





နိဒါန်းစကား။

မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ။ အောင်သဖြေ။ ပညာထက်အပညာ  
 ကုန်သထက် ကုန်ပြီးထေ့။ ညွှန်ထက်ညွှန် အတူးကန်စေ  
 ကို၊ အဆီးအစားကဗျာကဗျာအဆီးနှင်း၊ အလွှာအလွှာအပ  
 လီသစ်သတ်သတ်တုံ့ပြင်။ အနှစ်ထက် အနှစ်စကား သားမာ  
 ပါနှင်းအမျှ၊ ဆရာတတွေ အထက်မြဲပြီးထေ့။ တလက်မ  
 မသင့်ဘဲသင့်ဖြင့်၊ အခရအခရအနားဘာအနှစ်နှစ်သူက။ ချောန်  
 ခိုင်ချောင်း အဖော်ထိုက်ထွင်၊ စောင်းတော်ရှိ က် အတူး  
 အစင်ဖိုရသော။ ဦးရင်ကြီး နတ်ဖြစ် ဇာတ်ချီ၊ များစွက်  
 သွယ်။ ပတ္တမြားစံနှုထွေစေင်င်ကြောင်ထီးပြီးထွင်။ သားဗိုန်  
 ပောင်စောင်ကြီး။ မြို့စွာအတည်ထပ်၍ရှိ။ လွှာအစည်းပ  
 အပ်အပ်အတင်းခိုလိုရှိ။ သဘင်အစာအဟုတ်ကဗျာဖြေသူ  
 ရှိ။ ထအုပ်အလွှာအသစ်ပညာလယ်အကြံညှိစေအံ့။ တ  
 ပညာနာမန်ရှက်ထာကြောင့်၊ သဖြေထူထိုပြင်မသွင်းမာတုအ  
 များထူထိုယ် စပင်းပွဲအဝင် မကြောက်သူမို့။ အကဲထင်သ  
 ထောက်၊ ဇမ္ဗူရာဇ်ပညာအဝွားကို၊ ပတ္တမြားမြည်တန်စိန်  
 အစွယ်ပိုင်းပြီးထွင်၊ ဇာတ်ခေါင်ထို အသရေ လင်းသူက၊  
 ရွှေကွမ်းသော ထုတ်ဝပ်ပြန်ကုထို၊ အမျိုးတန်ရာပြတ်အထ  
 မှာ။ ဇာတ်အကြံထုတ်ထိုက်ဦးအံ့။

စာရေးသူအားဗိုန်ကိုမောင်ကြီး၊  
 စာအုပ်ရှင်းတေးနာဂျမေရာ။



ရေငွေပိုင်ရှင်ကြီးနတ်ဖြစ်ဖို့အတွက် ၉

ဝဲးဦးမြို့တည်၍၊ ပုညရာဇာမင်းနန်းဝံ့စေ။ ထိုင်းရေး၊  
ပြည်ရေး ဘိုက်၊ မေးမြန်းတော်ပြီး၍ ။ ရှေးမင်္ဂလာ ထုရား  
ကြီးအမှုစွန်းမန် ဘေ ဘေ။ ပြီးသေးကြောင်းဝန်တို့အားမေး  
မြန်းပြောဆိုင်း၊ ညီဝတ်ဝတ်စွာနေစေ။



ဝဲးဦးမြို့တောင်တွင်း၊ စင်းဆဲမြို့၊ ဆွဲသပန်းမြို့ရှိရာဆွဲသ  
ပန်းမြို့အတွင်း၊ ကောင်းရွာယေက၊ မောင်ဘိုးအောင်ကထံ၍  
ပြော။ ။ ဝဲးဦးအဖူး၊ အကဲထူး၊ ဝဲးဦးအဖူးမြို့တော်ကြီးအပိုင်  
ရာ၊ ကွေ့ကံတောင်။ မြို့မြှောင်မင်းလွင်၊ ထိုင်းကြူစင်နှင့်။  
တွင်းပြင်မချို၊ အများတို့ပျော် နေမြဲစါဘဲ၊ ဆွဲပန်းမြို့ထဲ၊  
အပိုနယ်ထင်း၊ ရွာကောင်းဟု ပျော်ခင်းခေသ၊ ရင်ထာနက၊  
နာမကဆောင်။ ဘုရားရှာလှေရေဖြင့် မ ဦးပေထ၊ ထွန်ကို  
ထိုးဆောင်ထဲ၊ သို့နေပအုန်းတော့၊ ယခုကောင်းရွာရှာ  
မယ်ပြုမယ်သူတို့ရှိကြ၊ ကမမယ်ပြုကဥစ္စာခေ ကြွယ်ဝကုန်  
လုံရှိထန်းတ၊ ထွန်စိတ်ထုမယ်သူကတော့ဆင်းရဲသမျှ၊ သည်  
တော့အဖူးမြို့ကကြည့်ရှုစောင်မလို၊ ထုသားမောင်ရှင်ကြီး  
နှင့်အတူထွက်ပြု၊ အထူးအတန်းပေး၊ ရေတိုင်းရေကန်ထူးထိုး  
စေတီတော် ထုရားများထယ်ထိုး၊ ထွန်ကို အင်အာများ  
လ သင်္ချောင်းကျွန်းနှင့်ထကွ မစားပေထယ်၊ နောက်နေကြာ



ရသကြီးဖြစ်သူသေပြီးနောင်တံ။ မီးစွားပျက်ပြားသို့ရှိထေ့  
 ကျွန်တို့အမိမယ်သူတံ။ စပါးထတင်း၊ ဆံတတင်း၊ ငါးပိတ  
 ခါင်ကံဆိုတာထိုမှ။ မပေးမတမ်းတံ(ပိုင် ညှုစ။ မောင်းမံခဲ  
 ဆိုလား။ ပြုသည်အ ကွက်ကြောင့်၊ ဟိုမော်စော် တနဲ့ထု  
 ကြီးထုအားကလေးကွင်းရှာ။ စန္ဒ၊ ပျောင်းလိုနေကြသတံ၊ သ  
 နားခ ဟိတော့။ ။ ဩ အမေသူအမေသူ။ ကကင်ညှုတံ၊ တ  
 ထဝေစီး၊ သုကျေးဇူး နှု ထူးသိရသတံ၊ မွှေးသမံမ-ထာတ  
 ကြောင့် ညီထွနှင့်ကြီးထော်ဖြူတို့မှာ။ ထအူအူဒုက္ခဘေး  
 ဟာမို။ တခြားတနယ်ကိုလားထူငယ်နှင့်ရှေးကြံသတံ၊ အ  
 မယ် ဘေး။ ကျွန်ဖြင့်သူတို့ကြောင့်ထွေးထိုက်တိုင်း ပူပါထိ  
 တော့မောင်အုံးအောင်လေး။




ဩဒ်ခိုင်ဖြစ်သူက။ ကျေးဇူးရှမ်းမုထိလို့နိုင်စက်ထိုက်  
 ပါပြီထဲ့၊ ညီကေးမောင် င် တို့။ အမေဖြူတို့ သူမျှ  
 ရပ်မှာရှာ မျက်ညှုအိုးင နှု နေရရှာကြတယ် ထရယ ညှု  
 ရွှေစောင် မံ ဆိုတာ။ ဤညှုရှုရောင်မနိုင်ရဲ့။ သို့အ ကွက်  
 ကိုယ်ဘိုင်သွားပြီးသကာလလမ်းစရိတ် ငွေတရာမလာကံနှင့်  
 ညီမောင်နှင်ကြီးဘို့အမေဖြူတို့ကို သွားခော်တော်မယ်သ  
 တယ်ထိုက်ထာ သကာလအိမဲ့အုတလေးများ တော်သလို၊  
 ဆောက်ထုပ်ထို ပေးမှတောင်းမယ်။ သို့နေပါအုန်းတော့။  
 ထရဒေါထိုက်မယ်ဆိုသော်။ အမေသူမလောတထိဖြင့်မှ ဖြင့်  
 ဆီးတာကန့်ကွက် ပြုဘော့မယ်၊ ငွေဘခုခါးမှားပွာတ်ပြီး  
 ဘော့။ အမှတ်ခရီးဖြစ်လယ်ရအောင်ထိုးတစင်းပောင်  
 တထယ်ထိုအငြိန်ယူထို၊ ကွင်းငူတာဘွားလေအုန်းမှ ဘော်  
 တော့မကို။

ဩဝေမော်စော် ကန့်ကွင်းဆိုတာ။ တခါတခေါက် တင  
 လ်မရောက်ဘူးဘူးပဲ့ရူးမြို့ကျမှ ခရီးလမ်းစခန်းမေးမြန်းသို့

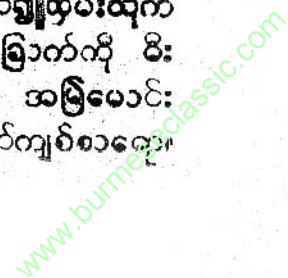


လှော်ရမာသံ။ ဤမေဝ်မေဝ်ထုရားကြီးပွဲလဲပွဲထေပ်အခါပေ  
 ကလားထကယ်ထိုထုရားဘူးလာခဲ့သျှင်လဲထွေ့ချေပ။ မလာ  
 ခဲ။ ပြန်တော့လဲ သူ့ဘုံသတင်းကိုကြားရမှတ် သွားလေအနွှား  
 ၄။ သွားလေအနွှားတော်တော့မယ်။ အမိမလောတ အိပ်  
 ပျော်လို့နေရာ။ အထေပ်တ။ အခွင့်ရပေ့။ သွားထအချိန်လဲ  
 တော်ပေဉ်းတာထအလိုက်ဆိုတာထို။ မင်းသားကြီးအထွတ်  
 အောင်းနှင်းဇာတ်တောင်းဇာတ်ထိန်းထိုင်လို့။ တထုတ်ထုတ်  
 သွားပေ လဲ။ အထုပြောအထုဆို။ တယ်ထုံပါထယ်ထိုကွင်း  
 သွား။ နှင်းနှင့်တူမှ။ တောထောင် သွားပြန်တော့လဲ။ တော  
 တောင်နှင့်ထုမှ။ တောင်းတာမျိုးဟာမိ။ ခသွားမည်ကြိုက်အ  
 နဲ့နဲ့ကြည့်ကြပါတော့ ပြောနေကြတော့။ ကွင်းမြင်ပြင်ရှာမင်း  
 ထွင်တဆီးတာမိ။ ခရီးပြင်းနှင်မတော်ထေ့မကု။

မောင်ဘိုးအောင်ပါတ်ညွှန်း။  အလိုရိုးရေနှင် မြတ်  
 ချ အရ်က။ ဌာဇဗုဟုတ်ညွှန်ဆောင်လို့ ကွန်ကောင်တို့အော်  
 သံပါတ်ကလား ထို့နေပါအနွှားတော့အထယ်ကြောင့် ဌာဇဗု  
 တုတ်ဌာဇကွန် ကောင်ခော်ဆိုကြတာသလဲဆိုထေ့။ သည့်ထို  
 တဲ့သည့်ထိုတ်။ ရှေ့တ တခုသော ရွာငယ်မှာ၊ သယ်ထွန်  
 သမား တထိုင်းထင်မယာ\*ရှိကြသတဲ့။ လင့်အမည်စာ ဘိုး  
 ထော်ကွန်တဲ။ မြန်မာလိုကတော့တိုးရွေ့သတဲ့ မယားတမ  
 ဗုတုတ်တဲ။ သားကလေးသုံးလေးသသားအရွယ်၊ ကလေ့  
 ငယ်ထိုလယ်ထွန်ထူး၊ ထယ်တစ်ခင်းနှင့်ရိုးနုခင်းမှာ။ စလုတ  
 တားက လေး ခုင်းပြီးတော့ တခုကအုပ် သိပ်ထား၊ သတဲ့  
 လင်ကထဲသယ်ထွန် မယားတလဲ မြက်ခုတ်တေ တ်ရိတ်။  
 ဆိုတာထို ထုတ်ထိုင်နေဘဲ ရိုးကြီးစွာရွာထေ့ အမိအတ  
 တို့သထိမရဘဲနေရာ ရိုးမြေပြည်လှမ်း၍ တန်းပါးက တနူး  
 နှင်အရ်ထားထဲ သားဖေ့ ရုပ်အဗျာအချော တလေးဟာ။  
 ရေမျောရာပါသွားရေ့ သည့်တော့မိသနှင်ဦး သထိရ၍။

အဆိုငါတို့ဘာ ကဏ္ဍာမှာ တထူးနှင့်အုပ်ပြီး သိတ်ကျက်  
 ထားပါကလားလို့ လင်နှင့်မယ်သားသားကိုရှာရာ မထွေပါ။  
 သောကြောင့် ရေမျောရာ ထိုင်းချိုထိတ်တော့ အိ ကွန်  
 တော်အစွာအောင်ငိုက် ဖြွေတိုက်ထို ဆုံးသတဲ့ ယုကြီးမရ  
 ဒုက္ခထွေးရှုပ်ခဲထုန်ထုပ်မှာ မသုတ်နိုင်ဘဲ မျက်ရေခွဲနှင့် လင်  
 လဲမြွေကိုစား ရေနှိစားသေ ခမျာလဲရင်ကွဲနာနှင့် မကြောခင်  
 သေတော့ ကမ်းခြေတမည်အောင် ထွန်တတ်သော ငှက်ကွန်  
 တောင်ဖြစ်သတဲ့ လင်ထောင်ရစ်တော့ ရွှေရှပ်က ငှက်ထုန်  
 တုပ်ဖြစ်သတဲ့ ချစ်ဘွဲ့တဲ့ သားအတွက်ကြောင့် မြတ်တော  
 မိုးရေရှာပွေလို့နော် လင်ချစ်သူ ထဦးဘေက တထူး ဟေ  
 ကထူးဟေ့ လေသန်ထုတ်ပြီးတော့ထု ထုတ်ထု ထုတ်လို့ခေပ်  
 သတဲ့သသ်သော ကာထထဲထိုင်းမက မိုးယေဝကမ်းစွန်က  
 သားငယ်အစစ် သိန်ထို အကွန်အကွန်နှင့် မည်ထွန်ထို ဟူး  
 ရှာသတဲ့ကြားအူးတေ စတား သား အတွက်ကြောင့် ရ  
 တာန်များပြီးတော့ကပါးတိပ်မိုးရေစွန်းတမကွန်ကောင်မျှတ  
 ထုတ်တာရိ အခက်ရှိမျက်ခြံနဲ့အုပ်တယ်တငှက်ထု ထုတ်ထု  
 သနားလေတတ်ပသားပျောက်ထို ခာတေ အသံ နာခံ၍ ကျွန်ုပ်  
 သွားအရမ်းမယ်အသုံးခံ

ကွင်းလားပတ်ရောက်။ ကွင်းပြင်တီးတီး ပင်းလွင်  
 ဆီးလို၊ ခရီးဝေးတာလာခဲ့ပါ။ မှာတွက်တိပ်ဦး။ ရိုးရေထူး  
 မှာမတစ်ကျလူးထင်ဖျက်။ ကံညို ရွက်နှင့်၊ တစွန်းရွက်ညို  
 မှိုင်တို့တို့ကို ဇေပိုးခန်းချောက်သည်တရှောက်ခဲ့တော့ ရိုး  
 ဝေါက်လဲကုံး တစ်နဲ့ဖျားမှာ အထူးဝေလွင် ။ ကိုင်းကြံ ပင်  
 နှင့်ခပ်ပြင်စခန်းဆီးပင်ရွာယု အစပ် သာမြတ်၍ ကြမ်းထိုက်  
 မယ်ထို ကွင်းလမ်း တရှေ့ ဗ် မြတ်ငုတ်ခြောက်ကို မီး  
 တောက်ထေ င်စ် စူးရှနှင့် ပာရမကောင်း အမြဲမောင်း  
 ကျွဲခယောင်းပျက် သည်တထက်တော့ ကွတ်ကျစ်စာတော့။



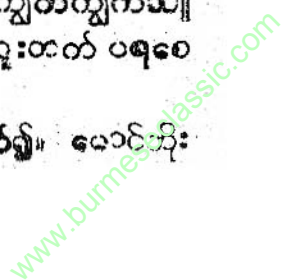
၆ ရေငန်ပိုင်ကိုရှင်ကြီးနတ်ဖြစ်ပြီဟေ့ဟေ့။

ပုဂ္ဂိုလ်ကျစ်စာ ဖားထွင်းရာတွေက၊ တဖင်းမှာပေါ်ထိုက်တာ၊  
လှယ်ဘောနေရာ။ ကော့ကံရှေ့နဲ့သလင်းအပျက် ကလေး  
ထားထဲ့ ဖြတ်တဲ့နေရာချို့။ ရေကန်ဟာကွဲနှံ့ဆင်း တာနဲ့  
နှံ့ထွားမှာ ရေကမ်းပြီးတော့။ ဆောင်း သမား ခန္ဓေထို့  
ကျန်ခဲ့တဲ့ ငါးဝေးငေး မလယ်နှင့် မေဆုဆု။ ရေပူလှတာ  
ကြောင့်ဆင့် မြေတာ။ စွဲလဲဟာ၊ သနားစရာကောင်းလိုက်  
ပါထိတော့ကိ။ ၁

ငှက်ပတ်ချောက်။ ။ ဩဝါထဲ့ပျက်ကတစ် လေးမျက်  
နှာကိုနှံ့ပြီး သာထဲ့ ချစ်ကြိုည့် စိတ်တော့နလန့်၏ဝေယန့် ကဲ့  
သဏ္ဍာန်သို့ ရွှေယျာပင်းပြောင် ပြီသခင်ဆောင် တွေနှင့်၊  
ထွန်ဆောင်ချိန်ထဲ ရွာအုန်းနှံ့ထဲ့ တွဲချွတ်မခြား သူကလဲ  
အထော်ထဲဟန်ပေမဲ့သန်တမ်းများတို့ပျော်ရာ။ နိဗ္ဗာန်ရွာနှင့်  
ဖြာဖြာမလပ်။ ထရှောက် - ဖူးရပွဲငါးငွေ့။ အနောက်တော့  
ကပ်နေရာ။ ထူးမြတ်ပေ အဘိုး။ ချစ်ခိုင်းကြီးမို ခိုင်းငယ်။ တ  
သွယ်ကျိုက်မ။ ကျိုက်မတိုင်ရေလွှဲက။ လန်းခွဲ၍ပလာခဲ့ ချ  
တာဝရေကမ်း ဇေးညောင်ပင် ထုန်းတန်းက ရှောက်ပြီး။  
ရောက်သလောက် သွားလိုက် တမ်းဖားရွာစည်တီး ပြိုဦး  
လင်းနီးတဲ မြင် ခိုးပြိုကြီးငုတ်ကားရအရပ် ခြင်းကပ်လို ဆိုက်  
ထင်ပတမိုး။

ငှက်ပတ်ချောက်။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်များစုတန်း ကြီးတန်းပေဟ  
ရာ။ ကျောင်းဆည်စာလာကဲ သာပါဘေ ပြိုရှုံးထယ် ပေတ  
ရာအထက် မပျက်စီးခန်း ချောက်အိမ်တန်းက စခန်းသင်  
ပျက် တံတားကူးလိုထုရားဘူးတက်လေမှ ကျွတ်ကျွတ်ဆ။  
ညံ့-ထပုံးတို့သွားလာရသန် နာခံ၍ထုရားထူးတက် ပရပေ  
အရန်းဆရာ။

ရွှေဝေဝေဘုရားကုန်းတော်ပေါ်ရောက်၍။ မောင်တိုး





အောင်အောင်၊ အဖေအဖေ၊ သုံးလှတမြတ်တရား၏။ သံ  
 တော်ခတ်ခြံတော်။ ကိန်းဝတ်တော်မူရာရွာနပေမိ။ ကုသိုလ်ရှင်  
 ဒါနအရှင်များတ။ ဟုဒါနိုးကြီးကွယ်လိုထားလိုက်ကြီးထား  
 တဆောင် ပြုသာဒိ။ အဆပ်ထပ်နှင့်။ မလပ်စုံရန်။ ပလပ်ခုံနှင့်ဝေ  
 ယျမ်းမျှင်ပြီးတော့။ ရာပန်းခိုင်ခြင်းရှက်နေရော။ သို့နေပါဒုံး  
 တော့။ ပွဲတော်အခါနီးထာမိ။ တင့်။ ထွန်းထော်ပော်ကအနေ  
 ဘတ်မြို့တွင်း။ သီရားခြေစော်ရင်းကြည့်လိုက်တော့။ နွားပွဲ  
 လှည်းပွဲနှင့်တကွ။ စားကွယ်သောက်ကွယ်။ ဇေးတန်ကြီးနှင့်  
 တယလိုမိ။ ပျော်ပါးစရာတောင်းပါပေတယ်။ သို့သော်ညီက  
 လေးမောင်ရှင်ကြီးတို့အမေဖြူတို့လာလျှင်လဲတွေ့ပေတော့  
 မှလာလိုမတွေ့။ ဖြန်ကလဲ။ မော်စော်ကန်ကွင်း။ တရားကြီးထု  
 ရားတလေးကလူဝါးတွေ့စရာတော့ရှိတံတောင်းပါရဲ့။ ဣ  
 မော်စော်စေတီ။ ထက်အုပ်ချီရင်း။ ဘူးရွှေတံတော့လို။ ညီ  
 မောင်ရှင်ကြီးတို့အမေဖြူတို့စောင့်စားရတော့ရှာသံ။

ခောင်အောင်အောင်မြတ်တို့။ ဣမော်စော်မြတ်စွာ  
 တရားစေတီတော်အရင်းခံတော့။ သည်ထိုတံတော်၊ မြတ်စွာ  
 တရားသက်တော်ထင်ရှားရှိ ဝင်အခါတ၊ ဝကုဇ္ဈိဝမ်းကျ  
 ပင်းထယ်ကိုင်း စံကျောင်းပေးသိ။ ကိန်းပျော်နေထွန်းလာ  
 ကျထော်မူသောအခါ။ စောင်းထူမြို့၌သမန္တ နှစ်မင်း၏အ  
 ဝယ်တော်ထုန်သည်ညီ စံကိုးမဟာကာလ။ စုလာကာလ  
 ည့်နောင်နွမ်း။ မြတ်စွာတရားခြေတော်ရာချထော်မူသော  
 မန်းတောင်တော်ထွတ်က မှုရှစ်ဆူ။ သောသံတော်စိတ်တော်  
 တေးအပ်တော်မူတိုက်သောအခါ။ စောင်းကျမြို့အောင် ခြာ  
 တို့မြို့လာလာလဲ။ သမန္တထုတ်မင်းနှင့် သိကြားတည်  
 ခဲ့ကြောင်းကို။ စောရင်းတောင်းမူမှန်တထွက်ဘာပုံ။ ဆယ်  
 လက်ထုန်အမွန်ရတနာအတိရယ်နှင့်။ ဝုဇ္ဇာမိ စောထရတို



ရေငန်ရွှင်ကိုရှင်ကြီးနတ်ခြင်ဖြူဖတ်။

မနောစွာအသာကြည်မွေ့ပြီးတော့၊ သတ်လိ မမေ့တရန်  
ဆိုင်းပြီး ကရွာစား ကျွန်ထော်ပိုင်နှင့် ဘုရား ရှိခိုး ဘရမေ  
အနိုးအသုံးနဲ့။

ထခန်းဂပ်။



မော်စော်ကန်ကွင်း ဝမ်းထဲရှိုကာ အစေဖြူနှင့် သား  
မေ ဝင်ရှင်ကြီးတို့။ မိမိဝါသနာပါသောပေးတို့ပိုက်လျက်။  
မောင်ရှင်ကြီး ရိုးဓယားဆို၍ ထွက်လာစေ။ ။တောင်  
တောင်ယံတောဇယ်က မောလေအောင်။ ဝေကြို့။ ဝိခေါင်  
ရိမှောင်ပြုတ် ညိုဆိုင်းဆိုင်း။ ဝေမှုိုင်းမှုိုင်း။ ။လေပင့်  
ထိုင်သာမာလာခိုက်ကြိုင်သင်းလင်း။ ။နွမ်း ရှမ်းဝသန္တန္တ  
ရန်မျှင်ခြေဦးသာယာလေသေ။ သာဆန်းထူးဘူး ။ဟန်  
သင်းကြို့။ ။ပန်စောင်းဘူး။ ။ရန်ကင်း။ ။ထန်ဆင်းကြို့။  
လေ ဝိညိုသွင်းနှင်းမှုန်ဝေ။ ။ရွက်ဝါကျွေတယ်လေ။ နွေ  
ခေတ်ဦး။ အုလေပွေးမျိုးကြို့။ ။ ထူ ထူးထွေသာ။ ။ဝေသာ  
ကည့်သင့်လေပင်ထုံလန်း။ ။ပန်းကရုမြိုင်တွင်း။ သင်းထဲ  
သင်းကြို့ညိုပွာ။ ရေချောင်ထိဘားတာကောင်ဝီလာ။ စိ  
ကာဏ္ဍည်ပေးတန်း။ သေလေသာသေချောင်လေ။ ။ချောင်  
ပတ်သန်း။ သင်းဗန်ထိုင်ကြို့ထုန်ပွေးပောင်း။ ။ရွှေလေ  
ရွှေဝတ်မှုန်။ ပန်းကရုသာနယ်သာနယ်ရကန်ကြည်ကွ  
ရေယမှု။ ထုံထုံလေမြည်ဘွင်း။ ။ခင်းဖြန်ထုန်နှင်းနဲ့ စိစိရန်  
မှုန်မှုန်ဆန်းနယ် ဘဝန်း။ အံဘုန်နန်းဘွေထထွန်။ ။လင်းရှမ်း  
လျှာဆောင်ဝေလင်း ရှမ်းလျှန်ဆောင်ဝေ။ ။ပြေ ခြေပြေ ခြေညို  
ရှောင်ထိားမှုိုင်လေမှုန်မပြေ။ ။စံရေဝါ့မန်းဘွေရွှေတံဆိပ်  
ခန်း။ ။နန်းအောင်မြေ။ ။စန်းဆောင် ရွှေနေမင်းဟန်ဖြန်ဝန်း  
ပုဏ္ဏိမာ။ ။ဝေထော်တာထွန်းလိုလင်း ရိုးပံပေပ်ဖြေန်မီး

ရေငန်ပိုင်ကိုရှင်ကြီးနတ်ဖြစ်ပြီတည်း

သေး။ ဖန်လှေးပူဝန်းပင်။ ညွှန်သို့...  
ပြောင်း။ သာရှေ့မောင်းက ညွှန်ညွှန်... ပျော်...  
လျှော် ကယ်လင်း။ ဒီပျော်တော်နို့... ရွှေလျှော်...  
လား။

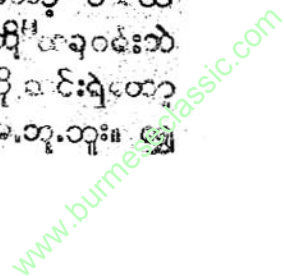
မေ ခင်ရှင်ကြီးပို။ အကြောင်း... အောင်မေ့...  
စိတ်မရှင် ကိုသို့လ်ကံ... အေး...  
ငွေရှားတယ်။ သားနှင့်မိခင်... အဆုံး...  
တို့... တစ်ပြောင်းရတာ... ကောင်းပါစိတ်...  
အမလှလေးမိခင်နှင့် ဘယောက်သား။ ရှက်စာတွယ်မျက်နှာ  
ငယ်သေချင်ဖေလို့မထင်။ အမယ်လေးထွေးမိတာများ။

စကား။ ဩဝါဒတိမအံ။ သံသာဝံ... ဖောက်လှ...  
ဖောက်... အဖန်ဖန်... ပျော်...  
ပေကိန်းအောင်း။ ဤလူပေါင်းတို့။ ထုတ်...  
ပြုထု... အများ... အဖန်...  
ထိ... ရကွန်ယံ... ကောင်း...  
ထို... ဝိဇ္ဇာ... မ...  
အံ... ချမ်း... ကိစ္စ...  
ထိ... ဝမ်း... ဝမ်း...  
နေ့... ခင်... အ...  
ယ... ရွှင်... တွင်...  
သ... သ... ဟော...  
ရှ်... ထို... နေ...  
ပိတ်... ပိတ်...  
ထို... ဝိ...  
ထား။ ရှေး... အ...  
www.Burmeseclassic.com



လယ်မှာ။ အဘယေသို့ ငြီးသဏာ။ အစိုးမဖြူနှင့် အထူး  
 ဘူး၊ ဥဗ္ဗာဝံနံ၊ ကြွယ်ဝကုန်စုံလျက်၊ စတုရကဆောင်း၊ ကု  
 ရေရှေ့ရှင်ကြီးအရွေးအသာ။ တွင်ဝိဝညာနှင့် နေခဲ့ရတူး  
 ဝိသိ။ အချစ်အလျှောက်ရိပ်လှို၊ ဥဗ္ဗာဝံနံပျက်ပြားပြီး  
 အဟိဒ္ဓုဆောက်တော့။ အခေါ်ဝူတို့များကတညုတံ၊ တ  
 တစေစီ ဆိုတဲ့ကဏား။ လားလားမှ မဆောင်က မှပျော်တံ။  
 ယ ယတ်စက်က်။ ပြောဆို ဆွဲရေးထိုက်သည့် အထွက်  
 အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ကိုအိုးအောင်လဲမရှိနိုင်။ ထိုသားအစိနစ်  
 နောက်။ မှတ်စော်ကနဲ့အင်းအိုးရေပြောင်းလိုလာခဲ့။ အမေ  
 လေးဘယ်လိုအကြံအစီများပေးအုန်းမယ်မိသိရသေးတူးအ  
 မေးလေးအသံနားထောင်ရန်းရအေးကော့မှာတံ။

အားမဖြူငို။ မြေဇေယျအမေဖြူညီသားရှင်ကြီးရယ်တို့  
 ပုပီးရှိန်ခေတ်ဝင်စာ စတုရကဝါတိကော့။ နှစ်ယောက်ကနဲ့ပွဲ၊  
 နာမဲခန္ဓာတပုလွင်မြန်မာ့ဘဝပွေပျာဝ သေတာကတင်း  
 ရှေ့လိုဆောင်ခမယ် လားအောင်းမေ့မိတ်ယဲ့။ စကား  
 ကြော်ခင်းဘဲဆွဲပယ်အထွင်း။ ကဏားရွာရွာနာမှာ။ အမေ  
 ဖြူအမေဖြူနှင့် ဥဗ္ဗာဝံနံ ကြွယ်ဝကုန်စုံလှို၊ ကျောက်ကန်  
 တုလားအဆောင်းကြီးမှ ဆိုဘာလိုပျော့စည် ချိန်း ချိန်းနှု  
 လျှာခဲတန်းခဲရတယ် ခင်စွမ်းအသိပေးသဆုံးပြီးသည့်ခေတ်  
 ဥဗ္ဗာဝံနံပျက်ပြားလိုရှိကော့ ရှေးကပေးအုန်း မစခဲ့တူးတဲ့သူ  
 စိမ်းများက နံလွန်လိုကြည့်ရကြကေတယ်။ ညီမရင်းခြာမယ်  
 ထူကသော့။ အနုတသောက်စုံ၊ ဆင်းရဲ နှစ်ပေါးတာများ  
 ဝေအင်းကြည့်ရရှာမရိုးထိုး။ စံထိမောင်းမိလို ထွတ်  
 လိုက်သာနှင့် မိနှင့်သာ ဆွတ်အားကြီးပြီးတော့ ဝိသယ်  
 လောဘျားကန်ကဆွေမျိုးများ ဖြိုခိုအားထိုးထိုးအခင်းဘဲ  
 အင်းရွာရိုး ပြောင်ရွှေလိုလာခဲ့ရ။ အယ်လို ခင်းရဲတော့  
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို တနေ့ တနာရီမှ မမေ့တူး။



ဝေဝေမြတ်စွာထူးစွာကပ်ကြီး နှင့် ဆုနိမိတ်အခါခါ၊  
သားတစ်ယောက်နှင့်အတူ ကတ္တရာတူးဖွားရာ အောင်တိုင်ပင်  
လှိုက်ညှစ်ခန်းရအနားတော့မှသာတစ်ယောက်လေး မေ့မိ၍ ကြွေးရ  
အပေလေးတိုင်ပင်စေတန်ရှိထပ်မောင်ရ။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ အားမယူဖို့ကျေးဇူးရှင်မည်နှိုက်  
စက်ညှင်းပန်းကာတော့ကြောင့်ယခုပင် အင်းရွာရွာပြောင်  
လှိုလ ရတာများအမေကအားပယ်သလားအားမပယ်၊ နှင့်  
မိခင်ချမ်းမြတ်အားထွန်းကော့ပေစမ်း မိခင်သတ်တံ့တာများ  
ပူပူလှိုလှိုပင်အနားမှာလဲပျား

အမေပြောပြော။ ကြော်အားတိုးလောက်ပါပေတယ်  
အား မိုးထောက်ပေတယ်ခင်တ နားကားသောမြင့်ပူမ  
ပင်ပါဘူးအမေပြော ကပေတဲ့အထေးကားလိုးမ ရှင်ခင်တိုင်  
ပင်မှာကတည်းကတော့ ရွှေ့မျိုးညှာတံ့များ နှိုက်စက်ထပ်စပ်  
မောင်နှိုက်ခင်ကတ်ဟရေခွံမျိုးညှာတံ့မှိုလှိုယခုနေရတယ်  
တံ့တံ့ထိုအင် ရှိုလှိုထပ်ထိုမထွက်နေ တရော့ကံ့ပြုကံ့ထု  
ရားဆိုတာ ပေအပ်တာမျိုးမယူတံ့တူးမေးရှင် ထည့်မေးခွ  
ဝဲမျိုးမြို့ရွာခေတ်ခေါ်အရားထေ ကြီးရှင်ဆုနိမိတ်တံ့ ခါမိအ  
မေထေးအမေထူးကူးလှို လှိုခင် မိအ အမေတိုင်  
ပင်ချင်တာတံ့မောင်ရှင်ကြီးရှင်။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ မေ။ ရှေ့တံ့တူးစွဲကပ်အနား  
တော်၊ သားလေးတံ့လေးတံ့ ထိုအားထိုအံ့ အားပတ်လေး  
ထိုအားထိုအားထို အားထိုမေ့ထိုသွားရတံ့ထံ ထရမေကတံ့  
အရေမူ အခြေတံ့ပြစ်ပြီးကော့ မေ့တံ့ ကံ့ကော့ မေ့မျိုး  
များရှိတိုင်ရပ်ထိုနေရတံ့ထံအပေတံ့ ကော့တံ့စားစင်အခါ  
ကော့ကော့ကော့ထပ်ကံ့ဆွဲမြိုးထိုကော့ မကြည့်ရှုမစေ  
ညီမအမေထိုစိတ်ကော့တံ့စား နာပါရှင် အားထိုထိုထို  
အော့ကံ့ကော့ ကျွန်တော်တံ့သားအပ်အပေပေ အရာမူထို





အနုယ်နုယ် ဆူငယ်၊ ငှက်တို့နှင့် အရာရာ ချိုလို့၊ ယင်းပြင်  
 ဖြင်းနုတ်စွာ အဝတ်အစားရယ်နှင့်။ ဓမ္မာဒေဝဖြူသနား  
 ဝါဆို၊ သူ့ဆုံးကိုယ်ပို့ ရှာရှာ ရှေးယခင် အခါနှင့် အမူလွဲကျွန်  
 တော့မှာလေ။ မေအမြင်ပါထုံးတူတဲ့။ ။ ကြောင်ကန်  
 မကောင်းအောင် ဖန်စီမန်ယို လှတန်မှာ သရေမေးတာကသူ  
 မွေးပင်ခေတ်လေ့လာကယ်တာ။ ဇာတာနွဲ့ပြာပုန်ပေါကရ  
 တယ်။ အမယ်မင်းဒီးထောက်လှိုစွဲတဲ့ ထုနားနဲ့ သွားဝန်အ  
 များရှန်လိုကျွန်တော်မျှ ရှေ့ပဲ။

အမေဖြူပို။ ။ ပွားတယာတော့ အသွင်ဆွဲမီးရယ်နှင့်။  
 ထားခုထနာ မောင်ရှင်ကြီး ယ်တာ။ ဗိုလ်းဆုံ ဆိုလွန်းပွဲ  
 ရုံအမယ်လေး ကိုညည်းပိုရှိကြိတ်ဝင်းနဲ့ပုန်လေး။ ။ စကား၊  
 ဤလောက၌ဖြစ်မြင်သမျှသော သတ္တဝါဟူသမျှ။ ။ ဇာတိ  
 အရင်းက ခံပေ သောကြောင့် နှစ်ခြင်း နားခြင်း သေခြင်း  
 ဆင်ရဲဒုက္ခဆောက်ခြင်းမှ မတင်းမလွတ်နိုင်သေးသည် ဖြစ်  
 ရှိတာမဆုံရယ်လို့၊ ဘာလို့အမည်တူးနှင့် တာထွ။ ။ စီရတ  
 ဖားနှင့်ထွဲကျွက်လှငယ်တာကြီးရယ်လို့၊ လူကြီးတနာအိုသေ  
 ရယ်လို့။ စန္ဒာဘိုးရွှေလမင်းသော်မှ ဆန်သုံးရက်တာ တနေ့  
 ထက်တနေ့ရင့်လျော့ရယ်လို့ရင့်လျော့ပြည့်ပိုင်းသည့်နောက်  
 တရွေးရွေး ကုန်ခန်းရတယ်။ အမေအိုထို ပါခြေ ချိုလေး  
 ငါးဖော့ လောက် ငွေ ခိုမဆိုထားဘိ သိန်းသန်း ကုတေ  
 တွယ်ဝသောသူဌေးမှ ကုသိုလ်တဖျတ်ဆီးတော့ ဖွဲ့ခြင်းကြီး  
 မို့ရှာသေးတယ် ဥစ္စာ ဆိုတာ မိရေထိုထဲ ရေထက်ရှိတာ  
 ရေကုန်သလိုထဲ။ တခါတခါကုသိုလ် စေတနာပင့်စိပ်အရမ်း  
 မူလ်လှိုသတော့ထား။ စားဖားက လေးကုသိုလ်သားဆိုအပူတော်  
 တော်ညီမဲးတာပျိုးတဲ့လူ နေစားရဲ့။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ ။ ကျွန်တော်ဟို ဆူငယ်ဆိုတာ  
 တိုပင်ဝန်းတာလောက်သာအောက်မေး၊ ထွေးတော့တာထဲ

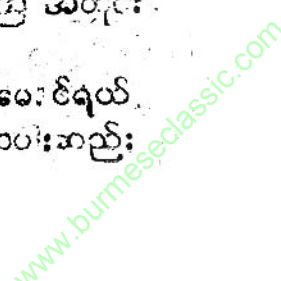


တို့နား ယခုခုံရေ ခြင်း ယခုဆင်းရဲရလေခြင်း ကာလို့မူ  
ဆွေးရကွ နောက် ဘာ မှီးဘဲ တာများဖြောပြု ပြန်ဖေ၊ လဲ  
အားယုတ်သေသားဘဲကို မီးဆောင်းမေ၊ ခုထော့ဘာက ဘဲ။

အမေဖြူဖြင့်ပို။ ပွားဘာနာကောင် အတွင်ဆိုဒီး ခယ်နှင့်  
သားရတနာမောင်ရှင်ကြီးရယ်က။ နို့ထည်းအိုဒု ဂီဝ် လွန်း  
ပွဲရုံ အမယ်လေးနဲ့ ညည်းပုဂ္ဂို။ ဝတ် နဲ့ပုန်လေ အမေမေဖွေး  
ထိုက်တော့ သားအတွေးကိုပြန်သနား သိုက်တာက။ ဘေဖျား  
ကွယ် သေလိုချာဖြင့်၊ သေတမယ်လူမထုပ်ခြင်သူ၊ မုက္က  
ထွေမျက်နှာရိုင်းကော့တယ်မှိုင်းကွယ်ရန်လိုလေရှင်ထွိုင်  
ထထို၊ ခံနှံပူတာတွေအစွေကင်းချင်လှ ယုပေါလေ သေမပွင်း  
ထူးသစ် ခဲးခဲးလဲ၊ ပုံတော့ထွေးကြွေးမုန်အိုက်နဲ့စါထဲ၊ အင်  
လားတဖြူဖြူ ထပူပူ ဝိုက်ကမ္ဘာဆို၊ ထိုင်နိုင်ချမ်းဆွေး  
ရှာဖြင့်။ သေဆေးကို တူသူသေဘာဖြင့်ပို၊ အမယ်လေးဒီး  
ထောတ်ကမျှ ။

မေ ရှင်ကြီးပြော။ ။အိုဗျာဒိခင် ယခု ကျွန်တော်အို  
နေရင်းဒေသက။ ထွတ်ခွာလာစင်အစ်ကိုကိုတိုးအောင်မရှိ  
ခိုက်ထွက်ထို၊ သာဠာထွတ်ကိုအိုးအောင်ကတော့ ကျွန်တော်  
တိုအမှန်ရန်မက်ချစ်ခင်တာပဲ။ ကိုတိုးအောင်မျက်နှာ နီ  
လဲတယ်ဆို၊ မြင့်တယ်။ ဘယ်နေရာဘဲ ခွာနမ္မာတော့၊ ကြံမလဲ  
မပြောတတ်ထူး၊ သခုလို အတိုအဆအောက်ဆို၊ နေတဲ၊ သတင်း  
များအွှား သိလေသလား မှတ်နိုင်ထူး၊ မိခင်နှင့် ကျွန်တော်  
တူများထူးထွားရပေလွေ၊ ထိုင်၊ မင်္ဂလီ၊ သဘောကထင်ထပ်  
ညည့် ညူ၊ ဝိုက်လှ၊ နေထေင်လဲ သည့်တက်သည့် ကိုပင်  
ပန်း စတ်ပင်ပန်းရှိကြံကော့မယ် မိခင်သဘောကြံ ယုပုင်း  
ကျွန်တော်ထိုက်ပို၊ ရမှာဘဲမှာ။

အမေဖြူဖြော ကောင်းပါလေ မေ့င်ရယ်၊  
အတိရကွ နောက်တုန်းအခါထိုက်က။ ဘုရား၊ တပား၊ ဘည်း





ကပ်ကိုးကံ့ယပ်စံရာမရှိဘူးထဲ၊ ပြတ်ရွာဘုရား၊ ခိုလဲ ပုဇွန်  
 ဘကော့ရှင်းအမေအေးအေး၊ မင်ကံ့အင်္ဂါအေးအေး၊  
 ဘိုလဲတွေ့ဆိုတွေ့ထား။ ဆိုတာဆိုကျေးမြို့ မြတ်ခွာဘုရား  
 တော်ရင်း၊ ကပ်ခြင်းစုန့်သွား၊ ချီးအေးဖို့။ လူကလေးမောင်ရှင်  
 ကြီးကပ်ညှစ်စောင်းဝါသနာပါ၊ ထိုက်တာနော်။ ထမုက်ပိုက်  
 နှင့်၊ ထယ်ထိုက်စွဲလမ်းကပ်ကိုးနဲ့။

မောင်ရှင်ကြီးဖြေ။ နွဲစမ်းဆိုအမေရယ်၊ မိတ်ဒုက္ခ  
 ဒီးထောက်ပထားဆို မိတ်ခင်းငြိမ်းပေဘူး။ အပူအခပ်ပူစပူ  
 အောင်း၊ ထည်ခောင်းကိုဘီးကို၊ စောင်း၊ တံ၊ ကပ်  
 နှင့်ပတ်တံ၊ ဝင်စာ တာအော့၊ ယိုထော်၊ ခင်း၊ အင်္ဂါအေး  
 စကားပြောနေတာနှင့်၊ အာတ်အော့သာအော့နေစေဘူးလမ်း။  
 ဝမ်း၊ ချီးဖြေဝေကျင်၊ စေထဲ၊ ရွှေမော်ဒေ၊ ထုနားပွဲအားခဲထိုသွား  
 ကိုအုန်းမှထော်မယ်၊ စားထွယ်ထောက်ထွယ်၊ ကလေးများ  
 နှင့်၊ အစာအာဟာရအာဟာရထည်ထည်ကို၊ မူခဲပေပေဘူး၊ နေ  
 ပညို၊ အေးပေဘုရားဖြေဖြေ၊ နွဲ၊ ကပ်ကိုး။

အမေဖြူဖြေ။ ခေတ်ကန်စုပေဘူး၊ အမေခင်းလေး  
 ခေတ်ကွား၊ နိမယ်ထွားကို စခန်းအောင်၊ ငါးဖြူလိုခေတ်  
 ခေတ်ကွဲမောင်ရှင်ကြီးလမ်း၊ အမေလဲကျီးစားထို၊ ထိုစီရ  
 ဘာပေဘူး။

မောင်ရှင်ကြီးဘီးထူးတံ၊ နွဲအစား။ ခြိုင်းထုဓမ္မဓမ္မ  
 ခေတ်ကန်ထယ် နွဲဖြယ် နှင့်တယ်ဘုရားတာနို့။ ပြုလဲထူးဆို  
 ညှိဖြေထို။ ခိုကိုးထို၊ နယ်ခိုင်တယ်အပြင်။ အဟုတ်တယ်မ  
 သွေ ကျွန်ုပ်တော်၊ ကောင်းစားပါ။ မိန့်တပင် မိန့်ညှင်  
 မောင်မယ်။ အခေါ်ခွဲကိုလျှင်အစား၊ ခင်းမယ်။ ခေတ်ကြို  
 ခြိုင်းထိုထွယ် သွေးဖာတယ်။ ထွေးဖာ တယ်၊ နွဲထိုထွေး  
 နွဲခိုင်အစားစုထွယ်။ မူဓမ္မကယ်ထူးနယ်၊ အာတ်အေး  
 တာထွင်းဘူး။ နယ်ခိုင်လို့။ မျက်ခြင်းတယ်နှင်းလက်ခြင်း





သေဉ်တယ်။ သိကြားဝင်းဒုက္ခပင်လယ်။ လက်ဆယ်ဖြာ  
 ကိုရိုးသေထို့။ ကျွန်ုပ်နှစ်နှိုင်းခိုးပါရဲ့။ မြတ်မျိုးမာစာမိမလာ။  
 အရေးမအားပေတယ်။ လေးပေးထမေတို့ အတွက်ကယ်  
 ကြောင့်။ အဝေးထခြားမြေသိုမထွက်ကရောထမ္ပေျော်သူပန်း  
 ကယ်ကျွမ်းတယ်။ ဆွေးဘယ်ပျာ။ တမန်များထံပါးဂေ  
 လင်း။ မိစားတံဆိပ်ထိုးညွန့်။ ဒုဒုဒ်းမအုန်း။ တပထာ  
 အောင်းအဆုံးကြိုမည်သာ။ အေးပေါင်ပျာဆွေးလျောင်  
 ဇာဒီးရှိုနှံတောက်။ တယောတံသေထူပာ။ မိုးသိ  
 ကြားမိုးသိကြား ဘိုးရုရား ဝှိုးထုရား။ တနာမိထောက်  
 ကြိုဖြည့်ပောက်က။ ကျည်စမ်းကြည်စမ်း ကြည်စမ်းကြည့်  
 စမ်းပာ။ မြောက်ပေတံတံထိုး။ ဆွေ့ဇုနာဗု အခာ  
 ခါမအားကာဖြင့်။ အဖြာအဖြာပျားပျာရဲ့ ချွေအရန်စေတမန်  
 လှအံကို အဉာဏာပေးငေးငေးငေးငေး။ ဇေးငေးငေးငေး။ ဇွတ်  
 သင့်ရဲ့လေ။ ဇွတ်သင့်ရဲ့လေးလေး။

အမေဖြူပြော။ ခြေခံအေးမလေးသားက။ ယံရုထိုဆင်း  
 ရဲ့ဒုက္ခရောက်သည့်အတွက်။ အသက်သရေသာက ကောင်း  
 မယ်။ သို့ကသောက်ပုဆွေးဒုက္ခရောက်တဲ့။ ထိုကိုသိကြား  
 ကြည့်ကိုမှနှေ့ငှေ့ထိုခြင်းလိုပူပင်းလဝကနှင့်သိကြားကပေ  
 ထဲ့သတ္တဝါတို့ကန်အကိုင်။ ကူထိဆံကောင်းမှု ရှိသလောက်  
 ချမ်းသာရတားမျိုး။ ဆင်းဒုက္ခထာမျိုးကသား။ နံထာကြောင့်  
 အမေကိုလှသား အနံ့တလေးကိုမဆိုနှင့်အုန်းကော့။ အသူ  
 ရာကုသိုလ်ကုန်တာကြောင့်။ နံ့ကံသုန်တထောင်မျှောရသေး  
 တာ လားမောင့်ရဲ့။ ထိုထေန်အမေတို့ လူကလေးတို့အား  
 ဒုက္ခရောက်စာပျား ထရားနှင့်ဖြေတံ့လဲဖြေ။ ဝိဇ္ဇာထံလဲစွေ  
 မျက်ရှေ့ကျင့်သည်း၍ရင်ထိုးကံလဲထိုးတုန်။ ငှေ့ဆိုတာမျိုး။ သ  
 တင်ကွက်သတင်၏အာန်းနှင့်။ အမေဖြူပာသံ့နံဆန်းသိုးထိုး



ကလေးတမျိုးနှင့်ဆွဲပြီးတော့တဖြေးဖြေးထွားရအုန်းမှာဝဲ  
နားထောင်ကွဲမြဲကလေးရဲ့။

အမေဖြူဘီးထူးတမျိုး။ ။သစ်ကြံဆန်း ကြွယ်နိုးကြွ  
တွေ့တော့။ ညွှန်သပအဝေ့ကိုပီးရယ်ဒုန်းရယ်။ နည်းကွယ်  
အသုံးရယ်။ ဘီးရယ်သုးရယ်ကျန်ကြွအသံတချို့။ ။

တော့ တော့ တော့ အဆွဲးရှိုတယ်။ ခက်ပွေသကိုကွယ်။  
မျက်ရှေ့ယိုတယ်။ ရိုတယ်မမြောက်တာရှိ။ သေမလောက်  
ကြေလောက်။ မေတပေသာ ဖြစ် ခင်။ ရွှေရတနာအထူး

မြေမှာထူးထဲ။ ရှုံးရရူးရူးပေးလဲမထင်။ ။တိုင်းဘေ့ကြော့  
စက္ကဝါထခွင်မှာ။ သုရင်ခေင်က မိဟာရီ။ နိုင်ငံမြိုင်စံမ  
ထွဲလာနှင့်။ စေင်ဆွဲ။ ။အချုပ်ကွန်ခြာ ဖွတ်မင်းရဲ့ကျော့

ထွင်၊ ပြာတင်အောင်ထွဲနိုးမိဟာရီ။ အမြဲသည်ကထုမှာချူ  
ခြာ။ အသွင်ရှည်မနှိုင်းနှင့်။ ဖြိုင်အိုင်းမြိုင်ဖွင်းချင်တိုင်း သည်  
ကသာ။ ။ အဆွဲးဒုက္ခ ရုတ်စွာတယာ။ ငေ မှိုင်ကာ

ကွယ်လဲထူပာပေ့ သလေးချိုင်ညွာဆဲတို့မှာဖြင့်။ အမေ  
မိတို့သေတဘက်ကယ် ဝတ်အ ဖွင်းက လွတ်ကားလွတ်  
တင်းလွတ်တင်းနိုင်တုကွယ်။ ။ တွေ့ကာရယ်ဆွေးစာ

တယ်။ အများကြွည့်ထိုအားရှိနိုင်တုကွယ် သာဓိယျာမတ်  
ရှက်မာတယ် သေတာကောင်းမထ။ တဖြေ တရွာပြောင်း  
မယ်။ ကြံအောင်ကြအောင်ကြအောင်းမေမိတယ်။ ။

မြောက်ပေါက်သံတီး။ ။ အထွယ်ထွယ်ကွယ်ထွေးကာ  
ဆပာလို၊ မှာတဆယ်မမြင်။ ဖွတ်မင်း နောင်ပြာ ရုဏား  
ငါး.....ငါး။ ဆိုက်လာပုကခြား သည့်အ  
ဝဲအမြဲခေါင်တထွား။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ မိခင် သဗ္ဗညုရှင်ထော်တုရား  
လက်တတ် တော်တာ။ ရာစုပြိုင် ဖြည့်တွင် ဆင်းရဲ ဒုက္ခ  
မောက်ပြီးတော့။ အမိတကာတို့ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်ပေသော။

www.burmeseclassic.com



လင်ကာက။ ငါ့ယားဝတ္ထိယ တို့ရှာတော့။ အင်ဖက်အမိုး။  
 ဝဏ္ဏိုးရိုးတို့င်ယူး နေပူကြိုက်။ ဟက်သိုက်ထ။<sup>၁</sup> အုပ်ခဲခောင်း  
 အုအိုးတထူးပြာမရှိတုမိတပွလာ။ မြေပွေ့ယာဖဲ သည့်  
 ကလောင်သော ထင်မယားတို့၏ ဆက္ခွာ ဆညွာ ရရှာတ  
 ထမုက် ဟင်းရွက်ပေါပေါ ဒီယောယောယာ အပြာပြာတို့  
 နှင့်ရသနာအိုးခွတ်ခင်းပဲ။ မီးတဲရွံကျို အရိုးတို့ ဟောင်းမ  
 နှင်းစုံထအောင်မေ့ထုန်းကို အရှင်တထာဝရစေရ်း ဆွမ်း  
 ရစ်သညာ ဟတွက်ကြောင့်ရန်မှတ်သောရာဟုထမင်း အရှင်  
 ရင်းထူထော်မှူသည့်အတွက်။ နေ့ရက်မကြာဘင်ရတနာရေ  
 ငွေနှင့် တိုင်းပြည်ကျော်ကျားသော သူဇွေးကြီးများ ဖြစ်  
 ကြောင်း ထင်ရှားစွာယောကြားတော် မူပေတယ် ကာဇာ  
 ဝတ္ထိယ ဝိပြာကျထဲကဏ္ဍာန်သို့၊ မှထေရ်ဖုန် ကိုယ်တော်  
 မြတ်ကို ဆွမ်းနစ်တိုလဲ မရှိတာ ကြောင့်။ ငွေထိရိအခြေ  
 ကျော်စောသော ရွှေမော်ပေါထုန်းပြတ်။ ဆီးကပ်ထို ကိုး  
 ကွယ်ရတော် မှာဘဲ။ တွင်းထိုးတီးကရိ တုအားကြီး မြင်ရ  
 ပေ့ ရှင်ရွှင်လန်းထန်းဘူးဖျော်ရန် ကြောင်းနှင့် ဟကွ  
 အာယ ဝိဝန်လိယဝတ္ထုသက်သေကို။ သဘောကျ သောမမ  
 မေပင်မောင်ကို နှစ်သတ်မှတ်သားမအောင်။ ထွန်တော်က  
 ဟီးထူးသွားတမျိုး တွင်ခဲရအုန်းရှာမဲ မိခင် နားထောင်တော်  
 မူပွါဒော်။

ါးမောက်ပြန်လီးလူးတမျိုးဆို၊ ငါးထူးတောင်ညွန်  
 မှိုင်တမုန့် တိုင်းဆူထပြုတ် အထွင်းရှာလှ စိုင်းခဲခိုင်မျှ  
 တာဇာလင်သယ် နယားဖြစ်ဆီအမည်မယ်ဝန်လိယယ်ကို။  
 တိုင်းပြည်နှိုင်းထိပာရဲ။ ရှိကျရှိကြိုက်ကြိုက်။ ။မြို့  
 စွန်း၏အဆွယ်ရှာ။ တင်ထဲတိုက်ကျူငိုလယ်နှင့် အမိုးအင်  
 ဖက်ဝတ်သိုက်အထူ ခောင်းအုန်း အိုင်ရာ အုပ်ခဲမြေလင်ခြူး  
 မှုယ်ခံဝဲလှအံ့မဲ ပုန်ထူးပါရုန့်တနောက်နောက်နောက်ပျ။ ။

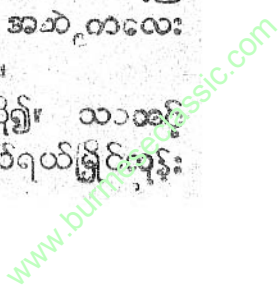


အဖွားလုပ်ခဲဆံ့ကွဲတလပြီ။ ယောကျာ်းတိုင်းချွတ် အဖျိုး ဖျိုး  
ရယာနွဲ့ထာဟတည်တဲ့အိုးပွားတေ့ဉ်။ အရိုးတိုထဲရောင်းခနင့်  
ရုတ်စွဲတအောင်မွေး အခြေသည် ကာလပွာလှ တေ့ရိရေ  
ရှင်ကံအာပ။ ထုဂ္ဂရင်လာစောကြီးကို အိုးလှန်းအိုးလှန်း  
အိုးလှန်းထူထိုက်ရှား။ 'ဗျာဒိတ် ထော်ထားရှား ဖျား  
ခေကာခင်ရုတ်ပွာတေ့ဉ် မောင်းသိန္နက်တို့ ကျွတ်ကျွတ်ဆူး  
ညာသုအသာန်ရင်ခွင်ကားစင်ဂြိုရာကျေးမွဒလှ ထမင်းရေစာ  
ကျွေးစေခွ ဆုပေးထောင်ထုတ် ဝန်ထိသက် လယ် သွင်  
ယောကျာ်း မှီ ဆောင်သွား ဆောင်သွား ဆောင်သွားပြန်  
တေ့ဉ်ထယ်။ သန်းခောင်ဇာမပွားကံ၊ လမ်းစွယ်တန်း  
ဝင်ကြီးမုက်ကံ ကာဆီးယာဂ္ဂ၊ စားမယ်တေ့ဉ်မယ် မ  
ကျေခတ်သည့်ကန် တဖန် မှင်းယောကျာ်းပာပို့ လက်  
ဆောင်သည် စကားဆိုလ စေလိုက် စေလိုက် စေလိုက်ဖေ  
ဆိုက်ထယ်။ စကား။ သန်းခောင်ခေ ယောကျာ်း  
ဆောင် ဆောင်ပြီသကာလ သုသာန်ကားစင်) ကားတင်၍  
ထားထောယောကျာ်းကိုကျွေး ခွေးရန် ထမင်း ခွေးပွင့်က  
ကွ အဖဗျာတေ့ဉ်ထင်ဆည်း၍ တွက်လာခဲ တေ့ဉ်  
ထန်းပင်စောင့် ဘီသူးကံ စားမယ်သောက်မယ် ကြိုနိုးဝါး  
သကာလ ဒုက္ခောက်သောအဟန် ယောကျာ်းဖြစ်ကျောင်း  
ပြောကျားသကာလ ထန် ပင်စောနထီလူးက ကျွန်ုပ်မန်းမ  
ကာလိ အမည်ရှိသောထီလူးမ သွားဦးယောကျာ်း ထနေ  
သွားမိတယ်လို့ ဆိုရှေ့ကညောင်နန်း သုတခင်ထီလူးကိုအ  
ကျောင်းကျားပါလေ အဖူ ရှိသောအခါ ထန်းပင် အရိပ်  
နှင့်အပြည် ငွေအိုးရွှေအိုးများထို တူးဖော်ယူပာ ထာလိုပွာ  
လိုက်သထုံမှာသည် အတိုင်းညောင်နန်းရှင် ဘီလူးမင်းပြော  
ကျားသကာလညောင်နန်းရှင်ကမ္ဘာနားကည်အခါ ညောင်ရိပ်  
နှင့်အပြည်ရွှေအိုးငွေအိုး များထူးစာလေစာစေလိုက် ပြန်သ

တာလ။ တေးဆတ်။ တမင်းကျွေးရန်ထားခင်ဘ  
 ယက် ကားအားကယ်က လူခိုးသူ မနားမ အသွင် အ  
 ပြု သဘောစိတ်ထိရက်ပာလို ဆောင်ကိုဇ်ကံ ဟိုက်ပြန်ကံ  
 ထွဆတ်ဝေ စွဲလက်တယ်ကိုင်ကာ သံဗျက် ဓားရယ်နှင့်။  
 ဆံပင်ဖြတ်ဆွတ်သွားပာယို ပြန်ခဲ့ ပြန်ခဲ့ပြန်ခဲ့ပြန်ခဲ့ဘေ ။  
 နက္ခတ်ကွဲကွဲကျောင်းအခြေကိုနန်းနေပြည့်ရှင်မေးပြန်ကံ တံ  
 ထူးပေးယံရွှေအိုးသတ်သေညောင်နန်းရိပ် သာဝဇနန္ဒာအိုး  
 ငွေပေးသည်ဟံသုအာနိကျေးမကျေးကျေးမွေသည်အခာ  
 ဆောင်ထွန်း ကိုင်ခေသတ်သေအပြတ်ဆံပင်ပြပာယို ရွှေအိုး  
 ငွေအို ရဟနာကိုမှတ်ကျွမ်းကျွမ်းကျွမ်းကျွမ်းကျွမ်း။ ။  
 ကျားပေးပေးများရွှေငွေသူဌေးကြီးလိုအပြီးခော်လှပေဇ္ဇိုင်း  
 ဝေဝေတိုင်းရွှေပြုကုသိုလ်ထူးလို ကျားထူးကျားထူးကျား  
 တူးပေ။ ။ ခြောက်ဝေါက်ဆံထီး၊ သည့်အခြေကိုကွယ်  
 အညီထွေသံပာယို၊ စိန္တေယျာတုရားပာယိုမျိုးနယ်သံ  
 ကိုးကွဲရာ ဆည်နည်းပန်ဖမာကွဲယို၊ လှုပ်ဟာ အဝင်  
 ဟုတ်ပာ ကြိုက်ကံရှင်သည်ထုရား ဖရား တရားငါးငါး  
 တာလိစိတ်ကသာထုရားမြတ်ဆည်းကပ်ယေမျိုးထူး။

အမေဖြူပြော၊ ကောင်းစာဖေ ကွယ် အပိန္နဲယူ  
 မြတ်စွာသူရား ထန်ခိုးတော်ဆိုတာ မိမိခွေချက်ခြင်း လက်  
 ငင်းပြတာမျိုးတဲမေစွင်ရဲ ရွှေမေစိစောတုရားကြီး နီးလာပြီ  
 မောင်ရှင်ကြီးပြော။ သာ အဒိ နှစ်ယေဝက် တဖြေး  
 ဖြေးလာခဲ့ကျ ထုရားကြီး ခြေရင်းတော် ဆို န်ဆုတ် လာ  
 ပေဘူးကုန်းတော်ဂေၤ ဟ န်ရင်းသဘင်၏ အခန်းအနားရည်  
 ရေခဲ၍ စခန်းရပ် ထိမ်းတမြိုး ဟူးဒဲယား အဆုတ်လေး  
 နှင့်ထိမ်းမှကောင်းတာဖြစ်မိမိခင်းတောင်ခေၤ။

သဒထင့်ဆုးကိုဆေးလေးရှင်းရှင်းဆဲ၍ဆို၍၊ သာအထင့်  
 ဆုံးရယ်လေကုန်းမြေစွယ်။ ပျန်ထိုင်ကျယ် နတ်ရယ်မြိုင်ဆုန်း

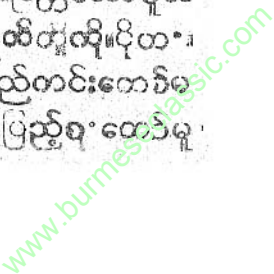




လင်းမှုန်ရွှေလျှန် ပွင့်ညွှာဆန်လေးညှိုးညှိုးလင်း။ နွယ်ညှိ  
 ပောင်မင်းလယ်တဲဟင်။ သာလယ် လွန်တည်ထွန်း၊ ပျက်သွယ်  
 ငှက်ကယ်ထွေးထွေးကဲရင်။ "မိလ္လာယုယ် စိန်ကြာ  
 သိင်္ဂါနယ်။ ဖန်းလှထွယ်ပွေးဖြိုသင်း။ ။ဆင်းမြရည်ခင်း၊  
 သင်းကြယ်စွာ။ များကျန်ကတုန်မာလာ။ ဖန်းမှယ်ဝေသည့်  
 မြေညှိစွာ။ သံစာစာ သာရ၊ နှော။ လှေရေသွေး။ ကျေးကံပေး၊  
 ။ ။စံခန်းသည့်စုံချောလေးကွယ်။ ဒိုဝတ်ယည်စောညွှာ  
 စိစိ။ လေရယ်ချိန်ခါ၊ မှီ၊ မှီသင်္ဂါလေသင်းတဲ။ တော။ ။စံခန်း  
 သည်စုံချော၊ ဒိုဝတ်ယည်ယောညွှာစိစိ နွယ်လယ်ချိန်ခါ။  
 မှီ၊ သိင်္ဂါလေသင်းတဲ။ တော။

... မောင်ရှင်ကြီးပြော။ ဒိုပျံမိခင်းသားအမိနွှင်ယောက်  
 တရောပြောထဆိုဆို တညည်းညည်း တညူညူနှင့်။ လာ  
 လိုက်ကြိုသာ ဝဲခူးစွာမေ့မောသူရူးကြီး။ ကုန်းထော်ပော်  
 တောင်ရောက်ထရပ်ပေ၊ ဆုရူးဝှဲထော်အခါရီ။ တောဒိုဝတ်  
 ကနားနှင့်တကွ။ ထူးထူးတူးလာကြို။ ဝတ်လိုစားလိုအလှူအ  
 တန်းအားကြီးကြိုပါပေလယ်။ ထူးထူးတူးပေထေ့ဒု အ  
 မေရယ်။

အမေမြူပြော။ ။ကြော်ဥရွာခနဲပျက်ပျားတာရှင်။ အလ  
 ကားစိတ်ညှစ်နားတော့ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ချောင်းတော်  
 နွယ်မဆောက်ရတာ။ သုံးနှစ်လောက်၊ ရှိပေးအမေလေးအား  
 ပါးရထူးရှိချိုအနားလယ်။ ။ဩတာထ။ ဩတာထ ဆု  
 ဝတ်။ ကောင်းသောကော၊ နေ့ ဆိုတော်မူကတ် ထသော။  
 ဟင်တော်တောင်းထောနိဗ္ဗာန်ထုလည်းကြွတူးတော် မူကတ်  
 ထသော။ သေဋ္ဌ။ အတူးသဖြင့်ချိုးမွမ်းအပြစ်။ မြတ်တော်မူက  
 သော။ ကုသလာကုသလာ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့ကို၊ ဝိဟာ။  
 စွန်းတော်မူပြီးတသော။ အထေ့။ သေခြင်းသည်ကင်းတော်မ  
 ထသော။ အထေ့။ အမြိုက်အရသနှင့်လည်းပြည့်စုံ တော်မူ



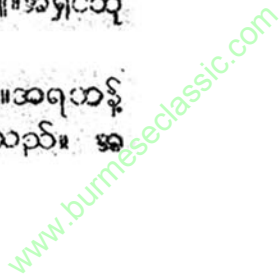


ထသော အသန္တံ။ ညိမ်သက်စွာထသော အသမန်။ အထူလည်း  
 မရှိသသော။ အသမန်၊ အထူမရှိမသာ။ မဂ်ဗိဇိန်နိဗ္ဗာန်ကို အနု  
 ဝေးတော်မူတတ်။ သဘာဝ်း သရဏံ။ နိဗ္ဗာန်ကို ကွယ်ရာထည်း ဖြစ်  
 တော်မူထသော။ ထောဏံ။ လောကကိုထရဏံ။ သိတော်မ  
 တတ်ထသော။ သဏံ။ ကိလေသာတည်း ဟူသော။ မြို့လတ္တီ  
 တင်းစင်ထသော။ အရဏံ။ ကိလေသာ မြို့၏စင်းခြင်းကို။  
 ကရံ။ ပြိုင်ဘက်မူတတ်သော။ အထယံ။ ဘေးသည်းမရှိက  
 သော။ အဘယံ။ ဘေးမရှိသော။ ဌာနိနိဗ္ဗာန်အနုပထို။ နာယ  
 ကံ။ ပြီးဆောင်တော်မူဘက်ထသော။ နာယကံ။ ထူသုံးဦးထိုး  
 ၏အမှူးဖြစ်ကော်မူထသော။ မြတ်စွာဟု ဆုံး ဝိဇာဟံ။ အကျွန်ုပ်  
 သည်။ နဝေခသဒိဂ္ဂိရိ ပါ၏။ အရှင်ဘုရားအရှင်တုရား။

ပို မာရ်ဂုတ်လတ်ဗျေ။ တမ္ပ၊ ဓမ္မအနိန္တိကို စု၊ ဝဇ္ဇာ  
 ပိဗ္ဗိ၊ ဖြင့်နှစ်။ သုံးသုံး ဖြစ်။ မှတ်ထွာလွတ် အရှင် ယ  
 နှစ်။ ထံသ နဝဗ္ဗိအထွမ်းချယ်။ ကျွတ်ဘိးဘိ၊ ကိုးဂုဏ်ရှိန်  
 အမယ်ဘေးဦးနှိပ်လိုဆုကောင်း။ ဝှုအပူ၊ အဝေဖြူထကာမ  
 ပှာ။ အမယ်လေးအေးရစေကြောင်း။

မောင်ရှင်ကြီးထုရားတု စေ။ ။ အဝိန္ဒေယျ၊ အပ္ပမေယျ။  
 ကျေးဇူးတော်အဟုန်။ ဂုဏ်ထောင်အနွနှင့်။ ပြည့်ရံတော်မူ  
 သော။ မျတ်စွာတုရား။ ထုရားဘမည်ထော် လတ်အုပ်မိုး၍။  
 ရှိဦးပူဇော်။ တူးမျှော်မုန့်ဈေးတု တထေဝပါ၏။ အရှင်ဘုရား။  
 ကာဝေဒဝသော အာရိန္ဒေယးဖြင့်။ အပါယ်လေးရပ်။ ကပ်  
 သုဗ္ဗား။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးငါးပါးရန်သူ။ မဖြူလင်းသွက်၊ ကွင်း  
 ညွတ်သည်လခြေရ်၍။ အဆုံးစွန်သော ထာဝနိကံ။ မဂ်ဘုရား  
 ဖိုတ်ယုန်း နိဗ္ဗာန်ဘုရားထော် နှိတ်ဇီ၊ ရမာဇီ၏။ အရှင်ထု  
 ရားအရှင်ထုရား။

သဘင်ခန်းလဲ၍တေးတပ်နှင့်တူးပေ။ ။ အရဟန္တံ  
 ဂုဏ်အံ။ ဝသုန်ကြွအရှင်သုံးကြိမ်ညွတ်ဦးထင်သည်။ အ



ထူးပင် ဆုတောင်း။ သာသာရ ဝဋ်အမျှင်ဟာ။ လွတ်စင်ရာ  
 အေးတို့အကြောင်း။ ။မနှော့နှင့်သဒ္ဓါဗျာသည့်တာယက  
 စုံဖောင်း ဝဋ်ကံထင်လောင်းလို့၊ ဘူထေဝ်ကောင်းကျင့်စင်၊  
 ကေသာကိုခွေတာကြော့မြေကာယျော့ဦးချမျှောတ်တံင်း။  
 ထေးတြိယဘွက်အစင်တို့၊ တွတ်ချင်လယ်ရေချောင်းက။ ထေ  
 လောင်းနှင့်ဝေ့ရွတ်ဆင့်။ ကူးမံစိတ်ဝင့်၊ သုံးထုဆု ဖရိုဏ် ထို  
 ကျိဦးထင်ထေ့မူကြောင်းပြောလေး။

မောင်ရှင်ကြီးငို။ ။ဆွေးသမျှအေးရစေတို့မှန်ဟကယ်  
 အမှုပေါင်းဆုတောင်းကာ အထွေထွေနှင့်။ အစွေးပွ စော  
 ရန်ကင်းရှင်းတို့၊ သွယ်သွယ်၊ ရွေးမယ်မယ်၊ သားရယ်ကိုဆု  
 တောင်း သည်ထိုပင်မဂူမရစေနှင့်။ ဆိုးဒုက္ခဟူဟမျှကို၊ အ  
 မယ်လေးအေးရစေကြောင်း။ ။စကား။ ။အားရပေးရ  
 ဆိုတာလှတဲ့။ အရာအားလုံးဖြင့်ပြီးကြပေါ့။ ထန်းတော်ဝါတ်  
 လယ်ဆိုတာလိုအပ်သည့်ထပ်ကြည့်ရှုအေးမထားမိခင်ရဲ့။

အမေဖြူပြော။ ။ထန်းတော်မတ်ထပ်ဆိုတာကို။ တွယ်  
 လယ်ကြည့်ရှုရင်း။ တို့ဆွေပုံရှိနယ်က၊ ထုဖူးကိုထွေထိုထွေ  
 ညွှား။ မောင်ကိုးအောင်တို့အောင်းများ ကြားထွေအောင်  
 ကွယ်၊ ငါ ထုကလေးတယောက်ခြံစုံ၊ ဘယ်ထေ့ဝှေ့မေ့ပါ  
 တူးနေ့ကိုးအောင်းမေ့ပါရဲ့။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ ။အကိုကုန်တို့ပေါင်ကထေ့ကွန်  
 တော်တို့သားအကို ချစ်ချင်စု မက်ပေလိမ့်။ အရာအားလုံးဆိုတာ  
 ထိုကြည့်ရှုစောင်မေ့လိမ့်။ ထယ်လိမ့်။ အကိုကိုးအောင်  
 မျက်နှာမြင်ဖယ်။ အရာအားလုံးများ လာထေး မပြောထက်  
 ထူး။

မောင်ကိုးအောင်ပြော။ ။ထြပ်အမေဖြူတို့။ ညီက  
 ရေးမောင်ရှင်ကြီးတို့ကိုးလော်ပော်ရှောက်ပြီးစေ့ကွန်ခဲ။  
 ထိုမြောက်ရပ်ပင်အောက်ကထာအမေဖြူနှင့်မောင်ရှင်ကြီး



ထို ကေန္တထဲ မှာသားအမှားဆင့်ကြီ ဆိုတာကို။ အခဲနွယ်  
 ဆင်လိုက်လေ။ အိုဗျကြီးတော်ကြီးနှင့်အပြီးရုံပင်။ ညီမောင်  
 ရှင်တို့။ ထူးထော်တော်အခဲသင့်တွေ့ ထမထားလို စိတ်ကပူ  
 နှင့်။ စာထယ်ဆို မတွေ့တာဖြင့်။ ထူကြွမေးပြီးတော့ တပြေး  
 ပြေး။ ထွဲ့အောင်ဆိုက်ရှာမယ်လို။ ထွန်ထော်လာခဲတာက  
 ထားအမယ်ထေးကွယ်ငါ။ ပြီမောင်ရှင်ကြီးနွယ်ရော့သည်တ  
 ပုဝါကိုပေ ငးမာ၊ သကလင်တန်းအင်ချီဝတ်ခါ။ ရှေးရိုးလိုချီ  
 ဝတ်ခါ။ အခဲသင့်တွေ့ရလိုတားသာဆို ကံတာ။

အမေဖြူကြောင့်၊ အမေဖြူပွားအင်မီးရယ်နှင့်သားရှင်  
 ကြီးတို့ဖြစ်အင်။ မောင်အိုးအောင်ရယ်။ မင်းမြင်လှိုမှကောင်း  
 နှိုင်းသေးရဲ့။ ထားလူတလေးရဲ့။ မိုး။ အားမရှိနှိုင်းထူကွယ်  
 သားအဇုတို့ဖြစ်အင်။ မင်းအမေဆဲဆိုတဲ။ အကြောင်းဟာနှင့်  
 ငါတို့မှား တရွာဆို ပြောင်းခဲရကွယ်။ မောင်ပေ ရပင်။  
 ကျေထိုက်တံ တို့မှားမှားတာမို့။ ကျေးဇူးတို့ ငြိန်မကြိည့် ပေ  
 တု။ မင်းမွေးခိသူကနှင့်။ အမယ်နားထာ စိမ်းသွင်ဆို။ ပြီတာ  
 များ။ မိုးကုံးရာ။ ငါတို့မှားတံ့မမြင်ဘာမို့။ ထူရွာရှာအသဇေ  
 မှေးကာက။ ချက်နှာငယ် တရွာပြေးခဲရသကွယ်။ အမယ်  
 လေးခွေးငတ်အလား။

မောင်ရှင်ကြီးမို့။ ကိုအိုးအောင်မျက်နှာပြဲအမယ်ထေး  
 မြင်ရလိုစိတ်မှာဖြစ်။ အမေဖြူ သားရှင်ကြီးရယ်ထို့။ အ  
 ပြီးတိုင်ချဖြစ်ရေး ကို။ တွေးဆချော်ခော်။ မျက်စာသချာရပ်ဝါ  
 နှမ်းရယ်နှင့်။ မြဲမျက်နှာကြိည့်မလန်းနှိုင်းထု။ ရှုစမ်း တော့အ  
 ကိုတော်။ အိုချော်ပါရဲ့တွေ့မြင်ဖော။ ဆွင်ကြွရယ်ဆူမြင်ရ  
 သူ။ မေ့မှုတွေကြောင့်ရင်တူဆွင်တယ်မှန်သတု။ အရာရာရှင်  
 စနင်းကုံး ကိုကြီးအောင်ရေး ရှင်ထိုးရကြောချင်ထူး အမယ်  
 ထေးခင်းရှိသတော။ ထွန်ထော်တို့ သားအမိဒုက္ခ

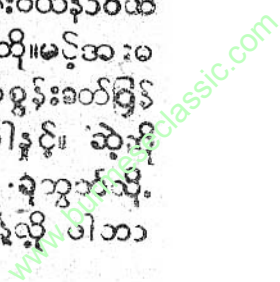




ရောက်ပုံများ။ ထင်ရှားစွာချစ်မင်။ ကိုကြီးအောင်ခြင်ရပေါ့၊ ဆင်ခြင်လို့သာကြည်ပါတော့။ ခင်ဗျာအမိ ဆဲဆိုတာကြောင့် ကျွန်တော်တို့သားအပိတရွာပြေးခဲ့ရတာ ဘဲဖြစ်ကိုကြီးအောင် ရဲ့။

မောင်ဘိုးအောင်ပြောပုံ။ ကြိုတ်ကြီးတော်နှင့်။ ထင်ပော်တယ်။ ညီလေးထဲဆောင်။ အမည်းပြောင်ထဲ။ မောင်ရှင်ကြီးတို့။ မီးသထူပူပူ။ မညည်းညူကြိနှင့်တော့ အစေအရှိကြီးဒေဝ်ရဲ့။ ညီမအကြောင်း။ ကောင်းဘောင်းကြီးသိရကတနှင့်။ မချိမိရဲ့။ ထာကြောင့်ဖြင့် အဆွေးမဖတ်ပါနှင့် အေးကွက်ကိုခိုမိပေါ့။ ပိုပျက်နေအားမပေးနှင့်။ သားတလေးရှင်ကြီးမောင်နှင့်။ တူတိုးအောင် နှစ်ယောက် တွဲပြီးတော့။ ကွဲနွားသွင်လှင်ကိုလိုလျှေးက။ အပူတ်ကိုဝင်တော့။ တအေးအေးကြို ဒေဝ်မပူနှင့်။ အမေတူပျံ့လို့မကြည့်သော်လည်း။ အမှန်အတိအုတ်ခါ။ ဘည့်ဘရစေ့စေ့တော့။ စားသောက်တို့ဥစ္စာအမှန်ကို။ တွှင်ထာဝန်မှန်ပြုတော့ပါ။ ထို့။ ရေအောင်ကျွန်တော်လိုက်ခဲ။ ဆိုက်မြိုက်စွာ ညီအငယ်နှင့်။ ကြီးဒေဝ်အပူသယ်။ ဝန်းစာဘာထက်ပြီးတော့။ ချမ်းသာတို့က်ကြာရေတွေ့သလို။ အမယ်လေးအောင်းမေ့ အမေဖြူစွေအပူသိမ်းပါတော့ကြီးတော်ဗျာ။

အမေဖြူပြော။ အမေဖြူဝေးစမ်းတရစေအုန်း။ ယခုကြီးတော်တူ၊ ဆုများဘူးသက်သက်လား။ ဇနီးပယ်နာဝဖန်များလာတာလား။ တို့မှာဖြင့်တူယမင်းခန့်ခိုက်တို့။ မင်းအေးမက၊ ထမင်းထလှင်စားရင်စားရမလား။ ငါးဖိတစွန်းခတ်ပြန်လဲခင်ရမလား။ ငါ့အိမ်ငါ့ယာကိုမဆုတ်မဝင်ပါနှင့်။ ဆွဲကိုဖြူစုသည့်အတွက်။ ကြီးဒေဝ်တို့ရက်ဘာနှင့်။ ခုဘွတ်ဆိုလားနဲ့တာ။ ကြီးဘော်တူ စရိတ်စွေများဖိုလျှင်လို့ ပါတာ



ဖြင်ငါ့တူလူ့ဘိဗ္ဗာကြီး။ စွေတဆယ်ငါးကျက်ထောက်များမ  
စနဲ့ပါလားကွယ်

မောင် နှိုးအောင်ပြော။ ။ထဆယ် ၎င်းကျပ်ငွေကိုပါ  
လုပ်ဘို့ တုန်း။ ယခုကျွန်တော်ထာဘာလေး၊ ကျွန်တော်ကွဲ  
ဝင်ထူးစင့်အခါက။ ကြီးတော်တို့ ညီလေး မောင်ရှင်ကြီး  
တို့။ ထွက်သွားကြတယ်။ နောက် နောက်ခြင်းကြားကျင်  
ဘဲ။ စိတ်ကစသင်္ဘောသင်္ဘောနှင့်၊ ကျွန်တော်ငွေဒင်္ဂါးနှစ်ရာ  
ကျော်လောဘယူပြီးအော့။ ကြီးတော်တို့ ညီလေးတို့မတွေ့  
တွေ့အောင်ရှာမတ်ထို။ ကျွန်တော် ထိုက်ထာထာ ကံလား  
ထိုအတွက်။ ။ရင်းထို နိုးတို့ ကြီးတော်ပါမုမပုကြံနှင့်။ ရှာကို  
ထဲပြန်ထို ထိုက်ခဲကြံ။ ကျွန်တော့ထာဝန်ရှိပါ စေသနာအ  
မေသုသည့်တဲ့ ပြောဆိုတာဖြင့် ကြီးတော်တို့သွား နာကို  
ကျွန်တော်ပါထိုက်ထဲယုံကြီးထောင်ရဲ့။

အားမပြုပြော။ ။ကြားရဲ့လားကု။ ထူထာလေးမောင်ရှင်  
ကြီးရဲ့။ မင်းဆစ်ကိုမေစိမ်းအောင်က။ သူမရှိခိုက်ထို အမေ  
ကိုထွက်သာသည့်အတွက်။ ယခုငွေဒင်္ဂါး နှစ်ရာကျော်လဲပါ  
ပါတယ်။ ရင်းနိုးလုပ်နိုင်စားကြံမထဲ့ ကိုယ်ခပ်ကိုယ်နှာထို  
ဘဲပြန်ပါအုန်းဘဲ။ သူအမေကရှေ့ကလို ပြောဆိုကံတာဖြင့်။  
အမေကို မောင်ရှင်ကြီး တို့သဘောရှိရာ ရပ်ရွာကို။ သူပါ  
ထိုက်ချဲ့ထုပ်ထိုင်ကျွေးကမထဲ့ငါ့သား အယ်ဖုန်သဘောရသ  
ထဲမောင်ရဲ့။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ ။ဇွေးကေတိတို့ထိုထေ့ မဟုတ်  
ဘူးပေါ့။ အမေ ကိုတိုးကောင်ပြောထဲ့စကားစကားကောင်း  
ပေမုဒါဘဆိုးထေတ်လဲ သားတို့က ချစ်ပြန်စကား ချစ်ခင်  
ရတာပေါ့။ အဲဒါ ကိုတိုးအောင်ကတော့။ ကျွန်တော်တို့အ  
စကတတ ဝန်မက်ချစ်ခင်သည့်သဘောထားအတိုင်း။ ရေထူ။



ထွေ့ကောင်တာထိုက်လန်ရှာဖွေလိုသူခေါ်ပေတာ ကလေး။  
မေလေး သဘောရှိသလိုသာပြောလိုက်တာပေါ့။ အမေ  
ရယ်။

မောင်ဆိုးအောင်ပြော။ ။ကြီးတော်ပါမဖြစ်ဝယ်ဘို့မ  
ရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့မောင်ရှင်ကြီးတို့ အထူးထူးကွဲကွဲ  
ထုပ်ကိုင်လို့ ကျွေးကလေး။ အမိဖြစ်သူမထူးသဘော၊ ပြော  
သော်တစိုက်။ ကြီးတော်တို့ခေါ်ရာကို။ လျှင်မြန်စွာလိုက်ပြီး။  
ညီမိနီမောင်ရှင်ကြီးကို လိမ္မာအောင်သင်ပြီးတော့။ တာဝ  
စင်ထုပ်ကိုင်လို့ ကျွေးကလေး။ တောင်ကိုထွေး၊ မြောက်ကို  
ထွေးနှင့် စိတ်ထွေးရတိုင်းမပူပါနှင့် ကြီးတော်။ စိတ်လတ်ချ  
ဆိုးသာလို နီခဲပါဗျာ။

အမေဖြူငို။ ။အမေဖြူထိုက်ထွာဘို့ခင်ပါဘို့။ အမယ်  
လေးဆိုရှက်ထယ်ကွဲမောင်ဆိုးအောင်။ ။စကား။ ။ရှေ့  
ကထန်းကတော့။ ထုဆားကြီးအမေ ကျောင်းကြီးအမေ ။ တန်  
ကြီးအမေ၊ အမေဖြူအမေဖြူနှင့်။ အကျော်တဖန်ရခဲတယ်  
ယခုလိုဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ပြီးတော့။ ကိုယ်ကကြည့်ရစောင်မ  
ထူးရတဲ့။ ညီမများနှိုက်စက်ထိုက်ထွက်သွားပြီး နီယံပြန်လာ  
ပြန်သတဲ့။ ထူကလေး နီညှိုးထိုး။ ငါတခေါင်းညီမံ့ကြည့်တော့  
မယ်။ ထိုအတွက်မြက်နှာထားဘို့ခင်ကလေး။ ငါထူလာဖို့  
ခေတ်တာကိုဆဲကြဉ်းတော်ကျေးဇူးတင်ပါရဲ့။ တော်ထော်ဆဲ  
လိုက်ချင်တယ်ခေတ်ရယ်။ တော်ရာမှာတော်ထိုက်။ တော်ရာမှာ  
ဆဲဆင်းရဲဒုက္ခတော့ကွဲမောင်ရဲ့။ ။ပြန်ငို။ ။အမေဖြူ  
ထိုက်ထွာဘို့ခင်ပါဘို့ အမယ်လေးဆိုရှက်ထယ်ကွဲမောင်  
ဆိုးအောင်။ မျက်နှာမဲ့ကိုဆွဲကဲ့ရဲ့ကာ ထူတော့ ပြောကြိုက်  
သဘောမှာမခံချိကလေးမီးညီထိုက်လောင်၊ အံ့တာတွေကိုထွေး  
ပါထိုက်။ ကျွေးပါရဲ့သားထီးခေတ်။ အိမ်ခေတ်အောင်ရဲ့ကြီးနှင့်  
ထွေး။ ခွင့်မထွေး။ မင်းအမေ ထုအပါးရယ်က။ စကား ပေလီ



ရွှေောင်ထို။ တံဖောင်ဖောင်သူဘိဗြောကြလိင်။ နေသောရွှာပြန်  
မထိုက်ချင်ဘူး။ အမယ်လေးဝီးတိုက်ထိုပွေး။

ဝောင်ရှင်ကြီးဝို။ အမယ်လေးတွေမပိုက်၊ မေလိုက်  
တာဖြင့်ထောင်ထိပ်ထင်။ အခြေပျက်ရွှာမျှက်နာ ထင်လင်ထင်  
နှင့်။ သူများ နတ်သူများ ကျွေးမှာတု၊ သက်ပွေးတာအနေကြပ်  
ထာရိ။ နေရင်ကို ဝှန်ထိုပြောင်းဖါထောင်။ အမေရယ်ကောင်း  
ထိပ်ခုပ်ထင်။ ထိုထိုးအောင် ခော်ရာ လိုက်ပါတော့။ မပျော်  
ပိုက်ပြန်နဲ့ လျှင်။ မိခင်ရဲ့စိတ်ရှိထိုင်း။ သားဖင်ညှာ။ သွားချာ  
ရာ ကျွန်မောင်တို့ ထိုက်မယ်။ ရောင်ပိုက်။ ဘယ် အခြေ  
ဆောင်လို့ ထိုကြီးအောင် ခော်ရာ လိုက်အောင်။ မေမေရေ  
လိုက်မမဆိုင်။ ။ စကား။ ။ လူဆိုတာအရမေရဲ့နွဲ့နံ၊ ပရ  
မံမိဟူံထဲ။ ချစ်မြတ်နိုးသောသူသာလျှင်။ မှိုဝ်ဆွေက လျာဏ  
မည်သတဲ။ ထိုဘိုးအောင်လာခော်ထဲ အတွင်း။ ကျွန်ထောင်တို့  
တဖင်းနေရပ်ဟော ချောက်ထော့။ လူကဲ။ ရဲ့မှာ မိုးရိပ်တဖ်  
လား။ အမေတို့ထို ကျွန်ထောင်တို့ထိုတာ မဆုကားနှင့်။ လူ  
ဆိုတာမာအိုကော့။ ထိုထုံးပါးနွဲ့။ အထုမရှိသော မြတ်စွာ  
ထုဗားတို့ထောင်။ သက္ကတံင်း၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်က၊ မုသောင်  
ဒယာယောကျားမထားထုပ်တိုင် မကျွေး နှိုင်းခြင်းကြောင့်၊  
မြင်းရိုကို ဒမည်းထောင် မသိအောင်အောင်ယူ၍ ရောင်းရာ။  
မြင်းကုမရောင်းရထဲ။ မြင်းသေသည့်အဘွတ်၊ ရသေ့၊ ရဟန်း  
ထုပ်ထို၊ လာဘယ်။ ထုဗားမဟုတ်ဘူးတာထိုကြံ့ထိုထောင်ပြော  
သေးတာကလား။ ကြွတ်အမေ ဝါမှစိတ်မထေပ်ပါနှင့်၊ ကို  
ကိုးအောင်နှင့်ကျွန်ထောင်နှင့်ကွဲ၊ နွားထိုရုံးပြီးထော့။ နွဲနွဲနွဲ  
ဟိပ် နိုင်ထို၊ ကျွေးထုမယ်။ အမေလေး ဇေစိတ်ချလိုသာထုက်  
ပါတော့အမေရဲ့။

ဝောင်ထိုးအောင်ပြော၊ ကျွန်ထောင်တို့ကို။ အားထိုး  
ဝါကြီးခင်ရဲ့။ ကြီးထောင်မစားရမှာကလဲမပူနှင့်။ မဝတ်ရ



မှ တလဲမမပူနှင့်အထူးအကင်းပေးကမ်းစွန့်ကျဲထို့။ ဥပုတ်သတင်းမစောင့်ရငှာလဲမပူဖါနှင့် ကျွန်ထော်တို့တာဝန်ရှိပါစေစိတ်ချလက်ချလိုက်ခဲ၊ ပါ။ နောင်တော့။ ကြီးထော်မပျော်လို့ရှိတာပြင်။ ရှေ့ပြောင်းလိုသောအရပ်ကိုကျွန်ကော်လိုက်ပြီးတော့လုပ်ကိုင် ကျွေးပမယ်။ အထုပ် အဖိုးကလေးများယူခဲ့ပေတော့ကြီးထော်။ လူ့ဆိုလူမင်းနဲ့ ကုန်းချောင်းသွားနှင့်ဝန်း။ ဝန်းထိုင်ဆိပ်ကမ်းစွတ်က၊ လော့ဝယ်နှုတ်သွားပြီးတော့ကြံ့ထွပ်ရိုး၊ ပိုင်ကြံ့ချောင်းဖပ်တာပေါ့ ကံလှေဆင်ကံဆင်း။ ကြံ့ရိုး။

အမေဖြူဝပြော။ ။ ထူများများအာမခံချက်ကောင်းထွတာ။ ကဲကဲအမေလိုက်ရငှာပေါ့။ တုန်းချောင်းတော့လဲခရီးတပန်းတာကြောင့်။ ရေလမ်းကသွားကျတာပဲ။ ကဲတာဖြင့်ထော့ဆိပ်သို့ဆင်းကြံ့ရိုး။

မောင်ဘိုးအောင်ပြော။ ။ အငတ်အစားအထုတ်အဖိုးကလေး နှုတ်ယူခဲကွေ့မောင်ရှင်ကြီးရဲ့။ နေ့ဆိပ်ဆင်းကြံ့ရိုး။ လာဗျလာဗျ ကြီးတော်ရဲ့၊ ဟောကြီးတော် လော့ဝယ်နယ်က ထိုင်ခေ့။ ကျွန်တော်တို့ညီအစ် ဦးကထော့ရမှာပဲ၊ ထော့ရှင်ကြီးမင်းကရဲ့ ကိုင်ပေတော့ဗျာ အမင်းဟင်းနှင့် ကောတ်ညှင်းပေါင်းကလေးများလဲပါပေါ့။ ယခုနှာ ရေချောင်းက။ ထော့လောင်းစိုရွှေကြံ့ရိုး။

မောင်ရှင်ကြီးနှင့်အမေဖြူတို့ထော့တော်သံ၊ ပျံင်ရွှ်ဆိုကြံ့စေ၊ ။ မှိုမှိုပြာယံတယ်ခလဲလေ၊ ယံတယ်လေလေ၊ တုန်ခဲရေချောင်း၊ ထော့လေထော့ထော့လော့ လောင်းဝယ်နှင့်သောင်းချိန်တာညာ့ထော့ထံမှ။ ယာတ်ပန်းဆူလို ထွာထွာထွာထွာဗျ။ နွဲထွဲနွဲထွာဗျ။ ဟစ်ကြွေးသောင်းယံ၊ မြစ်ထော့မောင်နှံဖြူးဖော်စုဝေးတယ်လေ၊ တွန်အေခေတ်ထူး။

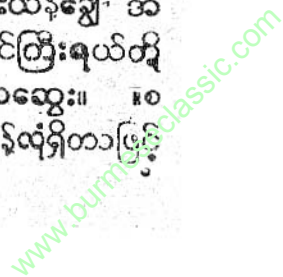


ရင်းအထိုက်။ ။ကမ်းဘိုသောင်စွယ်ရွာလေးလေး။ လေ  
လေလေလေ။ ငှက်မောင်မယ်ပြန်သန်း။ ယည်လေယည်လေ  
ယည်ပေါင်ထဲပေါက်။ ကမ်းငွေသောင်ခုံ လေထွေးလေထဲ  
မှ။ ဝဲတောင်ရှက်ထုံ။ မြို့ပူ'ဝေဝေထေပြေထုတ်သွင်း ဖော်  
ခြင်းငယ်ညာစာစာ။

ထူးဆောင်မြင့်အရိုးခံအတိုင်းသံပျိုင်းတော နံ့ရွှ်ဆိုး ။  
ထူးဆောင်မြင့်၊ ပတ်ရှိန်စိန်ဆောင် လေညှိးညှိးတင်း ကြွား  
ကြွားခိုယ်းဖျား၊ ထိခေါင်လေ၊ ရိငှောင်ထေဝေးရရှင်း။ ရှင်း  
ကိုးမျက်မြွေ။ စိုးစင်္ကြာလေ။ လောကထောင်းမင်း၊ ရေ  
နန်းပိတ်မှန်ရယ်လေ တူးလှကောင်းခြင်း။ ရှမ်းရှမ်းလမ်း  
ပါထိုမှလျှပ်ပန်းလျှပ်ပန်းထွေးကြံသောင်းတွင်း။ ။ယဉ်အေ  
ရာတွင်းမှာထု။ ရွှေထဲရွှေညီလာ၊ ရွှေတည့်ရွှေရန်ကာ သေပ်  
တာသွားသိုလေး။ ခွါသွေ့ဆောင် ညာမြေကောင်။ ရွှေတောင်  
လားကွန်းများထွေရံလေသည့်မှများသေီရံ။

မိမိတို့တဖင်းရွာဘိုရောက်ရှုမောင်ဆိုးအောင်မြော ။  
ကဲလွဲလွဲပတ်က မြေပေထိုဆင်းကြံပေတော့။ ။ကဖင်းရွာ  
ရွာနာသိုရောက်ကြံပေ။ ။ဟောကိုရွှေအူဘိုအိပ်ဟာလျှမရှိ  
တူ။ သည်မှာဘဲခေတ္တနေကြသေးတာပေ။ ။အိပ်ထောင်ပရိ  
ထောဝအိုးအင်ဆိုတာတဖြေးဖြေးပြည့်စုံစေရတာပေ။ ကြီး  
ဘော်ရယ်။

ဝယ်မြို့ဝို။ ။အရင်ကမြင်ရတယ်ကွ။ ။အထွေထွေစုရင်  
ကျောင်း၊ တဆောင်းရွှေစေထိနွင့်၊ ပါတ်လေးထီ ရွာတော်  
ဦးမှာထု။ တူးခဲထယ်ရေကန်တွင်းမှာ။ သင်းယန်ချွေ အ  
ဖွေဖွေစေ ခေက္ခဲမြိုင်ထွေး။ အမှေမြို့သား ရှင်ကြီးရယ်ကို  
အပြီးထိုင်မြင်ပြန်ရတယ်။ အမယ်လေးဆဲအုတဆွေး။ ။စ  
ကား။ ။ဩဩရွှေ'တထိုဥရွာခေ ကြွယ်စကုန်ထိုရှိတာဖြင့်

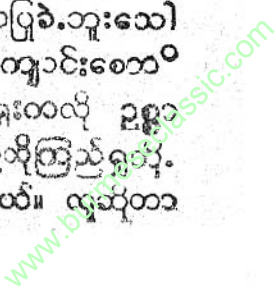




ဇရပ်တန်ဆောင်း ကျောင်းကန် တညီရွှေစေတီတို့။ ပျက်  
မျိုက်ခဲးသိမ်းရှိတာများ ထပ်မန်ထိုပြင်ဆင်ခဲ့ရဲ့။ ယခုတော့  
အတ္တုဝေးထို။ ဝမ်းရေးကြောင့်သွက်သွက်လယ်။ အခြေမ  
တယ်နဲ့ပဲအောင်ရှိတော့ဘာဘဲကွယ်။ ငါ့ထံမှာဥစ္စာမဲ့ပာ ထို  
ဆင်းရဲ့ငယ်ဆဲဆင်းရဲ့တယ်။

မောင်ရှင်ကြီးငို။ ရွှေအခြေအမြင်ကြည့် လိုက်တော့  
သဗျာဝေအောင်ရှိစင်တ အရွာရွာဖ အသိ အဆင့် ဆိုင်  
အမယ်လေးလာလာသူ့ကိုကြည့်ရတာမှာ နှစ်ဆောင်မျှင်လေ  
ဝင်းတရန်ဝါးရန်တန်းရတ်ဖြင့်စခန်းစင်ထိုတာရှိပြီးသိ။ က  
ဗာအတုထားစေတို့။ နွားထွဲထွဲတော့နေရာအပေါင်းရယ်နှင့်  
မြင်းဖောင်းပာ အိမ်ကိုကြည့်လိုက်ရ။ ငေးအထိ မှိုင်မယ်  
လေကွယ်။ ဆွေးမည်ဆိုယူင် ဇရပ်တဖြာ ပိဟာကြော့ဝင်း  
ငယ်နှင့် တန်ဆောင်းမယ်လေစေတီပ။ ပတ်လေးလီချေတာန်  
များငယ်ကြောင့် အားမရှိမမြင်နိုင် အတ္တုမှိုင်လို ပူတာ  
ဝွားဘယ်တော့သာ မြင်ရမယ်သေအခြာဝ တွေတရာ စိတ်  
ပွာစောစာထို။ သဘောပွာစေစေထွေးထိုက်ငယ် အမယ်  
လေးဆွေးရန်တများ။ စတား။ ရှေ့တကိုးတွယ်  
ဆောက်ထုတ် လျှူတင်းဘဲ ထူးသောဇရပ်တန်ဆောင်း ကူ  
ကျောင်းထုနား ချေကန်များမှ ချိတ်သကဲထို။ ပျက်ကွက်  
ရွင်းရှိတာမြင်ရတော့ မရွှင်သောက ပျာဖာခွင့်၊ မြင်ရ  
တိုင်းဝမ်းနဲ့စရာကောင်းတာဘဲကိုကြီးအောင်ရဲ့။

မောင်ကိုးအောင်ပြော။ လူဆိုတာရှေးကပြုခဲ့ဘူးသေ  
တောင်းမုအများ ထုနား တန်ဆောင်း။ ကူကျောင်းစော  
မှပျက်မျှရွင်းဖားတာမြင်ရတော့ ကိုတလဲရှေးကလို ဥစ္စာ  
အခွင့် အားအင်ပြည့်စုံမရှိပြန်တော့ သည်ဆိုကြည့်ရဲ့နဲ့  
နေရတာဘဲ အား မငယ်နှင့် တော့ မောင်ရယ်။ လူဆိုတာ

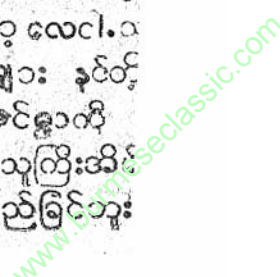


ဥစ္စာကန်ပေး မရသေ နှောင့်နှေးပျာပာဖွေရာထဲ ဥစ္စာရှိ  
ဖြန်တော့လဲရှုကြည့်လို့ ပြင်ဆင်ထားပေါ်မောင်ရဲ့။ ကြီး  
ထော်ကဝမ်းနဲ့သဏ္ဍာဗျာ။

အပေပြုပြော။ ဝမ်းနဲ့ဆိုကွယ် ရှေးကလို့ဥစ္စာပ ခန့်  
အားအင်နှင့် ဖြည့်ရန်တာဖြင့်။ နေခြင်းည ခြင်းဆီတာထိုပြု  
ပြင်ထပ်မန်ပြီးတော့ချက်ခြင်းလတ်ငင်းဖြင့်ဆင်ပါရဲ့။ ယခင်  
တော်အားမူထန် မှုန်ကိုမရှော့လိုသည်ဆို ကြည့်ရှုလိုနေ  
တာဘဲအဲ့ ထိုနေသာအုန်းကော့ ယခုမောင်အိုးအောင်ခေ  
ငင်သို့ ကြီးထော်တိုထိုက် လာတာများ မင့်အခေမယ်အ  
က ကိုအပော်နှို ညှုစုသောစကားများပြော သဏ္ဍာကွယ်  
အုယ်လိုများပြောသေးသလဲ့။

မောင်အိုးအောင်ပြော။ ကျွန်တော်အို့ အပော်နှိုဖြ  
တယ်လို့စကားပြောသန့် ဆိုသန့်စကား မကြားရသေးဘဲ  
ကြီးထော်ရဲ့ သူမျက်နှာအားပုန်အ ကဲအလေးကဖြင့် ခေ  
ထန်ထွန်တဲသူမှုန်ကော့ပျာ အသဏ္ဍာ အမှု တရုတ် ဖန်  
သူကျွေးမွေးထားတာမှတ်ထိုကထဲ သုကျေးဇး ပာရှိသင်  
ကြီးတော်ထိုပြုရကားလိုသည် အနေနေရတာပာပျာ။ သု  
ဗြည်ပေထဲ ကျွန်ထော်တို့ထုပ်ကင်လို့ ရွေးမပေ့ ပာ  
ပုနှင့်။

အပေသူချောင်းရွှ်နားတောင်ထုထပြော။ ရှင်ဝေ  
ကိုသူးအောင်ကလား သူတို့ကျေးဇူးဗုဒ္ဓာနင် တံကျေး  
ရှိတယ်ထင်တဆိုရွာတို့နင်ထိုက်ထိခေတာပေ့ လေငါ့  
ကလေးငါ့ကိက ငွေ့င်အကျော်ခိုးသွားထာများ နင်တို့  
ခိုးခိုင်း တယ် တ ကြောင့်နင်အို့ တည့်က ဇင်ရွာကို  
ပြောင်း လာတယ် ငါ ငွေ့များပေးပာအရဲ့ ရှာသူကြီးအိမ်  
အပ်ရမာထိုမိမယ်နင်ကိုမျက်နှာကိုလဲ့ငါ့မကြည်ခြင်သူး

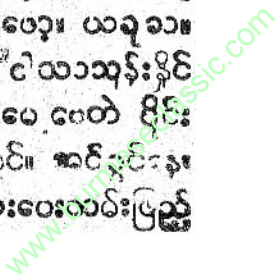




မောင်ဆိုးအောင်ပြော။ ။ မထုတ်ပာဘူးမိခင်ရယ်။ သူ  
တို့ဘာသာသူတို့နေတာခင်ဗျားက ဆားတပွင့် ငါးပီထွန်း။  
ပေးကမ်းမစေရလို့လဲ။ ခင်ဗျားကျေးဇူးပာမရှိဘူး။ သူတို့  
ကျေးဇူးခင်ဗျာ့ အပေင်မှာရှိတယ် ခမဗျား နှင့်ထွတ်အ  
ကင်းကြီးပင်ကလေး ညီအမရင်းကံကံ။ ထိုစဉ်း ကခုန်စာ  
ထက်ခင်ဗျား မိတ်ဆိုးစွမ်းတာကိုဗျာ့။ အနေသာကြီးဘာက  
လား။ သွင်းစာဗျာခင်ဗျား နားညည်းပာထယ်။ မကြီးခြင်  
ပာဘူး။

အမေလူပြော။ ။ ယုံတိုးအောင်နှင့်ထိုအပ် မသားအ  
ပီကမျှောက်ပင့်ပေးထို။ ငါ့ငွေစင်ရာခင်ကမိုးယူပြီးတော့။ နှင့်  
တတ်ဖာဆိုင်သထံ နားဆိုညည်း သလေး။ မကြားခြင်ဘူး  
လေးနှင့်။ ငါ့ဖစ္စည့်ကိုငါမသိဘဲနှင့်ဝားကြံစာ။ သွေးပင်  
ထဲပာသုန် သွေးထောင့် ကြီးထဲဖာထိပ်မယ်။ ကြီးစားထိုး  
မြောက်ပင့်ခိုင်းဖာ။ တသက်ထုန်းငတ်တာ ယခုမှဝားမယ်ထို။  
လှိုက်သာကြတာပေ့ဇေ။ နှင့်တို့မိရွာရှိလျှင်၊ ငါမနေထူး  
ခင်တို့သွားလျှင်မြန်မြန်ပြောင်းကြပါ။

အမေဖြူပြော။ ။ ကြားပလားမောင်ဆိုးအောင်။ သက်  
သက်မင့်အမေတို့ကို နှိပ်ကပ်တာ၊ အစကကြီးတော်တာထို  
အကြောင်းတွေဖြင့်လှိုကြီးတော်မလိုက်ပရစေနှင့်။ အကြိမ်  
ကြိမ်ညည်းပာသော်ထို ငါ့ထူပြောတာယုန်ကြလို့၊ တာထို  
အနှိတ်အစတ်အပြောအဆိုခံရတာပာကံ။ ငို။ အမယ်သူ  
ငွေဂုဏ်တတ်ပာထို။ အမယ်လေးနှုတ်စိုက်တာပေ့။ ယခုခ။  
စစား။ ယခုလောကီနှိုငါ့နှိုက်ဆန်ရှိလျှင်၊ ငါ့သာသန်းနှိုင်  
စွဲနှိုင်ရှိ ခုပြီ၊ ငါ့ထိမ္မာလှပြီ၊ တာထိုအောက်ပေ တေတဲ ငိုင်း  
လိုပွာတုအလိုမာ ဘာ မာကာဒီသာမိကတိုကွင်။ အင်အင်းနား  
ကျယ်မပေပာများဆိုးသားကိုလည်း။ ဖုတ်စားပေးလမ်းပြည့်





နှမ်းနို့စိမ့် တို့ကာဘိကြီးတံကျေးဇူးအထူးခြင်းမိရီ၊ တင်ရှိ  
 ချိလျှာတ်ကြည်ညိုခပ်ညာ ၊ သမီးသားတ ဗိတ်ထားနှစ်လှန်း  
 ဆွင်းတတ်သတ်၊ သားသမီးမှာ၊ စီးပွားထော်မှန် ကံလည်း  
 ခဏတော်တူ၊ ရှိပာမူကားကြည်ဖြူခြတ်နိုးမ ဝါ မေနှမ်း၊ ပေး  
 နမ်းရဝယ်၊ ထွန်တွယ်ကျေးဇူး၊ ရှေးထင်၊ ဘူးတုန့်။ ညွတ်  
 နှီးရိလေ။ နှစ်ဂွေပုဆိုး။ မညှိုးမနှံ့မဲ။ ပေးတမ်းမေဦးနိုင်ကြ  
 ညာ။ ထိုးသားခြား၍ မိတချစ်ထက်ကြိုသတ်။ လင်နှင့်  
 ယားအကြောင်းများမှာ။ စီးပွားလတ်သတ်။ မြတ်ရစေ၊  
 နှိုးထွေအနိုးသင်းများခြင်းရှိစေ။ လရေလှထွေး။ ညစ်ကြေး  
 နှင့်ရှင်းမပြင်းလှန်လည့် နှိ ပာနှင့်။ ထွေရှိစေ နှိသေခပ်ညား  
 နှိလင်အားမယားခွဲစိတ်တတ်သတ်။ တထွေထိထူ၊ သင့်  
 ကလည်းအိမ်သူတိုဝယ် နှိတယ်အဆင်း အခြင်းရှိမှ။ မိ  
 ကဆော့ရမ်းများခြင်းရှိမှ။ လင်ထိုထို ခြင်း။ မပြင်းလှန်စ။  
 တင်ငါးဝတွင်။ နှင့်အရန်။ လေးခြံဖြူဖေမှ။ ထိုစံးမလင်ကသါ  
 ချစ်စသတ်။ မြင်အပ်သည်ဆေးသမား။ ကြီးအပ်တည်  
 ကဏေးထူကြီး။ မနိုးအပ်သည်ဣတ္ထိ။ မထုအပ်သည်ရန်သူ။  
 ကထုအပ်သည်ရေနှင့်။ မချစ်။ ဝင်သည်ရန်သူ။ မဟား မဖြစ်  
 ဘေးအပ်သည် အထွေခပ်ခွန်းတောင်း စတောင်းမြောင်းအပ်  
 ဦးမြတ်အရှိန်းသို့စီးစံ။ ညှိပ်သိန်ရာသည်။ ကာရခြေဝံ  
 ပေးရှေ့စင်ရှားအပ်သည် ထူးကပ်ပစ္စာ သင် ဝအပ် သည်  
 ညာသထ။ လှန်လပြုအပ်သည် အတောင်း နှင်းမြင်က  
 ကာ၊ ခြေယုတ်ဆီ ငင်ထိုသည်မှာ။ မထိုကော့အဖြစ်ပုံနံသည်  
 ပိုမြန်လျှင်အချစ်ယုတ်တတ်သည်ပုံနှင့်ထင်ထူယုတ်တံသော  
 ကားပြောလျှင် သဘောထူ၍ ထူမြန်းသည်။ မထိုသိုသော။  
 ကားပြောလျှင် သဘောထူ၍ ထူမြန်းသတ်။ ယုမည်  
 ယုမည် ထိုသတ်ပုံ။ ထူမည်ထူမည်ထိုသုစမြို့ အထဲကမူ  
 အထော်သာနှင့်ထိုဥာသိပြီအထင်ရှိက မူးတတ်သတ်။ ရွှေ

ရိပ်ငွေရိပ်၊ ဖေရိပ် ရိုးသက် လူရိပ်ကိုသိခဲ့သတဲ့။ အဲဒါ နှင့်  
 အပြင်ကို ဆင်ခြင်ဖောက်ညီ၍ သတိကိုအသေခွင့်ပွားပြီ  
 ငှလူမှုကိုနားထည်သတဲ့။ မုန်းသောအရာအပြစ်။ ချစ်သော  
 အခါအကျိုးဆိုရိုးစိန်စိတ်ကိုလောက်ကျွတ်ချစ်သေ။ အခွာအား  
 သကာရန်းသောအခါအခါးတမာတဲ့။ လာလိုကျွတ်အနီးက  
 လေး၊ မလာလိုကျွတ်ခရီးဝေး၊ မပေးလိုကျွတ်မရှိ မပေးလိုကျွတ်  
 မသိ။ မိတ်ရှိကတနာအထူး။ မိတ်မရှိကတည်းကထွန်းပြီ။ မိတ်တူ  
 ကျွတ်အခွာစာခေါက်မိတ်မူကျွတ်မအောက်ခံပသက်။ မိတ်  
 မအောက်မရှေ့လေး မိတ်ရောက်ကပ်ဖေ၊ မိတ်ညီကျွတ်သင်  
 ဖြူး။ မိတ်မညီကနားစောင်းစူး၊ မိတ်တွေ့ချင် လူလဲဇွဲ။  
 မိတ်တွေ့ကမထိပွားမေတ္တာရောက်ကတတ်ပေ။ မေတ္တာ  
 ရောက်ကတတ်မိတ်။ မျတ်ရွတ်ရွတ်ပျံ့ လိုချိုး၊ မျတ်ရွတ်ရွတ်  
 တန်ခိုး အချိုးနဲ့အပူမထူမြဲပာသန္တရားခြား ပျားပေ ခြား  
 ခြင်ချိုး။ နှလုံးညီ၍အထိုမပာ။ မေတ္တာစင် သက်ကတမ်း  
 ကျွတ်ရွတ်စဉ်ပေးရိုးပိုက်ညှာ ဖက်မိထို၊ အသေရေညှိုးအောင်  
 မိတ်မထွက်နှင့် မိုက်ဆန်ရှိသော်တွေ့မြို့မနှိပ်စက်သင့်၊ အုတ်  
 အာညီတွေ့ရက်ဖိုက်ပေ မျိုးတွေ့သူငါရှိသတဲ့ ဥစ္စာခံရေ  
 ဆုတ်ယုတ်တွေ၊ ညှိုးနှေးသူမှာ ရှိသတဲ့။ ဖညာရှင်ကား၊  
 သင်္ခါရနှင့် တူသလိုထား။ ကြွေးကား ကျွေးထူး၊ ကျွေးစား  
 သိ၊ မျိုးရှာထွက် အောင်နှိပ်စားတီး၊ သတိနဲ့ထားပာအုန်း  
 မယိုယူမိညီထွန်းကော့မော့။

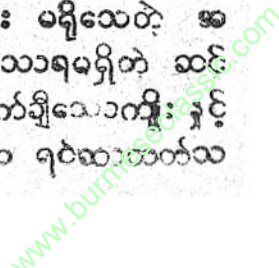
မယ်သူပြော။ ။ အမေဖြူဟိုမျှားကော့ရင်းဆောက်ပြီး  
 ကော့ကိုးကွယ်စံထုန်းကြီးထူထွက်ညားလို တနားနာယော  
 တတ်နေသတော့ အရက်ကတို့၊ ထရားနာလဲကြ တရားနာ  
 လဲကြ၊ နင့်စကားလဲ နားမထောင်ခြင်ဘူး။ ငါနေတဲရွာမှာ  
 လဲ အဲဒါမျှတ်နှာရှင်ကတေးနှင့် ။ လာမနေကြိုနှင့် ငါ့ရွာကို



ငွေငွေ ဘိုးအောင်အနားခိုင်းတယ်။ သူခိုးထက်ခံမရှိပစ်တတ်  
တရားစကားပြောလို့။ သင်္ခါရကိုးခုသာသင်္ခါရ ကြောင့်မ  
ထယ်၊ ငါသင်္ခါရမရှိဘူး။ ငါသင်္ခါရချင်ပေါင်ရွတ်ငှာ။ ငတ်  
တော့။ တူတလေး၊ ချော်လို့အခိုးခိုင်းတာ။ တောင်းနိုင်မိလား  
ကော်။

အမေဖြူပြောမိ။ ငြိမ်သာသောအပျော့ဖာတော့နှိပ်  
စက်တာတော့။ မမယ်သူငွေကုန် စတ္တဝါယု အမေ...ပေး  
နိုင်စေတာတော့ယခုမှာ တေးဖူးသောင်း ပျန်ပျောင်းက  
စေးစေးတွေးပာအနား နှင့်လိုပင်ငါ့အဖျားရယ်က သေဋ္ဌေးနာ  
မည်နှင့်ကောင်းတာမို့ ကုကျောင်းတန်ဗြတ်ထုအားရယ်နှင့်  
ဖျော်ငါ့ထင်ရှားထယ် နားအသူပာ တပမ်းပျော် ညီအမ  
တာရို့ မိမိသာထွေငါစေင်မခွဲဖိုး ဝွေခန့်ချောင်းထယ်သာ  
ငါ့ရွာကိုအထိသား သက်သက်ပင် ယက်စက် အင်ပြုတဲ့  
အရေးယာတာ ပေးနိုင်စိင် အခက် တောင်းထယ် ပအ  
ထောင်းကို ပျန်လှည့်တွေးပာအနား အသူရယ် အမတ်ထေး  
ဖေးခွဲတာများ။ စကား။ ပညာရှိတစ်ပါး စကားနှင့်  
ငှတ်သားအပျော့ပျတ်စကား ဘုန်းကြီးထွက် မယားတဲ့  
မိန်းမထိမှာ သူတော့ ငါးကန်ရှိကတ် ကျမမှာယခင်  
ပညာရှိ နှုပျေသောစကားခဲယ့် မေတ္တာအသက်က ထန်း  
ထွက်သွားစမြဲဖြစ်ရတာထဲ မောင်ရှင်ကြီးက ဝမ်းခနဲပာနှင့်  
မောင်ရယ် ငါသားအပျော့နှင့် ငါသားအပျော့နှင့် အမိအ  
ဘနှင့်ထင်တတ်။

မောင်ရှင်ကြီးဖျားမိ။ ကျွန်ုပ်တို့နန်းတော် အိမ်ကြီး  
ပျော်ပျူ။ ရွှေမရှိသော် ထုအားအရင်သား မရှိသေတဲ့ အ  
ဝတ်ကားမသာသော မင်းသည် ကြက်သာရမရှိက ဆင်  
ချီ သ ကျိုးပုံငုံဗြတ် ချီပေ မမြဲ က်ချီသောကျိုးနှင့်  
အဝတ်သောမမြဲ အားမရှိသော် ထွက်စာ ရပ်စာတတ်သ





၇၂။ နေ့စဉ်ထပ်စပ်ဆွဲနှင့်မစားလို့ထပ်မံမြို့နှင့် ကြီးစားထံ  
ရန်ပြင်သထဲ အလုံကြီးတအရနဲ့သတုံးတုရားကောင်းထွက်  
ညောင်ပင် ဖြတ်။ မြစ်ရေ ရေခဲစာ ဘောင်လျှင် ဖြတ်။ မင်း  
ကောင်း ပေထွက်။ လူရွှေောင်ဖြတ်။ လက်ထံစား မုယား  
ကောင်းထွက်။ အရွှေောင်ဖြတ်။ လက်ဆက်နီထကူလှေမူချင်  
လျက်ဖီထိုင်းဖြတ်။ တညးပြုဖုဇ္ဇတ္တိယ။ ရှုပကောီးထွက်  
ဆံထူးဖြတ်။ ခံမ္မဟရား ဂြိုမိညာ တံနူးဂါးဝဲထွက်။ လက်  
ဆောင်ဖြတ်သထဲ။ သီလုငါးပါး ထျင်ဆောင်ညား။ သိုးပွား  
ရမ္မက် လောဘဖြတ်သထဲ။ သုခနိန့်တုကျော်ဂိန့်သိ။ ညာ  
ဂြိုကြီးဘီထူမျက်။ ဒေါထဖြတ်။ ရဟန်း ထရာကျင့်မှုကား  
မြူညားပါထွက်။ အစားဖြတ်သထဲ ဘိုက်ကြီးကြီးထူးထုတ်  
လျှောက်စ။ နိုင်ထွပါထွက် အချင်ဖြတ်သထဲ။ ပြည်ရွှ ထိုင်း  
ကား။ စံညီပင်ညား။ ခေါင်းပါးထောက်လျက် အစားဖြတ်သ  
ထဲ။ ပဉ္စင်းရုယာ၊ နှံခဏ္ဍ။ သာယောချင့်ထွက်။ လင်းကွင်း  
ဖြတ်သထဲ။ လက်တင်ထွက်ကား။ လျှော်ပါညား။ လှေသွား  
ကောင်းထွက်။ အဖို့ဖြတ်။ တောဇင် ငါးဖြာ။ အရ သာ  
ကောင်းပါမြိုင်ထွက်။ ဆားနေဖြတ်သထဲ။ ထင်စေတူးကျေး  
ဖူးရှိထွက်။ အဆင်ခင်သထဲ။ လှစ်မြွက်တိတိ။ ဝညာရှိတံ။  
ဆိုသည့်စကား။ ထင်ရှားအထူး ကျေးဖူးရှိထူ။ တမူမချက်  
ကျေးဖူးဖုန့်လို့ပြန်တာစွင်သထဲ။ တင်းမလွတ်စေတူး ပေ  
ကျေးဖူး ဆွေခင်ဗျားတင်ထိုကောင်းရက်တာနှင့်။ မောင်း မှ  
တာဆဲဆိုရက်ပေရုံ။ တ ရှားပြက်ကြုတ်ရွေးထေစိမယ်။ သား  
အပိနှစ်ထော်ခင်ဗျားအမြင်ကပ်တာဖြင့်။ လျှင်မနား အတွင်  
တလဇင်မိပြုခဲ ဆဲထေ့မထဲ။ တာထဲအချက်ချက်မနေနှင့်  
တော့။ ဟောမျက်ချပ်စားရှေအနားရှိတာနှင့်။ တောကံတာ  
ပိုင်းလက်ဖ။ သားအပိနှစ်ထောက်မဆိုင်း။ နှစ်လောင်းမျှင်  
ထေတ။ အမယ်လေးကြိုက်တံအပူဟေ့ အေးခြင်ဝေ။ ရွေး

တော်ဗျာ။ ။ ဝို။ ။ ရှေးအတို့ရယ်ကဗျာ။ ရှိခဲ၊ ဖေထဲ  
 ဇူးဘွဲ့ ပြန်ထွန်ပြောင်း။ အောင်းမေ့ကာ စေ့စေ့ တွေးပ  
 အုန်းဗျာ။ ။ ရှေးကအခြေ၊ စကား။ ။ ကျွန်ထေ့ဘဝခင်ရှိ  
 စင် အခါကတော့။ ဥစ္စာမနုကျွယ်ဘုရန်လိုလို၊ ကြိတ်တိုက  
 ချမ်းသာပေတယ်ခင်ဗျာ။ တို့ကဆင်ရှုလေတော့ကျွန်တော်တို့  
 အဘေအမေမစကြည့်ရှုလို။ သည်အနေ ဖြစ်ရပါကလား။  
 ပေးပိုင်ကမ်းနှိုက်။ မစနိုင်ထုန်းကတော့။ မိခင်နှင့်ယက္ခ။ အမ  
 ကိုး။ တူကထေးကိုး၊ မြက်နှာကြီးလိုက်တာ။ ယခုတော့အူဇွ  
 လယ်မြေ ကွဲခွားစားပုံအလှဆုံးထင်ပါရဲ့။ အံကာကြောင့်  
 ထင်ပေအူး၊ ကျေးဇူးရှိလျှင်။ အဆပ်ခပ်သတ်။ ကျေးဇူးခင်  
 ဇူး၊ နန်းကအိ။

မယ်သူပြော။ ။ အသိုထော်န စိတိုးကျေးဇူးစား။ ဆံ  
 ကွဲ တစလယ် ရှိပါဘူး။ နင့်သား ပြောတာ နား တောင်  
 ကောင်းလိုနားထောင်နေသလားတဲ့။ အဖွဲ့မရဲ့ ကြည့်ပါအုန်း  
 ထောင်အစုပ်ကတို့။ ကြိုတ်၊ စွယ်ရဲ့လိုကြိုတ်ရန်တွေ့နေတာ  
 ကြားကြိုရဲ့နော်။

အမေဖြူဖြူ။ ။ ညည့်ပစ္စုအေးထိုခြင်လိုရန်တွေ့တာ  
 လဲမဟုတ်ပါဘူး။ နားထားထမ်းရှိသလိုပြောတာပါအေရယ်။  
 လိုထော်မောင်ရယ်။ ။ ပြောပါနှင့်။ အမေ့သားထိုတ်တိတ်နေ  
 ပါမောင်ရယ်။

မောင်တိုးအောင်ပြော။ ။ ဟာ ပြောပေဆီဗျာ။ အမေ  
 ပေဆဲ၊ ယုတ်ရာပြောတောင်ခံနိုင်တာဘဲ။ ဟိုလိုဟူ ဆိုစပြောနှင့်  
 ကြိုတ်သားအရင်းထောင် နားကြွားကပ်တယ်။ ရန်လိုတော့  
 သူကိုရန်လိုတာဗျာ။

မောင်ရှင်ကြီးပြန်ပို။ ။ ရှေးအတို့ရယ်ကဗျာ ရှိခဲ၊ ဖေထဲ  
 ကျေးဇူးထွေ။ ပြန်ထွန်ပြောင်း။ အောင်းမေ့ကာစေ့စေ့ တွေး



အုန်းဗျာ။ ရှေးကအခြေ။ မာန်မူကော ရန်သူမထုပ်ပါနှင့်။  
ကြိုက်ဘို၊ သန္ဓာလို ပေးပေမံ။ လေးရွေးသင်ရွေးနှင့်ငွေ။ ၄  
စေလိုမိတ်မကူး။ စွံ့ထံဂီရယ်ဆောင်။ မကံရှကောင်ဆိုတဲ့  
ဥကလိပ။ လောဘသန္ဓ်။ သောညာန်တဲ။ အချက်တာကဗျာ အ  
မယ်လေးကွေ့ ထိုင်ထက်ကူး။

မောင်ဆိုးအောင်မြော်။ ။သဘောမဖြူရန်ထွေ့တို့အ  
ခြေသောသောဝေတဲ။ အမေယူဗျာ။ ညှုဗျာ အထွက်။ အမျက်  
ဒေါသ။ အသောဒနှင့်။ ။ပြေ မမကောင်း၊ ယိုစောင် ချည်  
ချိတ်၊ သူမိမ်းမိတ်သို့ပိတ်ပင်ဆည်းထား။ ထမိတ်မင်းရှေး  
နောက်ဆင်းခဲတဲ့။ အရင်းသားပါကလ။ ခင်ဗျားတို့ထိဆင်းရဲ  
လိုအပတ်ရတ်သာ။ ကြိုက်မျက်မြင် အထိဘဲ။ သူတို့ဝစ္စည်း  
များ။ ကရုဏာလွန်လယ်မြေ။ ရွှေငွေမျိုးစား။ ကြီးငွားစေအဝဝ။  
အမေဖြူကထောက်ကုမထို။ ခင်ဗျားချလိုနေနိုင်တယ်။ ကံအ  
လျှောက်ကံဘဲ။ အမေဖြူကရုမုပွဲတေ။ ထမိတ်ရွေး။ မပေး  
မကမ်းသောသန်းမောင်းမံ။ ဆိုဆဲရန်ရဲ။ ရန်ပွဲပွဲ။ ။ တကွတရား  
စကားမထတ်သောရှေးနေ။ ။မငြိမခြစ်သော။ သံတမာန်။  
ကျွမ်းဂန်မကတ်သောရဟန်း။ တိုင်ထန်းမရှိသော ထွေးရှင်  
ယောက်ျား။ မယားမရှိသောလင်။ အရှင်မရှိသည့်အိမ်တ  
ခွန်မရှိသည့်ဓထား။ ဆားမခတ်သောပင်း။ အရင်းမရှိသော  
ကုန်။ အမှုန့်အနယ်များသောရေ။ လူလေးပါးသောရွာ။ သန္ဓာ  
မရှိသောထူ။ ခါနဲ့။ ထိလမရှိသော။ အကြံင့်။ အခွင့်ကို မသိ  
သောမင်းစား။ တရားမတတ်သောလူကျားကံ။ ယို။ ရိုးတီး  
ရားထားအချင်ငွားနှင့်။ တရားကိုမသိ။ အဖတ်ထွေးထိုက်  
ကော်ကြိုက်မွေးမိရယ်။ ကျေးဇူးထိတမိမ်းအသွင် လေခံကွတ်  
မဖိုး။ လေတု။ ညီအမရင်းအချာတဲ။ အခင်းမညာစစ်ဗျား





ရက်စက်လျှင်ကြောင်တောင်ပြုထိုက်တာ။ ထောင့်အထူတွေ  
 ဇူးရှင်ကို။ တရားမဝင်တဲ့ ချဲ့ပြားကြောက်ကရော့ထ ထစ်  
 ထောက်မကောင်းတဲ့အမေနှင်း။ ရင်းအရှေ့အထူအမြင်တက်  
 ချဲ့ပြားအထူပြန်ပြန်ပြီးတော့။ တရားမရှိတရားမရှိဘဲ။ ဘယ်  
 ညှိုးတဲ့သဗ္ဗာန်တောင်း။ အထူးကံပြီးအထူးကံ။ အသက်သေ  
 လက်ကားကွပ်တော့။ အမယ်လေးကြိုက်မဝတ်။ နေရံကံတော့  
 သာသနာတော့။ တော့မပျာမလော့။

မယ်ဆူဝပြော။ ။ ဆိုးအောင်က ဘေးထမြီတရွာလား။  
 ကွမ်းသီးကြိုက်တောင်ပြုထိုက်တာ။ နှိပ်ကုန်တောင်။ သား  
 တရားမရှိတော့။ နှိပ်ကုန်တောင်။ ကြိုက် ဘေးထထိုက်တော့  
 သာသနာတော့။ အထူးကံပြီးအထူးကံ။ သွားထုတ်  
 သွားကြပါအချ်။ နှိပ်ကုန်အမျိုးမျိုးနဲ့။ ငါမကြည့်ခြင်ပါ  
 တူး။



အမေဖြူငုံ။ ။ ညည်းဘားထို ငါမနေညည်းနင်ထေဝင်ငါ  
 မသွားပါထူးငါ။ အားပင်ငုံကံ နိုး။ ထို ထွေမျိုးနော်ပါယ်  
 ရှိ ဘယ်။ များအသိမေ။ တအားငယ်တတောင်ကြိုက်ထို။ နှိပ်  
 စက်သုဘယ်ထိုများစေတော့။ တရားနှင့်အသာဖြေ။ တရွာ  
 တပြောထိုသွားမှာ။ ထည်ရွာထွေ။ ရှက်ထွေထွေထွေထွေ  
 ထူး။ ကံစီရင်ရွမ်းသာထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေ  
 မယ်ထို။ အားကိုးပေါင်ငါတကောရယ်ထိုထွေထွေထွေထွေ  
 လေးကောရဲ့ ဖိတ်ထဲ။ ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အထူးရယ်။ ငါပြု  
 ဝေးကပ်ထို။ နှိပ်ကုန်ထည်အနေ ထည်အခြေ ဖြစ်ထယ် ဆို  
 တ ကံစီရင်ရွမ်းသာထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေ  
 ရှိထဲ။ ပုန်ထမြီထိုထိုပါရဲ့။ ။ ညည်းအနားမို့မိထို။ တာထာ  
 ထုတ်ပါဘူး။ ငါထဲထဲထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေထွေ  
 မျက်နှာကံနှိပ်မမြင်ရပါဘူး။ နှိပ်ကုန်နာကိုထဲ။ ငါမကြည့်  
 ပါဘူး။ မောင်ရှင်ကြီး။ မောင်ထွေ။ အောင်ထို။ ကံစီရင်ထွေ

ကြံစစ်ပေးကြံအုန်းကွ့။ ထရွာမပျောင်းသူကောင်းမဖြစ်တ  
ရွာပြောင်းမှသူကောင်းဖြစ်ဆိုတာဆိုတဲ့ ငါ့ဆူငါ့သားများ  
ကံအကြံပေးကြပ၊အုန်း။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ ။ကျွန်တော်တော့ ပါအကြံ အစီ  
ဖေးထတ်မလဲ။ ကိုကြီး ကိုဘိုးအောင်။ အကြံအစီပေးရာကို  
လုပ်ကိုင်ရတာပေါ့။ဗျာ့။

မောင်ထိုးအောင်ပြော။ ။ကျွန်တော်အကြံအစီကိုသာ  
ဆိုက်ကြပေဘော့။ ရှေးကကြီးတော်တို့ ကောင်းစားစင်က  
ကြည့်ရှု စောင်မဘူးတဲ့ လေမြို့ ဖွေသူကြီး ထိုးဘောတို့မြို့  
ရွာသွားလို့ အလုပ်အကိုင်များလုပ်ရတာဖြင့်နည်း သာအိန်၊  
မယ်လို့ သဘောရတယ်။ ကျွန်တော်က ဦးစီး ဆိုလုပ်ကိုင်  
လို့ကျွေးတမယ် ထဲလှေကလေးနှင့်ဘဲသွားကြစို့ ကြီးတော်  
ရဲ့။



အမေဖြူပြော။ ။တော် သူပြီ။ ယခုမောင်ဘိုးအောင်  
ကြံစီထဲ အထိုင်းဟာ။ အမေသဘော ထယ်။ ဖွေသူကြီး  
ဘိုးဘောဟိုဆိုတာ။ ကျေးဇူးမှန်းကိုလဲ သိတတ်တယ်။ တို့  
အဖော်နှစ်လဲ ချစ်ခင်ပေဘယ်။ ယခုထိုဆင်းရဲ ဒုက္ခဧကန်  
လို့ လာတယ့်ဆိုတာဖြင့်။ အဆုပ်အကိုင်နှင့်တကွ၊ နေရာတခု  
တော့ဖြင့်ပေးမှာဘဲ။ ကဲ့ လူကလေး နှစ်မောင်ရှင်ကြီးရဲ့၊ ဖော  
ဝယ်နှုန်းလေးလို့။ အတုပ်အပတ်အစားကလေးများတင်ပေ  
တော့။

∴ မောင်ရှင်ကြီးဗို၊ ။အားပျက်လေ၊ ဘွားချတ်ကြွရွာ  
ကစင်းရယ်က။ တွေးမချော်။ ငေးတော် ရှင်းရယ်ကြွစင့်  
ချက်ခြင်းခုထားနှင့်အမေ။ ဝွားတော့တာပြီ။ လွေးလေလေ

www.burmeseclassic.com

မျက်ရေကြိုဘယ်ခဲ။ သည်ကျောင်း ညွှန်ကန်နှင့်။ အတွယ်  
စေ့ကိစ္စပေါ်ထို။ မချစ်သာတနတ်သွားရကော့။ အမယ်လေး  
အားမရှိဘဲ။ စတား။ အထုပ် အဖိုးမန် စားနတ် ထို  
အောင်လှည့်ဆင်ထိုးပြီးတော့။ ခရီးစင်ကြာမဖင့်ရအောင်။ ရေ  
သင့်တဲ့အနတ်သွားကြမို့တိတိုးအောင်ရယ်။

အမေဖြူမို့။ ခြောက်ထုဆား၊ ထင်ရှားပါတဲ့ ကျောင်းနှင့်  
တန်။ အရပ်ပေဆင့်ကာလောင်းပါလို့၊ တန်ဆောင်းပါတခါ  
ကျခါမှ။ တွပအောင်ခုံပြင်တို့ထံရယ်၊ စီမံနှင့်ပါမယ်ထူး  
မသတ်သာ။ နေရပ်တခါခွာရကော့။ များသာလျှင် ပြန်လို့  
ဆောက်မယ်ပ။ အမေဖြူခေါင်းကိုပြောက်တယ်အမယ်လေး  
မိုးထောက်ပူဆုံး။ စတား။ ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးများပြင်  
ဆင်ထိုးပြီးပေါ့။ ခရီးစင် ကြာမနှင့်ရအောင်။ နေထိုင်ရာကို  
မျှောပေတော့ကွတို့။



မေခင်အိုးအောင်ပြော။ ညီကလေး မောင်ရှင်ကြီးက  
ဦးတအောင်နော်။ အမေဖြူ ဝမ်းလနစ်ကနေပတ်ဗျာ။ ကျွန်  
တော်ကပဲ။ ကိုင်ရမှာပေါ့။ ထဲနာအွင်းတရိုး၊ တုန်းမရိုးရေ  
ကျောက်လိုကကြမို့ဆိုးသံ။ သည်ထိပါထဲ့ ယခုစာရေး  
သော ဆရာအမည်နာမကော့နှင့်။ အသီးသီး ပေါများ ကြ  
ပါပေမာတ်။ တယ်ထိုစကား မကြား ပေဘူး ပါဇာကံဆို  
ထံ၊ ခြင်းကဝင်ရေးထဲစကားတလေး။ တပုတ် တွေ့လိုက်  
ရတယ်။ သူရေးတဲ့အခြေကဖြင့်။ အယူးရေးယာနှင့် တူ  
တယ်အယူးနှစ်ပါးမှာ။ သောကူမတ္တကလား။ ပိတမတ္တက  
လား။ ယက္ခမတ္တကလား။ ရာဂုဏ်မတ္တကလား။ အသွင်က  
တော့၊ ဝံနုမတ္တကနှင့်တပါရဲ့။ ရေးလက်ထဲစာက။ ချီရိယာ  
ငါးမီးပွား။ တပါးဝင်သော။ လေလဆိုင်က။ လေလန်တင်ထံ။



မီးမောင်းလွှဲအသံထဲ။ အခြေခွဲစေလေပတုနဲ့မမားညောင်း  
 အတိအနှစ်၊ အရှု၊ အကဲ၊ ကောင်းလဲ၊ နတ်စောင်းအမှန်  
 ဆိုင်လေလဲ ကအသိမကောင်း၊ ကြွေးမောင်းကွဲအက်။ သူ  
 ထုအိတ်ပေါ့။ အချက်ကြို ဘယ်သူကောင်းစာပယ်လို့။ ပစ္စ  
 သိန်နတ် ရွှေစောင်းချစ်နှင့်။ မောင်းကွဲဟာ ထု၍ဖက်ပေါ့၊  
 ရွှေဟန်ခိုင်တွင်း၊ အချေမချင်သူဘို့။ လေးလံဆိုင် ဟူအ  
 ထက်ကယ်က။ ကွဲအစာစာအသံမကောင်းတာမို့။ ကြေး  
 မောင်နှင့်နတ်စောင်းသံလို့။ နှုတ်ပြန်ညိုညိုညက်က။ မောင်း  
 လေထန်အထွင်ထွက်တဲ။ အောင်။ ဗုဒ္ဓကဗျာနတ်ဆို လိုထဲအ  
 သံနာခံ၍တန်းကွဲခွာပြော အံ့ပြောကြွေဖို့။



အမေဖြူသားရှင်ကြီးတို့။ တောင်မြင့်စီဆုတ်ကဏ္ဍိးဟောင်း  
 အသိုင်းသံပျိုဆိုး၊ ဆီးနှင်းမျှော်ဘျှံချမ်းဆောင်း။ ချမ်း  
 ဆောင်း။ နံနံပေါင်း နံနံပေါင်း။ ငယ်ငယ်လေ  
 ထောင်းထောင်းညှပ်ပြောင်းပြောင်း ညှပ်ပြောင်းပြောင်း။  
 စက်ထွောင်းစက်ထွောင်းထုထာခွင်။ ထုထာခွင်။ ငှေးမိတ်  
 လှိုပျော်ပျော်စရာတွင်း။ ထိပ်ချာထင်စိတ်မှားပင်။ မှ်အာ  
 သာမြင်မိတော့၊ လိပ်ပြာမင်းသိပ်ပြာမင်း။ သီးတွေတွေ  
 သီးလေလေသီးလေးတွေတွေ သီးတွေတွေ မြားလိုက်ပါလို့  
 ခြင်း။ ရင်သားရင်သား၊ ပူလှတယ်ပူလှတယ်၊ ထင်မှားချ  
 ထောင်ထောင်မိတွယ်။ စက်နာလယ်။ ညှက်ပြာထွယ်  
 ဖက်ခဲ၊ လှယ်လို့ထွောင်းလဲထွောင်းလဲ။ စံကံပါအော်စက်  
 လေလေလေ စက်လေပါသော်။ စံကံပါသော်ပျော်အေးဘ  
 သံဝါကျော့၊ ကြွလေးကြွခွဲ၊ မျှော်။ ထွောက်ခွင့်ရပ်နံ့စား။  
 ရှင်တော်စေတော်လေ။ ကျော်အောင်ရန်၊ မြှောက်စွာထေ  
 အင်းရရုရယ်နှင့်လေး။ သုံးလှထွတ်မြာမှ်ဟူ ကြီးထဲမြတ်  
 လေးမြတ်ဘုန်ထွန်။ ညက်စံထေ။ ညက်စံလေ။ ညက်စံပြာ  
 မင်း၊ သစ္စာမူထည်ရှင်းအည်နှင့်လေး။ ထွန်မင်းခြောက်

ဆရာတစ်ပါးဖြစ်လေတည့်မှ။ တောင်မြင့်တောင်ဖြား ကန်သာအိုင်  
သား။ ယည်ရေထိသာမ္မားငယ်နှင်း။ တုရားမြတ်ဘုန်းလှလေး  
ထည့်မှ။ ဘုရားမြတ်ဘုန်းလှ။

၎င်းတောင်းကင်ကြီးသံမျှင်ဆို၊ ။ အေးအေးဝေဖြာရေ  
ပြာလေရစ်ထိုင်း၊ ရစ်ထိုင်း၊ အရံအရံအရံ။ မှန်လေးလေမှန်လေ  
မှန်မှန်မှန်။ အိုသိုသိုသိုမြူးထဲလေထိုင်း။ ။ တယ်ပြန်ညာ  
ပိုင်း။ မှိုင်းတာဝေ၊ ထိုင်းကြက်ခွင်ပွေ့စွေ့ထက်ပွေ့။ ။ ကမ်း  
သောင်ခြေမှာသေ၊ ရေလေရေလေရေထက်ဝန်း။ ။ ဆော်  
လေပြေ။ ဆော်လေးလေးဆော်လေးလေပြေ၊ အိုဆော်လေ  
ပြေသုတ်ပါလိုမြန်း၊ ။ မှင်စွယ်ကာတန်း။ လေရိတ်ဆင်။  
အိုရိတ်စားတွေက။ ။ မြိုးငေကြွေး၊ နယ်ရှစ်ခွင်၊ ကမ်းသောင်ခြေ  
ပြင်မှာလေချန်ချန်ပြန်ဘူး။ ။ ရွှေစင်ထော်၊ ။ ငွေလေလေငွေ  
စင်ထော် အိုရွှေစင်ထော်၊ ငွက်တယ်တမြူး။ ။ တာသာ  
ခါခါကြူး၊ ဝါထို။ ။ မှိုင်းဝေထိုင်းရေဦးမှာလ။ ခေတ်တူးခါခါပြန်  
လေထံညွှတ် ငွေထိုင်းဆဲလိုညွှန်။

ဒလမြို့ဆိပ်ကမ်းရောက်၍အခေဖြူရို၊ ။ မှာသွာသွာတွေ  
ပြန်ပါလို့အမယ်လေး သားချစ်ကယ်နှင့်လာခဲတယ်။ မြို့ရွာ  
ထဲခဏတာဝကြာရောက်ကြပေါ့။ ။ စားသောက်ရန် လည်အ  
ရေးကို၊ တွေးလိုပိတ်ငယ်ပွေ့ထပူပွားအင်ဒီးရယ်နှင့်။ ။ အမေ  
ဖြူသားရှင်ကြီးရယ်တို့ အပြီးချမှတ်နှာငယ်အိုတနတ်ကွဲထ  
ရွာဝေး။ မောင်တိုးအောင်ချက်ကိုထညီဆောင်လို့။ ထုပေါင်  
မှာအနေအောင်ပ။ တယ်မကာတ။ ညီတောက်ဂါလိုရွှေလ  
နယ်ကျွန်းငွယ်၊ မောက်ကို။ အမယ်လေးရောက်ခဲမနွေး။ ။  
စကား။ ။ မောင်တိုးအောင်တို့။ မောင်ရှာကြီးတို့မိတ်ဆွဲ  
တွေသူကြီးတိုးတောဆိပ်အိုမေးမြန်းလို့တဲဆိပ်နေဆိပ်မှာ  
ကိုရှာ ကြိုအရမ်းကွယ်။

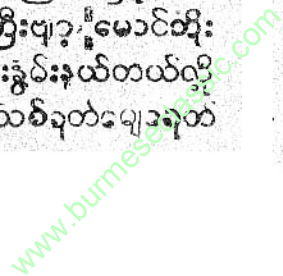


မောင်ဘိုးအောင်ပြော၊ အဟူးမေးပြန်းတို၊ ဘုံမရှိပာ  
ပေဘူး။ ထိုရှေ့ကပြိုင်တောင်အိုင်မာဘဲ အတုပ်အဖု တလေး  
မြားသာလိခဲကြ တခာတည်နို့ရတာပေးနို့ အိုင်ဗျာလှေ  
သုကြီးဘို့ဘောင်တိုရှိဇာစခင်ဗျာ။

ဘိုးတောပြော။ အလိုမောင်ဘိုးအောင်အား ဘွဲ့အင်း  
အင်း ကျောင့်အမ မယ်ဖြူပာသူပယ်မောင်ရှင်ကြီးပာ ပာ  
လားသကျိုး တယ်တလာလို့ တယ်ကိုသွားကျမယ်တာပြော  
ကြိပာအုန်း။

မောင်ဘိုးအောင်ပြော။ သည်လိုပာထွေသုကြီးရဲ့။  
ရှေ့ကကြီးအော်တို့ ကောင်းစားစင်တကော့။ မေသုတို့  
ကျီ ကြည့်ရှုစောင်မ။ ပေးကမ်း ခဲ့ဘူးတယ်။ ငါ့ရဲ့ထေ့ကြီး  
တော်တို့ပင်ပန်း နှမ်းနှယ်တဲ့ တဂရောတ်တော့။ မပေးမ  
ကန်းတဲအပြင်။ ဆဲဆိုမောင်းမ ရန်ဖွေလေတော့။ နေရင်းက  
ဇင်းရွာကကထွက်ပြီးတော့။ အားကျိုးချမဲတာနှင့်။ ထွေသုကြီး  
မင်းထံမှာဘဲဆိုတာလို့။ မြိတို့လုပ်တိုင်းနုရတာဖြင့်။ ထမင်း  
ဟင်းမှာထိန်မယ်လို့။ ကျွန်တော်ပါကြီးတော်နှင့်လိုက်ခဲ့တာ  
ထဲဗျာ။

ဘိုးတောပြော။ ကြော်ယော်သူတို့လဲတယ်လို့က ဆူး  
မဲသကိုပြိုင်။ ထကယ်ဆိုတော့ကျေးလဲကျေးဇူးရှင်အမလဲ  
အမမင်းကြီးကလား။ သို့အတွက် နှိပ်စက် ဆဲဆိုတာမခန့်  
နှိုင်လေတော့။ နားအေးအူဆာခဲ့တယ်ဆိုပါတော့။ ကောင်း  
ပြီမင်းတို့အားကျိုးတဲ့အတိုင်း။ ကြောင်းအမကြီးတငှပုတ်သ  
တင်းနှင့်နေတာပေါ့။ ကြိတ်အိပ်အကျယ်ကြီးဗျာ။ မောင်ဘိုး  
အောင်မောင်ရှင် ကြီးတို့မှာတော့။ ပင်ပန်းနှမ်းနှယ်တယ်လို့  
မအောင်းမေနှင့်။ ကြုတ်နှင့်အထူထူအဲ။ သစ်ခုတ်မျောခုတ်





လိုက်ခဲ့ကြ။ ယတဆောက် တရောက်ပြန်လားဆို။ ဝွေနှံ  
ဆယ်နှင့်၊ ငါးကျပ်စီရအောင် အံ့ မင်း နှိပ်ယောက်ဆို ထေး  
ဝွေငါးဆယ်မရလားဗျာ့ ရက်ရေတဲဆယ်မကြိုဘူး၊ ယ  
နေ့ညနေထံ ထွက်ရတဲထွက်မယ်ဗျာ့။

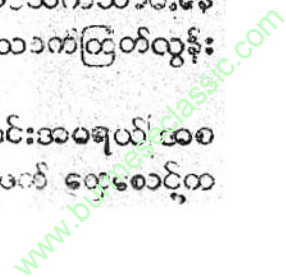
အမေပြုပြော။ သူထော်ကောင်း မိတ်တွေပြီးပါဝေ  
တယ်၊ အနေအထိုင်။ ငါ့စားအသေ့ကံ၊ အလုပ်အကိုင်ဆို  
တာထိုကတည်း နေရာကျပေတယ်။ ကြေးစူးထင် ပာရဲ  
တော်။ မို့သော်တူများသားများက သဘော ပြောပရဲ  
လား။

မောင်ကိုးအောင်ပြော။ ပာသတောင်မကျစရှိဘဲလဲ  
ကြီးစေခံအခောက်ပြန်ဝွေအစိတ်ဆို ကျွန်တော်ကို ညီအကို  
နှစ်ယောက်ကိုဖြင့် ဝွေငါးဆယ်ရနေ .ပေး။ သဘောတပာ  
ရဲ။ အခြားလူတို့မငှားပ နှင့် ကျွန်တော်တို့ဘဲ။ လိုက်ပမယ့်ဝေ  
ဗျာ။ ပင်ပန်းဆိုတောင်လယ်ထွန်စပါးများရိတ်သလောတမရှိ  
ပါဘူး။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ မရှိဆင်းရဲထို လှုပ်လှင်စားတာ  
ပင်ပန်းမှာကြောက်၏။ စတော်ဘူးဗျာ့ပင်ပန်းမှလွှဲပို ဆံရ  
တာမျိုးဘဲ။ ကောင်းပြီကျွန်တော်ထံ ညီအကိုဘဲထို နေမယ်။

အမေပြုပြော။ တယ်လိုပင်ပန်းသလားထိုးတောင်ရဲ၊  
လူကလူနဲ့ကလေးတွေ ငားရှင့်၊ ကြိမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း တခါ။  
မှမထုတ်ကိုင်ဘူးထူးရှင့်။ သည့်တော့တဆိုင်သက်သခပ်၊ နေ  
ရာတထားပါနော်။ အင်မတန်အစားအသောက်ကြိတ်လွန်း  
ဆင်းရဲလွန်းထိုသာခိုင်းမထေ့တာအဲ။

ဘိုးတောပြော။ မိတ်သာချပါကျောင်းအမေရယ်၊ အစ  
ပအရာရာ။ ချမ်းသာရက်စမင်းချစ်ရေပစ် တွေစောင့်က

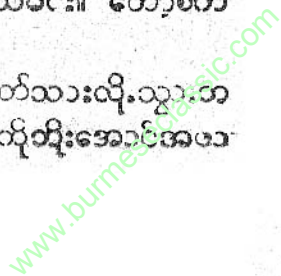


ထားတမယ်ကြောင့်အမေ့ ပင်ပန်းထဲနေရာ မဟုတ်ဟဘူး ကဲဝင်စေလယ်မျှး ခြေကြွယ်တို့။ ထဲကိုတွေ့ထိုးသာ ငမိုးငါ လူများတို့ရှုတ်ကမ်း တွ့ဆာဂဏာများလှထဲခြေကြွေ။

မောင်စိုးအောင်ပြော။ စိတ်သာချွေကြီးထော်ဖြူရဲ့ မောင်ရှင်ကြီးထုပ်ဖဲ့ကိုင်ခဲ့ အတ္တက် ကျွန်တော်ကလုပ်မယ် အစားအသောက် နေအထိုင်မှဆိုတာလို ကျွန်တော်ပြော ဆိုပြသလိုသွားဖမယ်ဗျာ့ ပာဗုမူပာနှင့်အေးအေး စိတ်ချ နေပာနဲ့ကြီးတော်ရဲ့။

အမေဖြူပြော။ လောကဇေးမောင်ရှင်ကြီးရဲ့ အမေမှာ လိုက်တာများ၊ အရာရာ ဖွတ်သာ ပာနော် ယခုများခုတ် သွားခဲ့ ကျွန်းညီကြီး မိန်းမလှကျွန်းသွားထလားဆို၊ ဇီ ချောင်းရေငံကို သွားရတယ် မတော်တော့ ရေထဲများကျ ထတ်တယ်၊ သက်ဆားလိုရှောင်ပာနော်။ အစားအသောက် အအိပ်အနေဆိုင်ခြင်ဖာနော်၊ ဖင်လယ်ငှက်ခြားခြားတံတံသ ဘွဲ့မိန်း၊ ထူကျွန်းညီကြီးရောက်တော့ ဘောတုံတောင်ထဲအ သွားအလာ အနေအထိုင်အပြော အဆိုထဲ၊ အရာရာ ဘိုဆင် ခြင်ပာနော် သားရဲ့ကျားရဲ့ များထဲပေ့ထဲနေနဲ့ ဘွဲ့။ ယခု ဆင်းဝဲနွဲ့ပာလိုသာ အမေသား သနားရဲ့ထွယ်၊ ဖြေကျွန်း ညီအုတ်ဝေမှု ဝမ်းဆီဆီ၊ ခိုင်းရတယ်။ ဝို။ ။ အဆင်းရဲ့ ရယ်ကြောင့် မောင်ရက် ဝမ်းနဲ့ရဲခိုင်းရတာ အထွယ်ထွယ် မောင်ရှုတ်သားဖေတော့အမေဖြူ မှာပတာ၊ ကိုကြားစသည့် ခြာအရာရာခြံနဲ့စာကွဲ၊ လူတလေးဥပါဒကယ် အန္တရာယ်နှင့် အထွယ်ထွယ်ကျားဆင်ပေထယ် အမယ်မင်း။ တော့စက ကျေး။

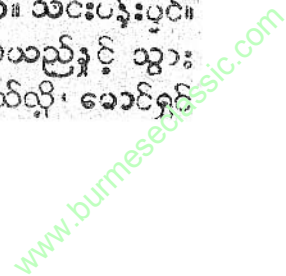
မောင်ရှင်ကြီးဝို၊ ဤမှာစကား ဖွတ်သားလိုသွားအ ဓလယ်၊ အမေဖြူပူတာပေါ့သင့်ပာထု။ ကိုစိုးအောင်အဖေ



သားဖာဗျာ့ အမေရယ်အားရှိသင့်တယ်။ အရာရာထဲကျွန်  
 တော်ထိဝါရဲ့။ အစုံအယုံမြို့မညီပါပာဆု ပွေးသဒီအားမ  
 ငယ်သားရယ်ကထိန်မာပြီး၊ မချမ်းသာ ဝမ်းသာစာသည့်အ  
 ထွက်ကထိကြောင့်။ မရွန်သာစွန့်ခွာတွက်ရတာရှိ။ နေ့ရက်  
 ကြာဝေတ္တာပိုပာထေ့သားတူသယ်လူညီညီကြိုမှာအမယ်  
 လေးအေးပို့ခရီး။ ။ ကျွန်တော့အထွက်ကြောင့်။ အမေ  
 ပာဗမပူပူနှင့် စိတ်ချ လတ်ချ အေအေးပေးပာ ကိုကြီး  
 အောင်နှင့် အထူးကထွေးသွားတာကထဲ။ ကျွန်တော်တို့ခလုတ်  
 မထိဆ။ မညီရအောင်မေတ္တာ များသာမိတာပေ့ ငယ်  
 ထဲသားမှမထုတ်ထေ့ဘဲ ထိန်မာချိန်အရွယ်ချောက်ပာ ပြီအ  
 မေရဲ့အမေမပူနှင့်နော်။

မောင်ကိုးတောင်ပြော။ ။ ကျွန်တော်ကို မျှော့ချတ်ရာ  
 ကပြန်လာတော်ပဲ့။ အထိကုန်မြတ်စွာဘုရားကြီး အာချပြီးတော့  
 ဖမ်းရချမ်း များကပ်လှပူပူခွေရအောင် တာထို လတော  
 ဟားကျွန်တော်တို့ရေချိန်နီးပြီးကြီးထောင်ရဲ့

အမေမြို့ပြောပို။ ။ ကောင်းပြီအောင်းပြီ ကြီးထောင်  
 ကြီးတော်ထဲ ဘန်းနားထိုထိုက်ပြီးခဏပေ့ပက်မျှော်ရင်းဆိုတာ  
 လိုလိုကိရအန်းမှာပ။ အမယ်လေး ကြီးတော်ချက်ခဲနဲ့လှစ်  
 ထက်စိတ်ကလွဲလေးဘယ်ကွဲ။ ။ ကြီးတော်ဖြင့်မောင်ရှင်ကြီး  
 မျက်နှာကြည်ထိုက် ပထားဆို ခောင်းထို မမြင် သူးအရိပ်  
 မှာလဲခောင်းမမြင် သို့ဖြစ်အင်ကြောင့်။ မျှော့ထေ့ထွင် ရွှေ  
 နောင်ငိုတ်ဘို့။ မထိုက်ကြပာနှင့်အစဉ်ကွယ်။ အမေမြို့ပိုလို  
 ထဲ ပရခေထေ့သားထရယ်။ ။ ငိုး ။ ခတ်ခွဟန်။  
 မျှော်ရေခံခာခာ လှုပ်ဖာထိုစိတ်ရှုတ်ပေ့ထဲ။ သင်းပန်းပွင်။  
 ခောင်းရိပ် ကိုမယ်မမြင်ဘု။ ရေပြိုင်ကို ကြေပာညီနှင့် သွား  
 ကာဖြင့်မေ့သား မောင်ကေးရန်ထေ့ထိုန်မယ်ထို၊ မောင်ရှင်  
 ပြီးရေအောင်းမေ့တာထဲ။

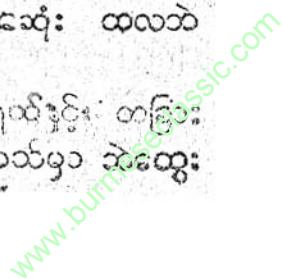




မောင်ရှုကြီးကြီး၊ မဟုတ်ဘူးအေး၊ သာ၊ ကိုချစ်သောမိတ်နှင့် တစ်ဘူးမှ မပင်ဖန်းဘူးတဲ့နှင့်။ ဟံ့ချာကို ကိုထီထုတ်ထိုး၊ ပင်ခမ်းပုတယ်ဆိုတော့ ဒုခမေကေးစိတ်က။ တောင်ထင် ။ ကော်ကတ်ထင် ထောပာဘဲ။ သွားမယ် လာမယလိုရှိအုန်း၊ သာညီတဲသို့ ကို နိနိဗိတ်မတောင်း တစ်သွား မပြောပာမဆိုတော့နှင့်၊ ကျွန်တော် သွားရသော် စိတ် နတ်ထင်လယ်နှင့်။ ဥပာရိန်တဖူးကြောင့် စိတ်ထက်မပြောငွေရှိ တမယ်၊ မွေးအမေသည့်ထိုမာအေးတောနှင့်မယ်ဘွားရယ်။ ။ ပို။ အမေသားပာနှင့်၊ အမယ်လေး ဝွေရှားတာကံမျက်နှာပယ်မြဲကျွန်းညှိပြောထဲ၊ တောရှာကွယ် မျောချက်ရမယ်၊ နိဗိသကယ်ခြယ်၊ စိတ်လယ်သို့ပြုတာလား၊ မှုလယ်တကယ် ချစ်တာဖြင့်အငြစ်ခါနဲကယာညှိ၊ အောင်ပထုစိ မကွာမေတ္တာ ပိုတာတော့။ အမယ်မင်းအေး ဆိုမေ့သား၊

မောင်ဘိုးအောင်ပြော။ မထုတ်ပေးဘူးကြီးထော်ရဲ့။ ကြီးထော် စိတ်ထင်ထိုပာ ကျွန်တော်နှင့်တကွ လှေသူကြီးဘိုးဘေတော်သဲ အထုတ်ကွတ် သွားခန်း လာခန်းဆီတာ စိတ်လက်ကြံညှိကြညှိ 'သာသဒသွားရတာ ကောင်းကယ် စိတ်သ နီမ'ကြည့် မသာသသားဆိုဘေ။ မထုတ်ထိကာနောက် ထ။ မညီကန်အ သျှည်းညှိကြိုလိန်ပယ်။ မာလိုမှသာကောကိုမသားနှင့်ငါ့ နှုပါသားချွဲ ဖြစ်လာတာ၊ ဝွေပျားမျှားရတလေးဆို ဝါထူရချေ။ ငါတန်းရချေ၊ ဟာဆိုအောင်းမေ့ ပြီးတော့ တူသားဖွားပေးရန်မှကင်း လွတ်လေအောင်၊ မေတ္တာကိုသာပိုစာ ရက်ကြာထွအဆုံး ထလတ်ကြာတမယ်။ ကြီးထော်ရဲ့။

အမေဖြူပို။ မတ္တရားခွေသားရွှေခဲရယ်နှင့်၊ တခြားထင်ပြုထားမေခွဲခွဲတာမို့၊ အမယ်လေးအသ်မှာ သဲထွေး



ထူးစွာနွှာပြော။ အခကြီးရူပစန္ဒာရဲ့ ကယ်လိုသာယာ  
 ညိန်ညောင်း။ နတ်စောင်းအသွင်တူပါပေဘယ်။ သို့အတွက်  
 ဖေထွက်သော အခါ။ ဖွေယိုကုမတို့ဆွဲငင်၍။ ထင်းရယ်  
 သည်သကာလ။ ကာလကန္တီ ခံသုံးကြိမ်ချာလား။ မျိုမောင်  
 ရှင်ကြီးကို သုံးကြိမ်ကြသကာလ။ ကျွန်းနှိချခဲ့သည်ဖြစ်စေ။  
 ရေနှိချခဲ့သည်ဖြစ်စေ။ သူ့အရှင်လတ်လတ်က ကုမတို့နတ်  
 ဖြစ်အောင်ကြံစည်လို့။ အံတည့်ကျ ပေါင်းရထားပေါ့။ ကို  
 သော်။ စိုင်းညိုအုန်းစို၊ မှီထိုင်းသံနာခုံ၍။ ဆိုင်းဘရစေအုန်း  
 သဏ္ဍ။

တခန်းရပ်။



ဖေလူကြီးတိုးတောနှင့်လှငှားအများပါမောင်တီးအောင်  
 တိုမြောများပြည့်စွာတင်ပြီး၍ တိုးတောပြော။ ။ လူညီသက်  
 ညီချက်လိုက်ကြတာ။ လှေဖြင့်လေးပေါး။ ကြော ဘိဆူးများ  
 တော်ပေတော့။ ရေလဲ့ကတ်ပြီ။ ဂရက်ဂိုက်မခံနိုင်ဘူးကွယ်  
 တို့။ ထုငှားရှားတကောင်းပါပေါ့။ ခင်ဗျာ။ ဆို၍။ ကျောက်ကို  
 နှိတ် ကော်၍ပြီစေ။ မောင်မိုးအောင်ပြော။ ။ အိဗျလှေ  
 သူကြီးထကြီးရဲ့။ ကျွန်တော်တို့ကြောက်ကို ဖော်ပြီးပြီ။ ရေ  
 လဲလဲစီးလိုက်တာခင်ဗျာ။ ဖွေ သည်နေ့၊ ကန္တီမရွံ့ဘူး။ မ  
 နေ့ဘူးဗျာ။ ဝါးများထောက်လိုကြည့်တော့။ ရေရှစ်ထောင်  
 သာသာနတ်ကယ် ထက်စီလက်စီခတ်သော်လဲ။ မတုန်မထွတ်  
 မရွေ့ မချောနေပေါ့။ တထိထိုအကြောင်းများဖြစ်ပါလိမ့်။ မ  
 ထုန်းထကြီးရဲ့

တိုးတောပြော။ ။ အေးလထွယ်ထူးဆန်းလှယ် ရေနတ်  
 ရေစီးမှလဲဖြစ်ကျွန်တို့နှင့်။ မမြောထူးမထာများထာ။ အငှား

အနွှေ့ရယ်ကင်းထို။ အားယုံကျေးနင်းကင်းဆော်ကဲကွဲ  
ဘိုထူးဆောင်ထို။ ကိုရှင်ကြီးထို၊ ရေချိုနွဲ့ပေး။ ထားကြီးတို့  
ဧကတိုဆင်းကြပေတော့။

ဧကတိုကြီးထိုးထောပြော။ ။ ကိုင်းဆေးဖြူထဲ အိပ်တို  
ပြန်ပေတော့။ ခနောင်ထိုထွင်ကြီးတလိုကဲဈေးကွဲ။ ရေ  
တာထထကဲနေပေါ့၊ နပန်းကြီး များပြည်၍၊ ကျော့များကို  
နှုတ်ကြပေတော့ထွယ်တို့။

ဧကထိုးသာလ၊ မိုးကို ငါ့လူထာထို။ နပန်းကြီးပြည်၍  
ကျောက်များထို နှုတ်ပြီကောင်။ မောင်ခင်ကြီးတန်ကောင်ထံ  
ကောက်နှံထိုး၊ ကြံ၊ ခွင်၊ ဘို၊ ချ၊ ခေတို၊ ခေ၊ ခွင်၊ ခေ  
စိစိ၊ ခေနီတလူထူး။ ခေယယနန်းမည်တံပြော အဝတ်ကို၊  
ဣန္ဒာရှင်မာန် တော်မြို့။ မြီးကျွထိုနှင့် မဆန်းတယ် ကွတ်၊  
မိုးကချိုနုအုန်း။

ရင်းအသွား။ ။ စယ်ကဲမြိုင်လေထဲထို၊ ခေဝဲကဲချာထွယ်  
ထောင်စွယ်ရဲအနီး။ ထိုင်းခေါင်းဖြူဝေဝေနှင့်၊ အတေ့ထေ့  
စုင်နယ်ကိုး၊ မိုးထံကဲထိုး တယ်ခေပ်ကွယ်။ မြီးကန်ထဲ  
ညှိး။

ရင်းအသွား။ ။ ဆော်လေပြည်ပင့်တိုးထို၊ ဝိမ်းသက်  
တမှုန်မှုန်။ ခေဟုန်ကပြော။ ခေ၊ ခေ၊ ရက်ရယ်ဟိုတန်က။ ခေ  
မိုးညှိပစ္စုမင်း၊ တွဲမန်က ကဲတယ်လေကွယ်။ မြင်းထံ  
ထွန်း။

... တောင်းကျင်ကြီးထို။ ။ သန့်သန့်မှုန်မှုန်၊ နှုတ်အုန်းကဲဝေ  
မြို့။ ။ ဣရီး။ ။ နယ်ရှင်ခွင်၊ နယ်လေလေနယ်လေးရှင်ခွင်။



ဘိန်းဆီရင်ခွင်ဘုန်း ရွာလိုပြီ။ ။ သာကာ တိန်ဂိုး၊ ချီးမြှင့်ခံ  
 ရှောင်။ နိုးရှောင်ရှောင် အားပြုလို့။ ဟန်ဟန်ကသောဝါ။ ။ သူ  
 ရာခေ့ဝင်ဝင်လေ။ ရွှေလေထုံး။ အောင်လေရိုက်မိုးစိတ်မိုး၊  
 မြေပြင်မှာ။ ပွေအင်ဖြာ။ ပွေအင်ဖြာ။ မြေပြင်မှာ။ သေနင်။  
 ကျင်းရွှေစစ်ထိုး။ ။ စည်သံဆော်နိုး။ ငါးညံညံ။ ညီးညံညံ  
 သဲချိန်ချိန်။ သဲချိန်ချိန်။ ဆ။ ဆ။ ဆ။ လျှံ။ နတ်မျှားကုမ္ပဏီရယ်  
 လေ။ ရှုမဝချ။ ။ အောင်စည်သံဆော်မိနစ် ဝယ်ဆို။ ကြိုး  
 သေ နှလေး။ ရေဖြာဦးမှာမှာ။ မှိုင်းဝေ ထိုင်စေ့ မြိုးဝါ  
 လို့ကမ်းဦးငွေသောင်ယံလေတည့်မှဖြူဖြိုင်းလန်ကောပြန်။

မိန်းမက ကျန်းညိုသို့။ အရာတစ်ချို့။ လေ့သူကြီး သိုးထော  
 ရှောင်။ မောင်ကမ်းအေ။ ကျွဲ။ မောင်ကြီးကဲ့။ ပြန်ညှစ်စမ်း  
 မိန်းမက ကျန်းညိုကြီးဆိုတာသည့်ကျန်းတံတွဲ၊ အစကသိန်း  
 ညိုကြီးကွဲ။ မျှော့ချတ်ထင်းချတ်သမားတွေအလွန်လှပသော  
 မိန်းမထိုတွေ့တာနှင့်၊ မိန်းမက ကျန်းရယ်ဆို၊ ခေတ်တာဘဲ။ ပုံ  
 ပန်းကထော့။ ခေ့စောင့်နတ်သီးလားမြို့တ္တာ အသျှေကုတ်  
 များလားမပြော့တတ်ဘူးကွဲ။ သို့သော်မောင်ရှင်ကြီးကတွေ  
 စောင့် ထမ်းချက်ရေ ဝတ်ကွဲ။ မင်းကထော့လိုက်ထို မကေတ်  
 ဘူး။ ယုကလူငယ် ဘာကိုကွဲ။ တုတ်သားဘွဲ။ မောင်ဘိုး  
 အောင်ရဲ။

မောင်ထိုးအောင်မျှော့။ ကောင်းလှပါပေါ့၊ ညီမေမောင်  
 ရှင်ညီထောင်ကမ်းချက် ရေပက်ယဲကွဲ၊ ကိုရိုးဘို့ ခို လူသားတို့  
 ဓားရှားအရန်သင့်ယုခဲ။ ကျွဲ။ တွန်းကေးဆိုဘာကိုလဲ သံလေဝံ  
 စွာယုခဲ၊ ဖြေဖျာဘို့။ ငါ့ညီမောင်ရှင်ကြီးက။ ထမင်းမြတ်ရေ  
 ပတ်ကဲ၊ ခေ့ခေ့။ အိပ်လို့မျှားလှေခေ့နှင့်၊ ဖြားထတ်တယ်။ မ  
 တော်တံလှေ။ ကြော်မဆို့ရဘူးကွဲ။ ကကိုကြီးဘို့ မြှော့ထော့  
 တိုက်လေ့မနေ့။

မောင်ရှင်ကြီးပြော။ တောင်းပာပေးအရာ ရှာထိုစိတ်ချ  
ရွံ့သွားမိလှပင်ချက်ချေပတ်နှင့်သက္က... ကျွန်တော်ဖြင့် ညွှန်ရင်  
ဝါမယ်ကိုကြီးချေမိတ်ချက်သွားကြကေထေ့ဝါမျှပူနှင့် ပြန်  
လာထျှင်အချိန်ထင် စားထောက်ရအောင်ချက်ပြုတ်လိုထား  
မယ်ကိပ်သွားကြပေရေ့ပြား။

ဦးထောင့်ပြော။ တောင်းပြီဟေ့၊ ဣကလဲထူဝတ်ကိုး။  
သေကလဲစောင့်၍ကြည့်ရှုနေပေတော့မျှော့တော့ကို မထတ်  
နှိုင်းသေးဘူး။ ကိုင်းမောင်မိုးကိုမောင်လူဟားကိုမောင်အောင်  
ကိုတောင်ကြံစို့။

မောင်မိုးအောင်ပြော။ တောင်းဖာပေ့ အရံနှင့်ထင်  
ဖွပ်ထင်ပြီ၊ ဟာတဲတထောက် ထိုတားတစင်းမိငွင်၊ တော့ကွင်း  
ဝင်ထူစို့။

မောင်မိုးအောင်လေပြည်။ တောင်စိန်အကျောင်း  
မှာတော့သည်ထိုဖာတဲမိမိ၏ဖာတဲနှင့်သော အမျိုးတောင်း  
သားကိုသည်။ မိမိဖာတဲကို ဖော်ပူဖြူဖျော့။ ဇာတိပွန်းဖျား  
တန်တင်အထီးဖြစ်သတဲ၊ လဆဦး တယောင်တောင်  
စားတင်ပော်တာများ။ မနာထိုသောသူတို့တာ။ ထုထျှင်ဖြစ်  
ကိုယ်ထျှင်ပျက်သတဲ။ မန္တလယ်သဘောထားကို မိုးထိုးသောသူ  
များတာနီထအယူလွှဲအယူငှားကိုအလေ့ အလာသဘောအ  
တိုင်းတဲမျှ၊ ဗွလညွှန်... တဲ... တဲ... ကြိစကား ဟာ  
ပုတ်တာ ဤဇာတ်ရေးသောဆရာဥာအဲထုတ်သား။ ရိုးယာ  
ဇာတ်ရေးသောယူများကည် ဝါကျားသလေး မော်ထရေး  
ဖောသုလေးနှင့် ဝိဇ္ဇော်ကျားကဆာ ထုတ်... ဝင်... ဝန်တာ  
ကိုထွဟသူလိုမန္တလယ်သဘောနှင့်ရေးသားသော သူဟာစင်

စစ်အရှုံးပိတ်မသောင်းကတ်။ စာရေးသော အာဇာနည်တော်  
 တေဦးအောက်သီလူတို့ချင်းရေးစပ်ရေးချီးလဲ နတ်တော်။ မြင်းပြတ်  
 မြင်းကောင်းလွန်းရာ။ ခွေကျိုးကန် အန်မြေ့သက်သို့ အတူ  
 ရွှေဖွေရွှေလောင်းသွင်းရာ။ ငါ့ဇိဇိကွေ့ရှင်သက်သို့ အထူး။  
 ၎င်းသို့အတွတ်မိမိကိုယ်ကို မိမိတတ်တယ်အပ်တာဖြင့်။ ငါ  
 တံတံနာမည်ကိုထုတ်ပြီး စာအုပ်နှင့်အညွှန်းသင့်တတ် ခွေးစု  
 စားဥာဏ်။ အကျောက်စက်စေခံလောက်တမ္ပစေတံမနတ်  
 လို။ သက်သက်အစွမ်းမတ်တတ်တံမြင်း၍ မေ နောင်းအောင်  
 ထရအောင်း၍ စားသာဝှ နေအင်းစားမှန်းမတ်လူနီ၍ဟာရိ။ ရှေး  
 ကိရူးနှမ်း။ ထွမ်းစာတတ်ထောင်းယောင်နီ ဖေးအတ်အနား  
 တ။ အစွေးနဲ့နော်ပာပေစာ ခွေးပံစားပျောင်မှင့်။ ပွေမရှောင်အ  
 မြီးတုံတံ၍ပြေးထဲအောင်းခွေးပံစားသင့်ပုစပ်အရိတ်ကိုဘွ။  
 အပုန်ကိုအကုန်စေတံနိုင်အောင်။ ခုံတီနပ်နှင့်ပိုက်။ ခုံတီနပ်  
 နှင့်ပိုက်တံအသံကိုနာခံ၍မြောတောဝင်ကျဖို့။

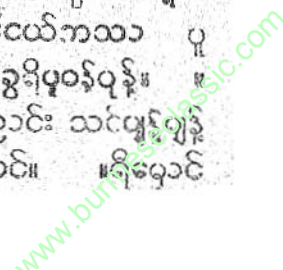


ဪတစောင်ရှင်ကြီးတံ၍သဖြင့်ဆို။ ။ သောင်စာဝမ်း  
 ဝိတ်တံတယ်မရုပ်ခြံနပ်နှစ်နှစ်နှိုင်းဝာထို လေထိုင်းထွေအ  
 ကန်တန်းတယ်။ နှိုင်းသာတွန်သင်။ အသုန်ထုန် ရေဂယက်  
 ကတ်နှင်း၊ ထိုင်းပြက်ပြီ ဗ်မြူဝင်းလွင်။ ဒိုပင်ထယ်ကြီးအ  
 လယ်ချော၊ ကရိုရိတစိပံဘောင်လေပင့်ဝာထို။ သောင်ခြေ  
 ခောင်ရေခြင့်ထေ့မထင့် ထိုင်းဖွင့်ကာ ကထုန်တည်းပာဘဲ  
 ဟုတံတံ။ နီကန်ကြီးထွတ်ထယ်။ ပီးထိုက်လေကော။  
 စကား။ နီကြော်ဆင်းရဲနှံခမ်းပာသည့်အသွက်ကျောင့် အ  
 သက်စွန် စားပြီးတော့ ညီအကိုနှစ် ယောက် လိုက်ခဲတယ်



ရှေ့တစ်ဆယ့်ပုန်းမြို့၊ စင်ကဲဘဲပင်လယ်ဆိုတာ။ အနီးကလေးကန်ထိ၊ နေတာများ။ တစ်ခါတခါလောက်ပျံထောင်ဘူးဘူး။ လူများထူများပြောဆိုသံကိုသာ ကြားရဘူးတာထဲ ယခုတော့ပင်လယ်ပွန်းပင်လယ်ခြား။ ပိန်းမထူညှိညှိထိုးဆိုတာပြောသံတောင်မကြားဘူးဘူး။ ကိုယ်တိုင်ရောက်ထိုင်လာခဲ့ရတယ်။ ထေ့ထကြီးထိုးထောတိုးထေ့ထေးထေ့ထေ့။ အထိုက်ထိုးအောင်ပါချော့ထောတိုးဝင်သွားကြ။ ငါ့မာတော့နို့ပျိုသက်ငယ်။ လူရှုလှဲသေးနွတ်ခြင်းကေချာင့်။ ထေ့စောင့်ရေးကော်။ ထမင်းချက်ကနေထွက်။ ထိုကြည့်သည့်ကြည့်နွင့်။ လဟာပြိုင်ကရှောက် အောမြောက်ကေကြည့်ထိုက်ပ။ ဖ ထွယ်ထိုကြည့်ထိုက်။ တခါတခါထော့။ ဆန်းပင်တိုင်ထင်းတောများ၊ ငှက်ပြောဘူး အခွန်လောက် မြင်ထိုက်ရတယ်။ ဘေးတလဲတဟန့်ဟန့်ထိုင်းတလဲတလဲစိစိနွင့်။ ရေနီထဲပ။ ရေကြိုညီတလဲ။ ရေနေောက်ထဲနွင့်။ ခရုစိုက်ငှက်တကိုင်းထေ့ အော်သံနားထောင်ထိုက်။ စစ်စလီအုတ်ထူ အောင်ထိုင်ငါးစန်းတာကြည့်ထိုက်နွင့်။ ထွယ်ထိုက် ထြင်းစရာကောင်းမကလား။ ထထောက်ထည်းသာထိုက်ခြင်းသာပ။ ထိုထော်အပြင်းမှ ပြေစေတော့ဖေဝါသနာပါထဲအထိုင်း။ ငါ့စောင်းကလေးကိုကျိုးများပြင်ပြီးတော့ အပြင်းမေဆိုတာထိုက်။ စိတ်မြောက်၊ လက်ပြောတံတတ်ထူမှတ်ပိတထူးစီးမှတ်မြေပြေလိုနို့။ နေရကော့မှာထဲစောင်းကျိုးများလဲပြီးကလေး။ အသာလားပြီးသိချင်းစမ်းထိုးကြည့်စမ်းရအုံးတော့မှာထဲ။

။ မောင်ရှင်ကြီး စောင်းစမ်းဂန္ဓမာ တောင်အမှီးခံအာတိုင်းတီးစေ။ ဂန္ဓမာတောင်ထိုင်း နန်းချောင်ငယ်ကသာ ပူအောင်စေတာပန်းပေါ်နိုင်တည့်မှ နွမ်းခွေခိုပုဝန်ပုန်း။ ပြာသာသံယုန်ပုန်း။ ထိုမှကေညောင်း သင်ပျန်ပျန်လောင်းမမြူရှေ့မောင့်၊ နန်းမေရတောင်။ ရှိမှောင်



ရှောင်သီးခေါင်ဖြား... ဘိန်းပိတ်လို သား၊ အထူတူးရယ်  
 နှင့်တူးထိုးခြားထူးထိုးခြား၊ မြသားရယ်အတွယ်တွယ်။ ညာ  
 ဘယ်ဝယ်လေ မြို့ပေးတစ်။ ဆိုလေတန်ထဲ။ ထန်ဘဲဆိုလေ။  
 ထွမ်းဟန်တတ်သကဲ့သို့ပေး။ နွဲ့နွဲ့ကြိုးသည့်ဝှဲ။ တဖွဲ့  
 ဝှဲရယ်နှင့်အိုမဲ့နေထုံးပေးဝန်ကတ်... နန်း၊ ရှိရှောင်ပိတ်တုန်း  
 ခြုံလျှာထိုက်ချန်ရှိ... နှင့်ဆန်းဆန်းတူး။ ဘဲကြွေ  
 ရေမျှိုမှလိုပင်ရိုးနုံးပြေဆင်။ ထိုသို့တင်ရယ်လေသဒ္ဓါ  
 ဝါဖြားထကိုထန်းသံဝေရနိုးထု... ဘေ့မှ... လေလေချော့ချော့  
 ချော့ကြာလေကျွန်းဘယ်လွမ်းထွန်နှင့်ဆွဲ။

စတား။ အိုစောင်ကျိုးငြိယသွားပြန်ပါပေါ့။ ကျိုးများ  
 ပြီးအောင်လဲထိုးထန်ဆပုန်တီးရုံတော့မှသာ။

မိန်းမတူကျွန်းညိုကြီးစောင့်သော။ ကျွန်းစောင့်နတ်သမီး  
 ရှုဝစန္ဒာနှင့်သူတံနန္ဒာတို့ထံရှိပြော။ သူတို့နား... ဘွဲ့ခဲညီသာ  
 ခေတိမိန်းမတူမျိုးညီခရယ်... မိန်းမတူကျွန်းညိုကြီးစောင့်စား  
 ထိုညီမနှစ်တော်ခေတ်ကြာသာနှစ်လများအထက်ရှေ့ပေါ့... မြေ  
 နတ်အင်းချစ်သာသော လူများတွင်။ ယခုသာသော မေင်  
 ရှင်ကြီးကဲ့သို့... သာယာ ညိန်ညောင်း၊ စောင်းသံများတီး  
 မှုန်ခြင်းထို့ပြင်ကြားရတူးဘူး။ ထိုသို့ထွက်စောင်ရှင်ကြီးတီး  
 သောစောင်းသံနှင့်... စီးနှုန်နှုန်ဆင်၍ ဖာရအောင်၊ ကြိုတ်ညီ  
 ဝထိုက်ခဲပေတော့။

သူတို့နားပြော။ တယ်လို သာယာထယ်... မမရယ်။  
 စောင်းသံနှင့်စီးချ... ကြိုက်အောင်၊ ထရက်ထို... ထီးအောင် စိတ်  
 များနိုး၊ ကျိုးတတ်ထို... ပြီးပပြီ။ လူတံဖြင့် ထယ်ထို... ချော  
 ထယ်... ယည့်ကျေးဂြိထယ်၊ သည်စောင်ရှင်ကြီးကိုဖြင့်  
 ငြိန်ထို... ရေ... ရလွတ်ချင်ဘူး။ တပြီးထေ့မှ... တမျိုးကြိုကြ  
 စိုးမေရယ်...





မောင်ရှင်ကြီးစောင်းထပ်မန်ရှ်တီးရန်။ တောမြိုင်ခြေလမ်း၊  
 ရကုန်သာသော။ အရိုးခံအတိုင်းတီးစေ။ တောလေမြိုင်ခြေ  
 လန်း၊ ရကုန်သာသောလေ။ တောင်ရေစမ်းစီးသွယ်ရွှေ၊ အိပေင်  
 ကွာ။ ရှာရန်ဝန်းဘွယ်စေ။ ။ စုံအာသာလေးကေး ကျိုင်ကျိုင်  
 မွေး။ ပူအောင်သာရှေ့ဆုသဏ္ဍိလွန်းရေးသင်းလေကြ၊ ကြ၊  
 မြိုင်ငူ၊ ရ.တောကျေး။ ခေလေစေပန်းဘိုရှ်ရည်ရှယ်။ ။  
 ခေဌ်ယောင်လေ၊ ပျော်အောင်လေ၊ ပိုက်ခေင်မယ်၊ ပျော်  
 ဘွယ်သာဂါကြေး။ ။ ရ.ပြေရယ်ထေဟန်ထေလေ ကန်  
 ထေကန္တာကျေး၊ ဖမ်းအူဖီလယ်ထေ ကြည်ပျန်အေး။ ။  
 ရေခဲရမ်းမမြင်စ။ ရှောင်ဘိသာခြား။ ထွန်းရန်သွယ်သွယ်  
 ရေးလယ်ကြိရှာ။ ဝါတ်ဝန်း ဘယ်ညာ။ လေးညင်း လေပြေ  
 လာ။ လင်းသင် ညှင်းညှင်း။ ဆင်းအူဝါအို၊ ထူးဂန္တာ  
 တောနှင့်တောမြိုင်၊ ရေဝိတာအိုင်၊ ကြာမျိုး ငါးစည်ထိုင်။  
 ကျိုင်ကျိုင်ရယ်လေ မြိုင်ထေလေမြိုင်လေလေလေး။ မြိုင်လုံး။  
 မွေး။ ငွေပြည်ရွှေပြည်သာလေး။ ကွာထန်းထာဝေး။ ။  
 ရေး ရှုရုပ်တယ်၊ ရှေ့လေရှေ့ရုံမြိုင်အို။ ညာပင်တိုင်နန်း  
 မယ်နန်းလယ်။ အိုရှာရန်လန်းထာ။ လန်းထာ။ အိုရှာရန်ထန်း  
 ထာ။ လန်းထာ။ ပန်းကောပိုရိုထွန်းဝန်ဗျာဓါကျယ်။ ဘယ်ဝယ်  
 ခေင်တယ်လေပွေ ယောင်ရန်းနတ်နန်းရွှေထောင်၊ ဘိလာဘိ  
 ထာအိုင်ငှာ။ ဗိကာသွယ် ြား။ ဆန်းထဲမူအူ။ ဖော်နှောသတ်  
 လွယ်ငှင် တ ဝီပျူငှာ ကျေးရင့်မူအူးသန်သာသန်မျှ၊ လွန်း  
 ပိုအောင်ခင် ဆွေးတွင်ကြည်ကျွေ။

ထြက်အပြင်းများလဲ့ အထော်ဗွေပေါ့။ ဖောသုကြီးဘိုး  
 ဘောတိုး လူငှားဘကျွေနှင့်။ ကိုကြီးအောင် တိုငြိန်လာချိန်နိုး  
 ဖေဌ်၊ ဟရညထွေအလေးဆဲ၊ နက်ဖန်နံနက် ဗြန်လေဌ်မယ်။  
 ထမင်းယင်းများစားသောက်လို့။ ပုကန်ခွတ်ယောက်ဆေး  
 ကျော မင်းရွှေခင်စောင့်စားရတေဌ်မလေ။





သူ့ဇနီးအပြော။ အခကြီးရူပစန္ဒာရဲ့ ထယ်လိုသာယာ  
ညီနဲ့ညောင်း။ နတ်စောင်းအတွင်တူပါပေအယ်။ သို့အတွက်  
ထေ့ထွက်သော အခါ။ ထေ့ထိုကျမတို့ဆွဲငင်၍။ ထင်းမယ်  
သည်သကာသ။ ကာလကန္တ ဝံသုံးကြိမ်ချာသလား။ သို့မောင်  
ရှင်ကြီးကို သုံးကြိမ်ကြသကာလ။ ကျန်းနွဲ့ချစ်သည်ဖြစ်စေ။  
နေနွဲ့ချစ်သည်ဖြစ်စေ။ သူ့အရှင်လတ်လတ်က ကျမတို့နတ်  
ဖြစ်အောင်ကြံစည်လို။ အံတနွဲ့ကျ ပေါင်းရတာပေါ့။ ကို  
သော်။ ဆိုင်းကြံအုန်းပို၊ ဇီယိုင်းဝံနာနံ၍။ ဆိုင်းဘရံစေအုန်း  
သဇာ။

ထခန်းရပ်။



ထေ့ထိုကြီးတိုးတောနှင့်လှငှားအများပါမောင်တီးအောင်  
တို့မြောများပြည့်စွာကပ်ပြီး၍ တိုးတောပြော။ ။ လူညီအက်  
ညီနတ်လိုက်ကြတာ။ လှေဖြင့်လေးပေး။ ကြော ဘိဆူးများ  
ထော်ပေတော့။ ရေလဲ့ကပ်ပြီ။ ဂရုတ်ရိုက်မခံနိုင်ဘူးကွယ်  
တို့။ ထုငှားရှားကကောင်းပါပေါ့ခင်ဗျာ။ သိ၍ကျောက်ကို  
နွတ် ကော်၍ပြီစေ။ မောင်မိုးအောင်ပြော။ ။ သို့ဗျာလှေ  
သူကြီးထကြီးရဲ့ ကျန်ထော်တို့ကြောက်ကို ဖော်ပြီးပြီးရေ  
ပေလဲစီးလိုက်တာခင်ဗျာ။ ထေ့သည်နေ့ကမ္ဘာမခွဲဘူး။ မ  
နေ့ဘူးဗျာ ဝါးများထောက်လိုကြည့်တော့။ ရေရှစ်ထောင်  
သာသာနတ်ကယ် ကပ်စိလက်စိခတ်သော်လဲ။ မတုန်မထွင်  
မရွေ့ မချောနေပေါ့။ တစ်ယုံအကြောင်းများဖြစ်ပါလိမ့်။ မ  
ထုန်းထကြီးရဲ့

တိုးတောပြော။ ။ အေးလကွယ်ထူးဆန်းပယ် ရေနတ်  
ရေစီးမှာလဲဖြစ်ကျိကနွဲ့။ မမြောထွားပေတာများလာ။ အပွား

အရွင်းရှိပြီကွဲ့။ ထယောက်ယောက်သာ သို့အထွတ်ကော  
ထကန္တိဝံသျှပြီးကောပ။ မယ်သုံးကျွန်းသုံးဖန်ကျကျင်ငါ့ကျ  
တာဖြင့်။ ငါ့တိုရေလကျွေးကြီး။ အေပါဝါရရ တယောက်  
ယောက်ကျခဲကျွင်းကျလူကိုရေစာကျွေးရမူနော်။ ကံရောင်  
မျိုးအောင်ကံမဲ့ရေးကွဲ့တာလက်နှိပ်ဆိုကား။

မောင်သိုးအောင်ပြော။ ကောပုံးပြီအားလုံးသဘော  
ထူကြရဲ့နော်ကြောင်တထက်နှင့်။ ထွက်တခြား အထေမေနှင့်  
နိုင်ဘူး။ အစီထုန်းရှာလိုင်တာခေါက်ထိုက်မယ်။ ကံကောက်  
ပေတော့ဗျာကို။

မောင်ရှင်ကြီးကိုတာလကန္တိဝံသျှစေ။ မေ့ငံပျင်  
ကြီးပြောမိ။ ။ မိယုတ်သယုတ်မိဌား။ ချီ။ ညီထွေးရှာတာ  
မှန်ကျခြေပေး။ အမယ်လေးကန္တိဖြင့်ဖြင့်တေးရှာတဲ့ ကံကြီး  
အောင်ရဲ့။ ။ ပို။ ။ ဦးစဉ်မတူးကျပါတဲ့။ မိယုတ်မာ။ ရင်  
ကြီးမောင်တယ်တာမှားပါလိပ်။ စင်းစားခါ တယ်မရ တယ်  
ထွေးဆပြာပြာ။ နတ်သဘာ။ ဘပ်ခါဗျာလူကပေးကိုမျိုးအောင်  
တယ်လိုကျနှင့်က။ ဈေးသျှန်ရှာသေတန်ဆိုကီရမယ်။ အမယ်မင်း  
မိရိက်ကြီးရေး။ ကိုဗုံးအောင်အလွဲခေါက်ထိုက်မတောင်း  
ချက်ကကြိမ်ကျပေး။ ဒုက္ခဖြင့်ဖြင့်တော့ရှာတဲ့ ကြိမ်ကြိမ်  
ပါဒရုံးကိုကြီးအောင်ရဲ့။

မောင်ဗိုးအောင်ပြောမိ။ မောင်ရှင်ကြီးကျွန်းညီဌာ  
အတုပ်အတည်လွဲထုတ်ရွာလဲနှင့်။ မိယုတ်စာထကြိမ်ပြော  
ပေး။ အရှိန်ကြွမီးလောင်စာဟာလေး။ သည်းခေါင်ရှာဝင်ဆို  
ရှုတာကြောင့်အဟုတ်ဗျာယုတ်ခတ်။ မိရယ်နှင့်မဗျိုးပေါင်  
မျိုးအောင်နှင့်လဲခါတော့။ အမယ်လေးမိပွဲတွဲ။ ဆုံးနိုင်ဘူး  
ကံညီခေါင်လေး။ မောင်ရှင်ကြီးရဲ့။ ကြွတ်ဦး ကြွတ်မောင်ထယ်

မာနှင့်အုန်း။ ဝဋ္ဌမ ခုထိ ဝ။ တက်ယာရိုဏာယို တကြိမ်ဝေ  
နှစ်ကြိမ်။ နှစ်ကြိမ်က၊ သုံးကြိမ်ဆိုသာထိုစွ။ ကိစ္စမထူးနှင့်  
သေးဘူး ဘကြီးရဲ့။ ထွန်းတော့ကို။ မွေဘာပန်းလို့ထင်  
ထယ်။ နှစ်နှစ်စစ်စစ်တခါမွေပြီး။ ကံဖန်ကောက်ရအုန်းမက်  
နော်။

မေ င်ရှင်ကြီးမို့။ ။မိအာက္ခက်ထံထံကြောင်။ သဲပွက်  
ပွက်ဆူတော့ထယ်။ ကြိုက်အကို တညာထန်နှောဘက်ပါစိုး။ မ  
ကောက်ခါတဖန်ပေးသော်လဲ။ ညှိလေး။ ခောင်ရှင်အောင်တွဲ။ မြ  
ထိပ်ထင်ထယ်။ အန္တရာယ်၊ ရှန်ပွယ်ဥကန်ထဲ။ ဒုတိယနှစ်  
ကျန်ကောက်ပေထုံးတယောက်မောင်ဖိုးရှင်ကြီးကို။ မယ်  
လေးပြီးကြပ်။ ဒုတိယဆက်သို့ ကောက်ပေမလွှာဖောက်  
ထိုးမကွင်းဘူး။ ကြိတ်ထိုသေစွရင်းသာချကြပါစေဘူး။ မကို  
လဲမကောက်ချင်ပါဘူးဗျာ။

ထိုးတော့ပြော။ ။သတ်ကလေးကံတောင်ပိတ်မတ်  
ပါနှင့်။ မောင်ရှင်ကြီးရယ်။ နှစ်ကြိမ်ထောင်ကြီးသေးတာဘဲ  
ကဲမောင်တကြိမ်ကောက်အုန်း။

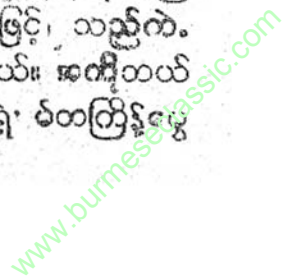
မောင်ဖိုးအောင်ပြော။ ။ဒုတိယ နှစ်ကြိမ် မြောက်  
အောင်။ မကောက်ထိုးပြလိုက်ဝ။ ဒေဝနက်သမာ။ ပတော်ထု  
တယ်ဆိုဘဲရယ်ဆိုဆွဲပြပါ။ ။ကဲတော့ဘဲကြကောက်ကြ  
ပေးကြည့်မယ်။ ။မောင်ဖိုးအောင်ပြောမို့။ ။ဒုတိယနှစ်  
ကြိမ်ကမြောက်ခွာထိုမတွက်ဖေထုယုက်မာ ဘချစ်။ သွင်း  
မီးဝမတ်ကဲ။ သို့ရှင်ကြီးနှစ်ခါနှစ်ခါမလွှာမရှောင်တာကြောင့်  
အမြဲထောင်သလေ။ ပျာဖါအပူမီးကဲ။ ငါအကိုအကြီးအပူ  
ဖန်းထိုက်ဘာ။ မောင်ရှင်ကြီးရယ်။ မင်းကြောင့်အကိုဖြင့်လူမှန်း  
တောင်မှမသိဖါဘူးကွဲ။ မောင်လေး။



မောင်ရှင်ကြီးဦး။ ။ မှုဂ္ဂိယန်မညီမံသတ်နှိုင်းသူ။ ဒုတိ  
 ဝ်ကြိမ်ဆတ်ဝါလို့။ အမယ်လေးမံသက်ထက်ပြီကော  
 ဝ်။ ကိုထိုးအောင်ထယ်ထိုကြံတော့။ လှသက်နံ မယ်နှစ်  
 နှစ်ကို။ အနားရှာမံကိုရှေးဝါထို။ ပေးလိုက်တာကြိတ်  
 ရုသာမို့။ ဘမထွက်ခွာထုန်းဆုံနိုးရုထိုနှုမယ်၊ ထာဘိယ  
 ကြိမ်ကောက်မံ။ ရှင်ကြီးမောင် လှမျှဝေါက်ထိုဖြင့်။ လွှ  
 က်ထိုသူမယ် ဂျမတ်ဗျာမဂ္ဂန်တဲ။ အယုတ်ဝင်ကြိုတ်  
 နှင်ကော်နွဟာမို့။ ဝံသုံးကြိမ်ပြန်မချာပြန်တော့။ ချောင်း  
 နှာမောင်စောမကြွရအောင်။ အမယ်လေး များစွာထုရဲ  
 နှင့်ကိုထိုးအောင်ရေထားကြံအဖြ။ ။ ပထမဒုတိယ  
 နှိမ်မြောက်ဝေါ။ ဝံကောက်ထိုင်း ကျွန်တော်ရမဲ ထယ်  
 ဝိယ ကကြိမ်နှောက်ထို။ ငံကောက်ရင်ထဲ။ ကျွန်တော်  
 မြာအဲ။ ကျွန်တော်ဟိုအနားက။ နွဲတွားထုံဖ။ မိန်းမနှစ်  
 သက်။ ကျွန်တော့ကိုရှေးကောက်ထိုပေးတယ်။ ဖောကို  
 နှားစွာသောသားရဲထို။ ဆွဲထန်ထိုကားတာမို့။ မထွားအဲ  
 ရင်ထိုနော်တယ်။ နောက်ထပ်သုံးကြိမ်ပြည့်ကောက်ဝေ  
 တနွကျမှသာဗျာ။

ထိုးတောကြော။ ။ မံနှစ်ကြိမ်သာကျသေးကယ်၊ နို့မေ ဝ်  
 ကြီးထဲ နှေးအံဗျား ပျက်ကုန်ပြီထပ်ခါရဲ တောင်ပြော  
 ဝါ ပြာနှင့်မကော်တ်ထဲအနားမိန်းမနှစ်ယောက်တံ။ ကွယ်  
 ဖလုံးမြင်ကြရဲ လားကွ။ ။

မောင်မိုးအောင်ပြော။ ။ အိုကွဲမောင်ရှင်ကြီးရဲ။ ငညီ  
 ရှင်းတာဗျားရှိပာထိန်မယ်။ မဂ္ဂားရှင်းတဲဖြင့်။ သည့်ကဲ။  
 မဲမကြံတန်နာသူး။ တကြိမ်သာထိုတော့ထယ်။ အကိုထယ်  
 နှိမေထုန်းထုံမောင်။ တကြီးအို။ ဘောရဲ။ မဲတကြိမ်ရှေး  
 ကောက်ပရစေအုန်းနော်။



မှီးအောင်ပြော။ သဘောကမူကျသေးတာဖြင့်ကော်ကံ  
သေးသာပေါ့လေလွယ်မိကို။ ကိုကဲမောင်မှီးအောင်ကံ နိတ်  
ရှိသလိုပြုထော့အံ့။

မောင်မှီးအောင်ပြော။ ကော်ကံးပြီလုံးကြိမ်လုံးဖန်ဖြင့်  
အောင်မိအခါ သေသက်ရမနေ့။ အစ်လုံးထဲမှာ မွေကာ  
နှောက်သိုက်မယ် မိကံကံကြံစေတော့မောင်ကို။

သန်းကြိမ်သန်းသန်ကျ၍မောင်ရှင်ကြီးငို။ တကြိမ်  
နှစ်ကြိမ်သန်း ကြိမ်မှမလပ်ပေဘူး။ အမယ်လေး မိကံကံ  
ကျဘော့အယ်။ အစည်နည်းရှင်ကြီးကိုတယ်ဝန်ပြုမယ်တုန်း  
ကရုဏာရှေးရှုထားပါဖို့။ ကိုမှီးအောင် ကြိုက်နှောင်ဘွား  
ရယ်ဗျာ။ ဘာ ဘာစွယ်။ ကျွန်ုပ်ရှာကန်ကဆိုးတာမို့။ တယ်  
နတ်မောင်ဒေဝါတို့ညှိုး ဝါထိန်းမေးမှီးမှားဖြင့်စွေတို့မြယ်။ အ  
မယ်လေး။ သေထိုနယ်။ နိတ်ဖြင့် ကော်စော။ မှန်ကတယ်  
အနုနယ်ဘယ်ဝန်ပြုမယ်ဆို။ ညီဝုညီဝု အကုန်ရှင်းလှိုရယ်။  
ကိုမှီးအောင်ရယ်အင်းထိုချပြော ပို့စကား။ မိကိုချချ။  
သုံးကြီးတိုင်ကြ တာကြောင့်။ မှက်စွအေးထဲအောင် ဟာ  
တယ်အရေး အဆိုထိုကြီးတယ်ဆိုတာ။ ကျွန်ဘော့ကိုအမှန်  
လင်းပါတော့ကိုမှီးအောင်ရယ်။ ကျွန်ထော်ဖြင့်သေရတော့  
ရှာပါတဲ။

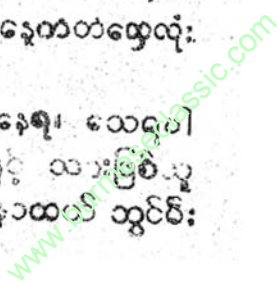
မောင်မှီးအောင်ပြော။ ညီဝုညီဝု အဆိုကြီးနေ့စင်  
ခမ်းပါတဲစင်ပန်းဥရဲ။ အမှုမဆု ပဆဲကကုန်းမိန့်။ အဲအ  
ဆုံးနှစ်ကြိမ်လို့မို့။ ကြိုက်မဲသုံးကြိမ် ကျတာကြောင့်။ ဒုက္ခ  
မီးလောင်မှီးမှီးထဲထီးပုံလှိုညည်းမိတော့။ ကိုကြီးအောင်မှာ။  
မရှောင်ချက်ခြင်းပင်လယ် ဘွင်းမှာ။ ရအင်းလှိုဆေခြင်ဖေါ့။  
အခြေကိုမဘော့ရှာခြင်း ကမ္ဘော။ လှိုအထူပ။ ဝန်ဝံယု မိဥ

အကျိန်မလှသာတစ်စိတ္တဝိနွံကပြီထုန်းမှန်သကားထို့မထုံးတန်  
 အခြေတက နှစ်ယှစ်တာကြောင့်။ ရေလယ်မှာ ထွေထွေနှင့်  
 ငြိမ်ရသထုံး ထွေမနယ်စွပ်သရုပ်တူ ဝါရိုး၊ အဟုကိုထမူ  
 မပြည်မရှင်က နည်းရယ်နှင့် ညီရှင်ကြီးပစ်ထကုန်းက  
 လေး၊ ဝပ်ထုန်းတန့်ကျလာ နေလယ် ကြောင့် ငြိမ်စေတတာဟာ  
 လောအကိုနေသာစော့ပေါ်ထို၊ စန္ဒာနွား ရေစာထွေးရောရိုး။  
 အမယ်လေး အကျိန်ဖြင့်ထွေးထိုက်နင်းနာပါထိဟေ့ဝှ မောင်  
 ရှင်ကြီးလေး။

အိုးတောပြော။ ။ ကွဲမောင်ထိုင်းအောင်ယခုခပ်ချဟာ  
 ညီမောင်ရှင်ကြီးကိုထုံးကျိန်ထုံးခပ်ကျဟယ်။ တယောက်  
 ထွက်ရေစာမကျွေးဘဲနေ။ တဖြေထုန်း ခုက္ခနေ့ကပ်ကြလိမ်း  
 မယ်။ ရေစာထွေးလိုက်ပြန်ဟေ့ဝှလဲ။ မင်းညီဖြစ်ပေတယ်ထို  
 ဆင်းရဲတဲ့အိမ်ဖြင့်သူဟာလဲ။ တာကျ။ ကျ။ ပိုမထုံးရှိတော့ ဟယ်  
 ကြိုတ်ကလဲ တူကလေးသာလေးလို့ မှန်မတ်ချင်ခင်ပါရဲ။  
 လန်းရှိသလို မာန်ထိုးအောင်ကျိန်ထွဲအင်လိုက်ဘဲစားဘွယ်  
 သောက်ဘွယ်ရှိဘွယ်ထဲ ကုန်ကြပေါ့။ တောဖော်ကလဲတကျော်  
 ရေခဲခော်သတွေဟာ အင်းမကန်များပဲကလေး၊ ခုတောင်မ  
 ကျွေးသေးဘူးလားထုံး။ ရေစာမကျွေးဘဲနေကျင် ထဖြေထုန်း  
 သတ်ထုံးထုံး။

ထွန်းပေင်က အသန်များစွာနှင့်အော်စေ။ ရေစာ  
 မောင်ရှင်ကြီး ထိုကျွေးထွေးထွေး မုကျွေးကဲနေကတဖြေထုန်း  
 သတ်ပယုနော်အော်ပြင်ပြင်စေး။

မောင်ရှင်ကြီးမို၊ အမယ်လေးမနေရ။ သေရပါ  
 တော့မယ် ထွန်းစွယ်ရက္ခယန္တိအမေပြုနှင့် သားဖြစ်သူ  
 ကပါခွဲရတော့ ကျိန်ကြီးအောင်ရယ် ဘဲကနာထယ် ထွင်စိး





ရယ်လေဝင်သေရှာထို၊ အရေးရယ်တိ ရှင်ကြီးမောင်ရှေ့စာ  
 ကျေးစေထဲ သောင်ကျေး မြေယာစွဲနွဲ့နွဲ့နွဲ့နွဲ့နွဲ့နွဲ့နွဲ့နွဲ့နွဲ့  
 ခေင်ကြ အသံကြိတ်ကိုထိုးအောင် နယ်ထယ်နယ်နွဲ့နွဲ့နွဲ့နွဲ့  
 လဲမျှ ဝိရယ် ပျာကြောက်လိုက်သာ ထခါလေရတော့မရ  
 ထားပြေသန့်သာ ထရအောင်ကိုထိုးအောင် အကြိန်ပြီစာ  
 အနားယခုတွင်ကြက်ထေပေးမိတယ်အမယ်ဝင်၊ နှေးဘီဘာ  
 ဘဲ တား ကျွန်တော့ထိုလှိုင်ထုကြပါအနား ဘယ်ထို  
 ကြိန် ဘွဲ့မထွန်းဘကြီးထိုးတော့ရဲ့ ကျွန်တော့ထို ငြိမ်သို၊  
 ထားပါနှင့် တွန်တူထွ ပံ့နေအမေခြင်လဲ၊ ဝါအနားနေင် ကြိန်နိုင်  
 ကြိန်ကြပါအနားထိုကြီးအောင်ရဲ့

မောင်မိုးအောင်ပြောသို၊ မျက်နှာလေဝင်လေးကြက်  
 လေဝေးလေဝေးလိုနည်း ညီရှင်ကြီးရယ် ကိုကြီးခြင်လေ  
 အခွင့်မပျက် မင့်အတွက်ကြောင့် ခုအသက် လေခြင်ပေါ၊  
 သွေခွာဝဲစီး ထိုးထား တွင်ဆို မည်မျှပါတဲ့ ဒိုဘကြည်း  
 အပြီးမွေနှောက်လှန်းကြိမ်ခဲကောက်လိုက်တယ် တဖောက်  
 တည်းပ ပုထဲတုန်းဒဲတနာ ကျွန်ုပ်ထို စွဲလှန်းစရာ ကလေးနဲ့  
 လှန်းအကြိယာကြောင့် ညီထွအတွက် အသက် လေဝေး  
 ငြင်ကျယ် အရင်မြေ ထူတာဝှာ ပင်ထဲနက် နေရာတို့  
 ကြိန်ကိုယ် ယေစာကျွေးပါတော့ ပွေးသည် အပိသုထား  
 ထွက်ကျွန်ထော် လေထယ်ကို၊ အမြေကြိတ်ပါမိ မိလူငယ်  
 သူအသက်လယ်ကံအို၊ ကယ်ဖ သောင်စွယ်မှာအပွေစီးနှင့်  
 ထေထု ကြည်းဘေးရန်မအေးစေတော့ပါ၊ ထိုးအောင်ကြိုက်  
 နွဲ့အတုတ်ပျာရေစာ ကျွေးပါစေရာကြိုက်ညီ ကလေးသ  
 နားတွယ်ဖ ကစားရွယ် သူကိုဖြင့် ကျွေးပါနှင့် ထင်ထံ  
 ကိုပယ်ထယ်ထိုရွေးထည့်နယ် သေလေးကို ကျွန်တော်တလဲ  
 ထ ပျိုးမနေ အဆိုတလဲမပြောပါဘူး ထိုးတော့ပျာ အ  
 ရွေ့နေအောင် ဝါ ထိုးအောင် အထေရဲတဖယ် အမယ်ကျေး

ဘကြီးရယ်။ (တောက်ခောက်စေ) ကျွန်တော်ဘုရေ တဲ့ထာပြင်  
ထိုက်သာစေဘူး။ လှေသူကြီးဗျ။

အိုးကောမြော။ မဟုတ်ဘူးမောင်အိုးအောင်ရဲ့။ တမ်း  
သောင်စကျန်းပေက်ကံ။ ခေတ်ထဲအသံလာလဲ မောင်ရှင်ကြီးကျ  
ပ်ကျလာကလဲ သုံးခါတောင်။ မောင်ရှင်ကြီးထွဲ့။ သည်  
တော့မင်းကမင်းညီအစားဖလယ်ဗမယ်ဆိုပေတဲ့သူတို့က သ  
သောကျတူမယ်။ အမယ်လေးအိုင်းတွေကြီးလာကုန်ပမာ  
မောင်ဘိုးအောင်ရဲ့။ ကကြီးသနားတော့သနားကရဲ့။ ယခုဆို  
ရေစာမကျွေးဘဲနောလားဆိုလျှင်ကလေးကလေးဝက်နှင့် တေ  
နှင့်ဝတ္တည်းတွေကိုလဲကြိုညှိကမ်းတူယ့်။ မင်းညီကိုမင်းဘဲ ပီရင်  
ဖာဟေ့ဘုရေပေက်ထိုတောင်မနှိုင်းဘူးကွဲ့။ ထိုင်းဝင်ဖို့။

မောင်အိုးအောင်ကြောဗျ။ မောင်ရှင်ကြီး အကိုကြီး  
တို့မကြိုတတ်အောင် ရှိတော့ထယ် တမ်းပေက်တကွေ့  
ကျော်ခေတ်တာကလဲညွှန်နေအေး။ ထိုင်းလေထာပြင်းဖို့။ ရေ  
ဝင်ထာနှင့်ဖေလဲနစ်တော့မယ် အကျွန်ုပ်ယမာပေမာ နှုတ်။  
လူတို့တာသုအသတ်ထဲကိုယ်အသက်ကတာဖီးလောင် သား  
ကောင်ချွန်နွေးသတဲ့။ ဆိုရင်းစကား အခြေပါသော ကြောင့်  
မနေသာကြိုတင်ဦးရေပွားချရတော် မျက်ရေစိစေထွေထွေ  
နှင့်အရှင်နဲလခင်မေဖြူလာမေးတော့၊ ညီထွေးအကို ထယ်ဆို  
ပြောရသမထုန်ရေရောထွင်ခွာပျက်အောင်ပ။ နှစ်ယောက်  
ပျိုင်သည် အခင်းတွေခတ်ဘာကြောင့်၊ လည်ပင်း ဖက်ရန်  
တာအထူးသေကြမို့။ ယခုအထူးရေချားစွာ မနွေးပာတဲ့။  
သားနှစ်ဖြာဖို့။ ငါးအစာကျွေးရတာဖြင့် အစွေအူကိုအ  
မေဖြူထူးမေးနိုင်ထု မကြိုညှိ အေးရတက်။ သည်အရေး  
ခတ်တာကြောင့်၊ ညီထွေး အသွက်မိမီးရောင် စွာဘာကြောင့်  
ကိုကြီးအောင်မနေမင်းနှင့် အကူအိုက်တော့မကွဲ့။ သူထယ်

မိုက်။ အဖွယ်ရက်ကြောင့် မိမိကိုဖြင့်လေး၊ အမယ်လေး၊ ဂိုရှိုက်လို့မဆူးနိုင်သူးဖဲမောင်ရှင်ကြီးလေး။

မောင်ရှင်ကြီးကို အတွေ့တွေ ပွေတမုရယ် ကြောင့် ထာဘောမှာဝနေပြီထု ကိုကိုးအောင်ရပ်ရေချထို၊ ပြန်သော သာ ကျွန်းရွှေလတာန်ကို ကိုကိုဆိုက်ညှင်လှ မေးလိုက်မယ် ပွေပွေဆူထို၊ အမေဖြူချလိုကျောမှ ဖွင့် အခြေမဖွယ်သေ ငယ်စောရုတ်နှင့်ကွယ်။ မြှောထိပ်မကြာ ပို့မီးရောင်အပွေ ဖတ်တလို၊ ကိုကြီးခေ ဘင်အနေခက်ယထိပ်၊ ထည့်အချက် လွန်နှစ်နှာ ချာ စွာဆိုထဲသို့မေးစပ်ပယ်ခိုင် ကျွန်ုပ်ကိုမတယ် နိုင်ဆုံးဘက်ထဲတပျင်ပျင်ရေလယ်ဌာချပေအေဌ မုဒားတကာ ချမ်းသာပူပာလိပ်။ ဖတ်စရယ် ဝန်လာလို့ ကန်တိုသာကျွန် ငကပ်ရိုးပာတော့ ငြိုဟ်ဆိုးတကယ်မပွေပို့၊ ဌာသေ့ပူစင် စပ်တယ်က။ နတ်ပြစ်မယ်စောင်းတော်ပို့တယ်ထို၊ မေထိုက် လာအဆီဖြင့်ဆိုရွှေကညင်ကိုတောင်ကိုင်းရယ်က၊ အပိုင်း ထူတတ်တပျားရယ်နှင့်။ မညှိုးအောင်ကျွန်တော်ပြတယ်ထို ကြီးအောင်ရယ်ပြောတမနေ။ ကြာတော်ခပ်ဗားတို့စေ့ရေ ငြေထိုအားထုံးသေကြွထိပ်မယ် ကြွတ်တိုတယ်ထိုမှ တယ် လို့ခရယာဘူး ရေလယ်မှာပြစ်သတာလ ငယ်ချစ်တို့ပွေယူ၍ သောင်ဈာ ထင်ဟုထိပ်မယ် လူတပိုင်းနတ် ထပိုင်း ပြစ် လျက်ပျော်နေရပာထိပ်မယ်အမေဖြူ ထိုက်ထို လာသကာလ ရွှေကညင်တောင်ကိုင်းက လူထပိုင်းနတ်ထပိုင်း ရှက်သွင် နှင့်။ ကျွန်တော်စောင်ပျက်လျက် မြှတမယ် နွယ်ချာဘဲအ ထိုင်းသာအမဖြူအားပြောကြားလိုက်ပာ ကကွဲမစ်နီပာ ရန်မြစ်ခုံ ခပ်ချချပေတော့ထကြီးရဲ့။

ဘိုးဘောပြော၊ ခင်း ဘုန်းကားက ပျားကန်းပေ တယ်။ သေသေချာချာမှတ်သားထိုကော့ဘင်းအမပယ်ဖြူကို

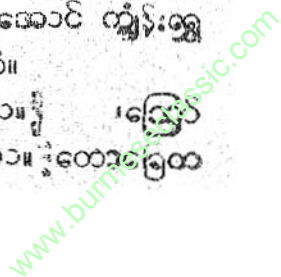


ပြောရမှာထဲ။ ကဲ့ကဲ့ရေချောတွန်းကာချွတ်ကိမယ်။ ထူးထူးထူးထူး  
ရွှံ့ရွှံ့ဆေးလှဟယ်။

မောင်ရှင်ကြီးသည် ထုဖောက်တွန်းချသည့်နှင့်တပျိုငှာ  
ရှုပစ္စည်းအားတို့ ငွေအောင်ယူငင်၍ တာဝန်ပေးထုတ်  
ထိုက်သည်အခါ လူတို့ရှင်း နတ်တို့ရှင်းမြှင့်၍ ကမ်းထဲ  
ထွက်ပြုသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ရေပြည်ရာမှ ပတ်တံအထိ  
လျှင်မြန်စွာပြော၍မောင်တိုးအောင်ပြောမိုး ထိုဘေးသို့  
စိုးနိုးထကြို။ ရှင်ကြီးထွေထွေ၊ ရှေးမှတစ်ဆင့် မိန်းမထု နှစ်  
ဖော်ထွေဆောင်ထွေ ခေတ်ပြေးတော့ ပြုည့်စမ်းကြိုက်တို့ထု  
တမ်းပေတက်သည် နေထည့်။ ထေထွင်နေပျောက် တောက်  
ရှောက်ရေချောလရုံမှမြောတော့ ထာတောစင်တတွင် ဖျတ်  
ပေတော်နှင့်မြင်နတ်ရွှံ့ငို။ ခေတ်သို့လှကြိုပဲနား။ မှာလှကံထာ  
မှတ်သားထိုဝယ်ယွမ်းပြောပေး။ ထကြီးရယ်။ သူအောင်ယူ  
ပြန်ပေ့ ထေသား၊ ရေပြ မြောထာပြောင့် ကြောင်းကုန်  
စင်ကြိုက်ညီနှင့် ကာမပြောရလေထု ထိုးဘောရယ် ကက်မ  
ပိုက်ပြီးဟော့ထရုမြင်ရတ လမုဖင်တမ်းထပိုက်ဆီသို့။ အ  
မယ်လေးထေထို ဝါထိုးဖေးကြွပာအရမ်းထကြီးပျား။

ထိုးတောပြော။ မောင်တိုးအောင်မှာလဲရှူးတင်ဖာရဲ။  
သိသာထိုက်သာပျား။ မောင်ရှင်ကြီး ငိုလဲထေပေတချွတ်  
ကဏေ၊ ထေမှာလဲရေပြည်ထာထွေပြောက်ပြီး အထိုလိုမြော  
ထော့တယ် ထျန်ညိုကြို နှင့် အထော်ထွာလကြပေ့ နား  
ပိုက်ခတ်ကြထော့ရိကွာပြတ်ကြိုပဲနားမူရအောင် ကျွန်းရွှေ  
လတမ်းငူထေကုန်မိုးထိုက်တအရမ်းအသုံးခံ။

ဒထရွှံ့ထိုဆိုက်၍ မောင်တိုးအောင်ပြော။ နို့ ကြော်  
ကမ်းခြေတပိုက်။ ထိုးအောင်တို့မြောထေဟာ။ ထော့ပြော

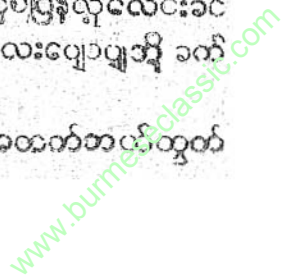




စောင်းကိုဖိုတ်ပါလို့။ ငိုရှုတ်တာထူထဲပိုင်းရယ်နှင့်။ နတ်ထ  
 ပိုင်းကြိုက်ရင်သွင်။ ဒိုပေမြိုင်စေ ခါမေး။ သားတေဘေ။ ဝါး  
 ဝေဝေဆင့်တေချုပ်ပါလို့။ ခေါင်းဆီဝှေးပေါင်းနှစ်ရယ်နှင့်။ သူပြ  
 သာရုပ်ပုံရေးကိုထု။ စိတ်တွေးတာထွေဘေပူလို့။ အမေဖြူ  
 မြင်အိမ်မက်တလင်ကြောင့်။ ငိုလျှက်နော်ခါခါမေတယ်။ အ  
 မယ်မင်း တောမသတ်ဖေရှုံး။ ။အိမ်မက်ရာမက်ကလဲ။  
 ဒိဋ္ဌိ တာထိုမျှမက်စုတယ့် ငွေနှုတ် အောက်ရှိသွားတာ။  
 လေးမျိုးပြားလို ကြီးထယ်သို့ကခုတ်။ သဉ္ဇိတာဝဲအိမ်ရာ  
 ကနိုးသာ မြင့်ဝါထေ့လဲ။ မျက်ရေခဲတို့က အသွက်သွက်  
 လျှတ်တယ်။ အိမ်မက်၏ထိတ္ထုကျမ်းအလို။ အသားထုတ်၏  
 တိတ္ထုကျမ်းအထိနှင့် ညှိလက်တော့ ။ ငွေနှုတ်သားမောင်ရှင်  
 ကြီးရုက္ခဇောက်ပေါ။ နေ ခင်းဒေတယ်။ သွားသည့်နေ့ရက်  
 တ။ ယနေ့ပ။ ထူ နှလို့ဝဲထေ့။ အရက်သုံးဆယ်ကကျော်လို့  
 ငါးရက်ထွင်းရှိခဲ့ပ။ ။ လာခဲ့ထိုက်လေ ငြင်းနော်။ ထတယ်လို့  
 များရောက် လာတလားဆို။ တယ်ထိုသတင်းများ ကြားရ  
 မယ်မပြောတတ်ဘူးအိမ်မက်ကြောင့်အသ်ထန်၊ ရင်ခုံပါဘိ  
 တော့ဝံ့စွယ်ထူကလေးရယ်။

ခေင် ဆိုးအောင်ပြော။ ။ အမေဖြူကပြော။ ထဖြစ်  
 တောတ်တေခတ်နှင့် ညည်းညူပြောဆိုခဲ့နေလို့ကံတာ။ အိမ်  
 မက်ရာ မတ်မတောင်းသည်အတွက်ပဲ။ သို့သော်ဇောက်  
 ကြောင်းကိုပြော၍ တဖြေးဖြေးမှအမှုကိစ္စရှိသမျှ ရှင်းလင်း  
 နေတော့မှာပဲ။ ငွေမျက်ရေစ။ ဝေ့ထွေကျနှင့်။ ဒုက္ခပီးထူး  
 လွန်ညည်းညူ။ အမေဖြူခေါ်။ ကုပ်ကြီးထောင်ဗျ။ ထင်ဝေင်  
 အရှုံး။ မျှောတေတ်ပျန်ခဲ့ပေါ။ ။ ဖြစ်ဟန်သွပ်ပြန်လို့လေးခင်  
 တ။ ရင်သွင်းမှာဆိုးအောင်ဆို ထု။ အမယ်လေးပျော့ပျော့ဆို ခက်  
 ပါဘိကြိုက်ကြီးထောင်ဗျ။

အမေဖြူပြော။ ။ အမယ်လေးလှေအထက်တယ်တွက်

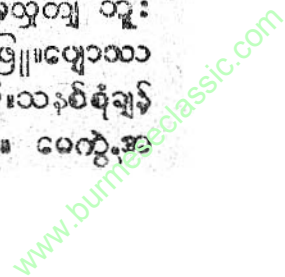




တယ်ကျောင့်ငိုရတယ်။ သားရှင်ကြီးအပြီးတိုင် မေမမြင်တူ  
 တွင်တွင်တာဖြစ်အင်နှောပါယို။ ဘိုးအောင်ရေ၊ ပြောတတ  
 တယ်။ အန္တရာယ်ရှင်ထယ်ဆွဲချကြောင်း။ အမေဖြူမိတ်ရှာ  
 ထင့်ထွေကွ။ တွင်တွင်တာတယ်ဆိုအောင်ရယ်။ အမေလေး  
 ပျောပျော့ကောင်း။ ။ သေ့သူကြီးဘိုးတောတို။ မောင်ဘိုး  
 အောင်တို။ ဖွေဆိုတ်ဆို ခြင်းတတ်ယိုလာပြီးတော့၊ ယခု  
 ငိုတာရိတာများဟာ။ မောင်ရှင်ကြီးမင့်တိုတယ်လို့ ပြောလို  
 တယ်ဆိုတယ်ဆိုသော။ ပျောပါအုန်းကွယ်ယခု ဖွေစောင့်  
 ယားပြီးတော့၊ ကြီးတော်တူ အတိုင်အကြီးလာသလား။  
 တယ်နှယ်သင်းထူးကြီးများစတာနားမလောင်ဘဲနှင့်။ အလန်  
 တံဆိပ်ပြောရပါမို့လား ကဲ့တယ်အကြောင်းဆိုတာပြောပြ  
 ပါအုန်းကွယ်ကြီးတော်ကြားဘရစေအုန်း။

ဘိုးအောင်ပြော။ ။ ပွေးမိတ်အတူ ကြီးတော်ဖြူရဲ့။  
 ညှိ ဖြစ်သူကရှင်ကြီးက ကျွန်တော်ကို တယ်ဆိုလေတလန်  
 ကဆန်မပြောမိဘူး မနောမိတ်နှင့်ဘယ်ဆို မှမထင်ပါနှင့်  
 ဖြစ်အင်ကိုကို ဖိုးအောင်ဖြင့်မပျောမြင်တူ ဖိုးတောရယ်ဖြစ်  
 သရွှာလင်းလိုက်ပါတော့။ အမေလေးကျနွှပ် ရင်တွင်းကပူ  
 လှချေရဲ့ကြီးတော်ပျ။

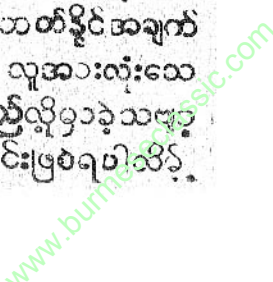
အမေဖြူပြော။ ။ ယခုထိုငိုကြရိကြတာ ကြီးတော်  
 တယ်လို့ နှုတ်ထုတ်လယ် သားမောင်ရှင်ကြီး ထရချ်စား  
 အန္တရာယ်ထိတာဖြင့်။ အကြောင်နှင့် ပျောကြိတ်အုန်းကျာ  
 တော်ဘကြိတ်သေရခြေရဲ့။ မါရှန်းမသိပါရှန်းမသိနှင့်။ ဖြစ်သ  
 ရှာပျောကျပါအုန်း။ ထူးများဖြင့်ထယ်ဆို အကဲမထွေကျ ဘူး  
 နော်။ ။ ငို။ ။ ချွေမဟတာဖြင့်။ သေရထိအမေဖြူ။ ပျောသာ  
 ပျောကျာ။ ပျောထော့ရှာတယ်ရန်ဖြစ်တယ် လို့။ သနပ်စုံချန်  
 မချွင်းတယ်။ လင်းဘခုံပူ။ သားကျောင့်ရယ်ပူ။ မေကွဲအ



မယ်လေးမြောဘာအတူ။ ၊ ကျမပူပင်သေဒုတိယ အားကြီး  
အောင်လုပ်ထိုမှနေကြပါနှင့်တော့ အကြောင်းကိစ္စ ဖြစ်ခဲ့သ  
မျှကိုသာ။ ထာလုံးတဝတ်ည်းပြန်ထိုးပြောကြပါတော့။ ဘယ်  
လိုဖြစ်စိတ်ကြားခြင်လှပေ။

ဖိုးဘောပြော။ ။ ကဲလက္ခဏာ မောင်ဖိုးအောင်စုယ်။  
မပြောလဲကိစ္စထူးရှာမတူယံဘူး ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း တူတ်  
ထာစောဘက်ကိုသာပြောပြပေတော့။

မောင်ဖိုးအောင်ပြော။ ။ ဖြင်းရွှေအကြောင်း။ ငြိန်  
ပြောင်းလို၊ ကျွန်တော်တ။ သဘောတော် ကြီးကြီးထား  
ထရားလက်မလွတ်ပါ စေ့ငံ့နော်။ ဘိုးအောင် ဘိုးဘော။  
ပျော့ချတ်လူမျိုး။ မောင်ရှင်ကြီးပါ။ အပြီးတိုင်သွားကြရော့။  
ထင်ရှားတုတ်ချောခံ။ ပိဋ်မလှကျွန်းညိုကြီးအပြီးတိုင်ရောက်  
ပြီတော့။ လေးယောက်လူဖင်း၊ မျှောထောကိုဝင်သဗျာ။ ဖွေ  
တွင်မပျက်ထမင်းချတ်နှင့်၊ ရေပတ်ဘဏ္ဍား၊ ဖွေစောင့် ထား  
ခဲ့တော့။ ရှားရှင်းတဲ့နည်းစောင်းကိုတီးမိသထဲ။ အပြီးမ  
နွေးမျောကုန်အောင်တင်။ ငွေယွင်းလေးတော့ အေးအေး  
သာသာငွေထွက်ပါရော့ကြီးတော်ရှု။ များစွာထိုးခပ်။ ဒီရေ  
စီး၊ ဖွေအပြီးတင်ရပ်လို။ ထိုးခပ်မရ။ မဲသုံးကြိမ်မြဲရာတွင်၊  
သုံးပသုံးတန်။ အမှန်မလွှဲ။ မဲသုံးကြိမ်ကျ။ ကန်းပေင်ကလဲ။  
လာတာအပြီး မောင်ရှင်ကြီးထဲ။ အထီးသီးအော်။ ယော့လုံး  
ခေတ်တာထဲ။ ငွေပေထိုင်းအိုင်။ မြို့ပြထူမတတ်။ နေ့ရက်လဲ  
မျှားပြီးတော့။ စားရိက္ခာလဲပြတ်ပြောရော့။ မဘတ်နိုင်အချက်  
တထောက်ထွက်နှင့်။ ဖွေပြတ်၍ မသွေ၊ လူအားလုံးသေ  
မှာကြောင့်။ ဒီရေရှာချကာန်း၊ အင်းရှင်သည့်လိုမှာခဲ့သဗျာ  
မှနေရထိုရေချသတာလူထုထိုင်နတ်တပိုင်းပြစ်ရပါထိန်။





စယ်၊ အကယ်၍အမေဖြူထိုက်ထိုက်၊ လာခဲ့တာဖြင့်၊ ငြိလက်  
 ကိုပဲ စောင်းတော်ပိုက်ပြီးသတာလ။ အယုံတသင့်အမေမြင်  
 ဘို့။ ရွှေတညင်တောင်ကိုင်းတံ၊ လူထုဒိုင်းနတ်တိုင်းရှင်ရေ  
 ပြာပယ်လို၊ အငှာအထားထဲပြီးရေခွ။ ရှေ့စီးတွန်တာဖြ  
 ထိုက်ဘေ့။ မိန်းမနှင့်ပေသက်ဝေ့ယူငင်၍၊ ကမ်းသောင်  
 ခွင်ဟိုအထက်ရင်လျှော်၊ နေ့ကျွန်းတော်မြင်ရသယု။ သို့ဖြစ်  
 အင်မ နှင်တဲ့ နှလုံးရယ်နှင့်၊ ညီမောင် နတ်ဖြစ် ဆေးတာ  
 ကြောင့်၊ ချွန်းခြေပို၊ မိုးအောင်ဖြင့်ရှူးထူးပေါ့။ ကြုတ်ကြီးတော်  
 ရွှေထိုဦးဝါတဲ့၊ သားကျော့၅၅မောင်မိုးရှင်၊ အမယ်ဘေးရ  
 ရှေ့ပြင်ဆုံးခဲ့ဝေါ့၊ ကြီးထော်ဗျ

အမေဖြူမူးမွှင်၍လဲစေ၊ မိုးဘောပြော။ ။ သားထွက်  
 ကြောင့်။ ရွှေတာပြောင်၊ သေးတာင်းဗျား၊ မတော်သေခ  
 ထား၊ ဓမ္မုဗြိတ်သရေရွှေခွာကူထား၊ သာဂူ၍ ထပါဒုန်း။  
 ကျောင်းအမယ်ဖြူရဲ့၊ မယ်ဖြူ ညီနီညီနီနေး၊ ညီနီညီနီနေး  
 အထက်ရှုထားပြီ။ နားထောင်နားထောင်။

အမေဖြူပြောပို၊ ကြားရထဲစကားထံကြောင့်၊ ချင့်  
 တန်၊ ပွေ့ပွေ့ဆူထိုက်။ အမေဖြူရွှေရင်တွင်းချနစ်စင်းနေသူရိန်  
 က၊ သိုးမီးအေးနှိန်ပြာအကြရယ်နှင့်မောင်ရယ်အမေဖြူဖြင့်  
 မရကောကျဆုံးလှပေါ့၊ လူကလေးထူး။ ။ ပို။ အမယ်  
 လေးသားအထင်းရယ်ကကွယ်။ ကြားခြင်းရာတယ်မထွပ။ ။  
 ကျွန်းညှိကြီး ထပြီးတိုင်ရေခွာကျွေးရမတ်၊ မေလေးကိုမှာ  
 စကားရယ်ညှိအေးရချစ်၊ နတ်နှင့်လူပွဲထဲထိုင်းရယ်နှင့်၊ ရွှေ  
 တညင်တောင်ကိုင်းရယ်တံ၊ မဆိုင်းချင့်မည်သာ။ ထိုက်  
 လာယာသား။ အထီးမှ၊ မီးကတာ ထန်းပုံထိုက်၊ တိုက်သည့်  
 ကို၊ ပူထိုက်တာ ထုရေချောရယ်ကြောင့်။ အမေဖြူ ဆူ  
 မေထေ့လက်။ ပျောယူတာ ထူးရာင့်ထန်း ကြောင့်၊ ဗျ





ကျွန်းညိုထောင်ဒိန္နန်းမှားအမယ်လေးဆုံးဖေဖေမေသား။ ။  
 စကား။ ။ အမယ်လေးကသာဝတ်ကော့ကော့ကော့ကော့။ အမေဖြူ  
 တယ်ထိုကြရမယ်။ အမယ်လေးသားရွှေကျွန်း။ ဆန်းရှာ  
 ပေ့ကွယ်။ အမေဖြူနံ့စပ်နံ့စပ်ဖာတဲ့ဖာတဲ့ပန်း။ ယ် အင်းကိုး  
 ပားကိုးရာမရောက်ဆိုက်အေးခြင်း။ ဖုန်းဝင်မြိုင်ရနိုးနိုး။ တ  
 မိုးရယ် ထောက် နတ်လိပ်မယ်။ မွှေးမိခင် တယ်ထာနရယ်  
 ကတျိုရမယ်။ ။ ဝို။ ပျာပာသောင်အပွေကမရှင်းတာမို့၊  
 ကြွမ္မာကောင်အခြေခရင်း။ သေမင်းပာတဲ့တုစိုးအောင်။ ။  
 စကား။ ။ ကြီးကော်တတသာ၊ မော်စေ့ကနုကွင်း မှာနေ  
 တာဖြင့်။ သည်လိုမဖြစ်လေတုကွယ်။ ငါတူကြီးကိုအားကိုး  
 လိုနေဘောင်းရှာနဲဟောင်းဆဲ နှင်းပြိုကိုလိုက်လာမိသည်အ  
 တွက်။ မေယုကန်စက်ဖျန်တော့ ရေကြည်ရာမြောက်နံ့ဆိတာ  
 လို။ ဒလကိုလာမိသည့်အတွက်။ သည့်မျောနုတ်ဆိုက်ရတာ  
 ပေ့။ သည့်မျောနုတ်ဆိုက်သည်အလွက်။ ကြိုတ်သားသံညို  
 လို၊ ဖြစ်ရထေ့စေ့။ ကြီးကော်ဖြင့်ယူကြိန်းမရရှိတော့ တာအဲ  
 စိတ်က။ သားစိတ်မိုလို့။ ငါကြီးကော်က ကြွမ္မာကောင်ဆို  
 တာများ။ အနာမယုနှင့်စံင်ရဲ အရင်းစစ်ထိုက်တော့သုကန်  
 သုထဏ္ဍးပေပ။ မျှန်းဆိုလာအော့နံ့ရက်စေတာဆိုကွဲ။ အ  
 မယ်လေးသုစိန်းကားထိုးထွားရှာပေ့ကွယ်။ အသေခိုင်းလေ  
 ရဲထူတိုင်းနယ်။ ။ ပြန်ပို။ ပျာပာလောင်အပွေတမရှင်း  
 တာမို့။ ကြွမ္မာကောင်။ အခြေခရင်း။ လေမင်းပာတဲ့တုစိုး  
 အောင်။ ။ တို့ထာသာထိုထုတ်စားသာ။ သနားကာနေရာ  
 ဘောင်းကိုဖြင့်။ ရှေ့ပြောင်းတာလာဆဲရယ်ကြောင့်။ ညို  
 စေ့ထူထူထိုဆဲဖျန်တော့။ ရှောင်ထွဲကာချမ်းသာရေးကံ  
 ထွေးသကြိဆောင်။ ရွန်းစေပေထွန်းနေလထိုပ။ ညွန်းပွေထွင်  
 လွန်းပွေရအောင်ထို။ ကျွန်း။ နှလခြိုလယ်ခောင်။ သူမောင်နှင့်  
 မေဖြူသားကော့အင်မှားမျောနုတ်မှာ ကျွန်းညိုကျေးမှာလ

မနောသာ နေ့စာ၊ ကျွေးသက်၊ မေလေးမှာယခုကြားရလို့။  
 မောင် မောင်၏ မင်းတရားသာပ။ စိတ်သားတမပြေနိုင်တု  
 အငွေထိုင်စိတ်မှာနောက်သလို။ ရောက်တတ်ဆု ကြီးတော်  
 ထဲပြောမိးတဘူး။ တူချောမောင်အောင်စိတ်မဆိုး ယင့်ပာထု။  
 မွေဆိုးထို။ လိတ်မွန်တဲ့အချက်ကယ်ကြွေသင့်။ အသက်သွင်  
 ရင်ထိုနှိုလာရှိ။ မောင်တဲ့ကာရွှေရေငန်ထိမ်းရယ်။ မောင်  
 ရှင်ကြီး၊ ရေစိတ်၊ တေ့ မလော။

မောင်စိုးအောင်ပြော။ အကြောင်းရွတ်ရှိသမျှကို  
 ထိရပေပြီ၊ ဝိုရိနား။ တောင်မြောက်ကိုထွေးသော်လဲ။ အ  
 နေ့ကိုစွပ်တုန်း၊ အု လောထူပြီးရဲ့၊ တည်ထော့ ကြီးတော်  
 သားက။ စကားသေချာ။ မှာလိုက်တာကို။ မြန်စွာတိုက်။  
 ဝိန်းမလခေင်ဆွမ်းမိရေထွန်း။ ထွန်းတဝိုက်ကို။ မလိုက်လိုက်  
 မယ်။ ကြိုတ်ကြီးတော်ယခုသွားတိုး အားပာကြောင့်လယ်မ  
 မလ။ လေလယ်နှင့်ဆုတ်ဆုတ်လေး။ ကျွန်တေ့ နှင့်ထိုးဘော  
 ငါဒါဒါချက်ပျား။ မြို့ရှိ မြိကဘော့။ မောင်ရှင်ကြီး မှာလိုက်တိုင်း  
 ဖြင့်၊ ရဲဆို။ သွေးတေ့ကြီးစော့စေ့စေ့ငှငှ။ အစစစကား။ ကုန်  
 ရှင်သား၍ ခုန့်အားလံယံ။ ထေရီပျားစွာကို။ ပင့်ကာမ  
 နှေး။ ထွမ်းလုပ်ကျွေးပြီးလေဘူး။ ညီထွေးနှုတ်။ သည်ဒုက္ခ  
 ကျန်လွတ် အောင်။ သမိတ်သွယ် အမျှပေ။ ည် အထွတ်။  
 ကျေးငွေကံလဲ။ ထွေးထွေးထိုင်ကံဆ။ ကြိုတ်ကြီးတော်မပူနှင့်  
 ကမ်းရေငူ။ မိသားစုပာတိုး။ ထွန်းညီကြီး။ မိသားစုမေ့သွင်  
 ညီ နှင့်ပျော် နေဆုဆိုက်အောင်ပ။ အထည်မှန်၊ နှိန်နော် လေနှင့်  
 ဝ၊ နှင့် နတ် သဘော။ ကြိုတ်ညီအမိတ် ပူဇော်တိုင်းပြီးဟော  
 လက် ဘိုင်းအခြေမြစ်ကို ရွှေကညင်ကောင်ကိုင်း ထု ပိုက်  
 တေ့မောင်စောင်းဖို နှစ်နှစ်လ။ စကောကံသို့။ သူ့နတ်ပူ မြင်  
 ချင်တဲ့ ဇောဘာနှင့်။ မသွေမအယ် သဘော။ ရေလယ်

ချောက။ လေလင်ခွင်အဆောအဟုတ်အပြီးလော်ဘာ။ အမယ်  
သေးကြိုက်ကြီးထော်လိုက်ပေလော့အမေ။ ဗျ။

ဘိုးဘောသေ့။ ။ ဟတ်ထာသံကျောင့်အမကြီးရက်မြန်  
ဝန်ချက်ပုန်နှင်တာကွ နေအခန်းနားများ (၂) ညွှံ့ပြီးထော့ထား  
မှတ်အခန်းကွ။ သူ့မှာအားလိုက်အားအား  
အထူးအားအားများ ပြုရအောင်ပေါ့။ အားမရဘိဝံနှင့်  
ကြုတ်အံ့လဲဝိုင်းဝန်းမပေါ့။

အမေမြူပြော။ ။ ကဲတာဖြင့်ထောင်းထုပြီကုမထားဖြစ်  
ရပျံ့ရမယ်။ နအုနှင့် ကကွအုအုအားရှိထဲ အတိုင်းလိုက်  
မယ်ပေလော့ကြီး ဘိုးဘောသံဆိုက်ပါအုန်းနော်။ ရွှေငယ်ကို  
မြန်မြန်ပြန်။ မောင်ဘိုးအောင်ရယ်။ ကြီးကော်သူ အလျှင်ထဲ  
လိုက်မယ်။ ။ ဝို။ ။ သားရှုရ။ ကွ။ ။ ညွှံ့ပူပူမြန်မ  
ကူလီလာပါအုန်း။ အမေမြူသားအောင်ထွေးပူပူထိုတာကျ  
ကျိုဝိုမရဲဘယ်။ အမယ်လေးထွဲထဲ အောင်ကုန်း။

မောင်ဘိုးအောင်သေ့။ ။ ကဲကဲစေ့ပော်ထက်ပေလော့  
ဘကြီးဘိုးအောင်ထော်လိုက်ပေလော့နော်။ ကဲကြီးထော်တာရေ  
ကတ်ကျွန်တော်တစ်ဦးကစွပ်တော့မနော်။ မောင်ရှင်ကြီးရေ  
အကိစ္စသာပေါ့ကွ။

အမေမြူလှော်ထော်သံဆို။ ။ သားကျိုထွေပါ မြစ်အေ  
ရာရေပူအင်း။ ရွှေထွေနှင် ဝါသေလောင်းပယ်နှင့်။ သောင်  
စောင်းထိုအပူထိုက်ခွဲမွှေးပယ်ဖြူ။ ။ ဒီးကဲ။ သို့ပူထယ်လေ  
လေ။ ထိုင်းခေါင်ဖြူရေချော ရွှေရွှေသာမော့ပါပေါ့။ သား  
အေထုထွက်တာ။ မြက်ချင်းမေလိုက်လား။ ။ တံင်းရိုက်ကသာ  
ကျိပါလဲ။ သားရွှေထွေးအိုထေးစံ။ ငှာသိုလေးအိုသေးရေထဲ  
ရေကြီးသာ။ ဆွေးထဲ ငမဲပုံငှာ မှု ခွဲနုပျာ ခုဆီးကျိ  
လား။ မယ်မယ်ပုံညည်းထယ်။ လေးကွယ်။ ရှင်ဘိုးရယ်။

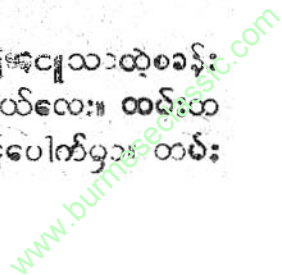


အမေဖြူဖြော။ ။ ဖော့ယူကြီးထိုးတောတို။ ။ မောင်တိုး  
 အောင်တိုး။ ။ သားမောင်ရှင်ကြီးကျွန်းထိပ်ညောင်ပုလဲ။ ။ ကျွန်း  
 ကြီးပေင်အကျွယ်ထာတာ ထင်မပါရဲ့။ စောင့်ပိုင်ကံပြီး ထိုင်လို  
 စောင့်နေတယ်ကျမှသား သာ၍ညောင်တုန်းပေင်ထိုက်ထွက်  
 ကျီလာသောကြောင့်။ ကျမှသည့်နေရာသည့်ဌာနဌာ မှောင်  
 ကျွန်းတိုင်ထိုးခဲပယ် နောင်တာလညောင်တုန်းမြို့ကြီးရယ်ထို  
 သာယာစည်ပင်မဲ့အကြောင်းရှင့်။

အမေဖြူမှောင်ကွန်းဘိုင်စိုက်၍ပိုစေ။ ။ သားရှင်ကြီးသူ  
 ဆီးလိုသည်ကကမ္ဘီမြို့ရုက္ခေညောင်ဝင်တုန်းဟာမိသည့်ကျွန်း  
 ငါ့မြေပါကံကုန်းမှာဖြင့်။ ညောင်ထူးခေ်အူမြို့ကြီးပါဘဲ အ  
 ပြီးတိုင် နောက်နေ့ဝသားတို့မှာ။ များမှတ်ထိုက်မှောင်ကွန်း  
 ကိုင်အမေဖြူပိုကံခဲထော့သားရှီရာရခါထို နဲခဲလို စောင်း  
 ပိုက်ထွက်ထိုကျွန်းညိုညောင်ထူး ကိုတဲ့ရပ်ခဲဘဲ။ သည်နေ  
 ရာ နောက်နောင်စည်ပင်သာယာထို ကြည်လင်စွာထွန်းညောင်  
 မြို့သာပ။ ဥဒါန်းစံသွင်မချို့တယ် ။ အမယ်လေးများထိုခေ်  
 မြို့။ ဥဒါန်းစံသွင်ကွန်းဖြင့်ထိုးခဲဖော်။ ။ ကဲရေရိုးကဲဖျော်  
 ကြပေအုန်းတော့။

မောင်တိုးအောင်နှင့် ထိုးတောတိုဖော့ထိုလှော်ကြစေအ  
 မေဖြူဖြော။ ။ ထိုးတောတိုမောင်တိုးအောင်တိုး။ ။ ဟောမင့်  
 ညိုမောင်ရှင်ကြီးစောင်းပိုက်လို့။ အမေဇုလ်အမေလာဝဲယမ်း  
 မှို့။ ။ ကျွန်းထော်ဘန်းထလိုမျှင်လှိုလျက်နေပါတယ်။ နောင်  
 တာတက ။ ။ လျော်ဘလားဆို။ ။ ဤနေရာ ပန်းတနော်မြို့ကြီး  
 ရယ်လို့။ စည်ပင်သ ယာပေါ်စိပ်မယ်တဲ့။ အမေဖြူမှောင်ကွန်း  
 ဟိုင်စိုက်အုန်းမယ်ရှင့်။

အမေဖြူမှောင်ကွန်းဘိုင်စိုက်ပိုစေ။ ။ နေ့နေငါ့သာထဲစခန်း  
 ရယ်တာ။ အမေဖြူလာဝဲယမ်းဟာမိ။ အမယ်လေး။ ။ ထင်းဟ  
 ထိုသားတမျှင့်။ သည်နေရာ သဲသောင့်ပေါက်မှာ။ တမ်း



တဖျော်အမည်ပြောကပါလို့။ နောက်နောင်လူ အခေခံဆန်း  
 ကြိုဆိပ် မယ်ရှင်။ ပန်းရွှေတနော်။ ဝှေ့အပူပွားအင် မီးပွာ  
 ဘော့။ အမေဖြူ ဘားရှင်ကြီးရးစိက။ အပြီးချတပ် တဖျော်။  
 တမ်းပေကသူစောင့်စား။ သည်နေအာ။ လူပေါင်းရုံပျော်နေ  
 ရှာလို့။ အရှေ့တနွာအတည်မချို။ ပေတုဝန်းတနော်သာအာရှို  
 ရယ်လို့။ နောင်ကိုကိုတင်ဥဒါန်းရယ်နှင့်။ မယ်လေးဆန်း  
 တဲ့စာသွား။ စတား။ မှော်ကွန်းထွင်တရန့်၊ ထိုးခဲပေ့  
 ရေရိုးကဖျော် ကိုပေအုန်းထော့ရှင်လို့။

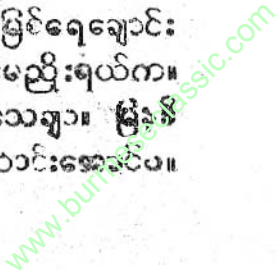
အိုးထောင့်နှင့်မောင်တိုးအောင်တို့ဖျော်ကြစေ။ သား  
 မောင်ရှင်ကြီးသည့်။ ရှေ့ကရွှေထွေအလောင်းကိုဖျော်၍သွား  
 စေ ။ အမေဖြူပြော။ မောင်အိုးအောင်တို့။ ထိုးဘောတို့  
 ကြည့်စမ်း ထုရုံကျမတို့လာခဲ့ကြ။ ရှေ့မှာပါ၊ မပျင်ရဘူး။  
 ယခုထော့ကျမသား ။ စောင်ရှင်ကြီးရွှေထွေ ရွှေလောင်းနှင့်  
 ရှေ့ကကျမကံထာထိုက်ကျီထယ်။ မြင်ကြရဲ့မဟုတ်ထား။

မိုးသောပြော။ ။ အမယ်ထုတ်ပါရုံး ပောင်မိုးအောင်  
 ရယ် ကြည့်စမ်းရွှေထွေရွှေလောင်းကြီးပါကလားကွ့

မောင်မိုးအောင်ပြော။ ။ ထုတ်ဝါရဲ့။ ထုတ်ပါချ။ အရိတ်  
 အသွင်လောကီသာဖြတ်တယ်။ အတော်စေးတာမို့။ ထွန်းထိုး  
 နော်ပေတဲ့မကြားပါထူးဗျာ့။

မေဖြူပြော။ ။ ယခုရှေ့ကရွှေလောင်းနှင့်ထာ၍ ကျီ  
 အခြင်းကြောင့်။ ဤထန်းထရှောက်၊ နောက်အခါ စည်ပင်  
 သာယာဘွသော။ ။ ရွှေလောင်းရွှေကြီးရယ်လို့ထွင်ရစ်စေရန်  
 ကျမမှော်ကွန်းထိုင်ထေးတချက်ဖိုကပ်ပရစေအုန်း။

အမေဖြူခို၍မှော်ကွန်းထိုင်ခွက်စေ။ ။ မြင်ရေချောင်း  
 ရွှေလောင်းရယ်နှင့်သူကျီလား။ အမေဖြူဆင်မည်းရယ်က။  
 ထိုးခဲမယ် နောင်မှော်ကွန်းရယ်။ ထွန်းထိန်သေချာ။ မြန်  
 ကန်းခြေစောင်းမှူလလ ရွာတန်းခရူဘွယ်ကောင်းအောင်ပ။



ရှေ့ဆောင်းကြီးရွာဂါမ၊ ဒိုကည်ပါသိဒို့နောင်အမြဲ၊ သား  
 ဖြစ်သူ။ အမိရယ်မယ်မယ့်ဖြူမတေ၊ မှီကကယ်မူမြတ်ခြေမ  
 ဖြတ်အောင်၊ တန်ရပ်ကာ၊ ထောင်ရွှေဆောင်းလှယ်နှင့်၊ မြစ်  
 ဆောင်းမှာကျိ၊ သာတံ၊ တန်းစာရီ၊ နွမ်းအောင်နောင်အားမ  
 ကော့၊ ရွှေလောင်းရွာထွင်ဥဒါန်းဟာတော်။ အမယ်လေး  
 တန်းခြေပွဲ။ ။စကား။ 'ကဲကဲလှော်မြဲတိုင်းလှော်ကြိုရှင်၊  
 ရေချောင်းကအတော်စီး။ ထွန်းညိုကိုခန်းလေးတူးလားအ  
 ပြီသေသာ။ သည် နန်းထိပ်မှာဘယ်ပံစာဖြင့်၊ ညောင်းညာ  
 ဖြေတက်ကြရိ၊ အိုပြောတွင်းဆိုတွင်း ကြည့်စန်းတောယို  
 ပင်အပြာပြာက၊ ကျမတို့နားစရာဆို။ ရွာသာပြုံးဖြစ်လာ  
 ထယ်။ ထေင်ထွပေါ၊ တော်ထွပေါ။ အမည်အတင်အရှားမြင့်။  
 စည်ကားစွာ။ နောက်နောင်ဆိုက်စေရိ။ ကျမမှောင်ထွန်းတိုင်  
 ပိုက်ခဲ၊ သုံးမနော်။



အဝေဖြူမှောင်တွန်းတိုင်စိုက်ပြီးစေ။

သိုးထောင့်ထိုးဆောင်တို့ထွေမြဲထွေကြစေ။

အဝေဖြူပြော ။ ကြည့်ကုလမ်း နောင်ဖိုးအောင်တို့  
 ခိုးထောင့် ကျန်းအဝေဖြေအငြိကြီးဟာ။ ကြည့်ရင်းကြည့်  
 ရင်းအလိုလို၊ ပြုသစ်ဆောင်နှင့်တကွ။ နော်ထွန်းထိုလာ  
 တယ်၊ ထယ်ထိုတူးဆန်းပါကလား၊ ကျမသားတလန်းထုံး  
 စားဘွယ် သောသံဘွယ် နှင့်ဘကွ၊ ရှေ့ကအဆောင် ဖြဲလို  
 ကျိရှာတယ်၊ ထွန်းမြင်ပကတိ၊ ပျသစ် ပေပေါက် ထို  
 ထွေလာခြင်းကြောင့်၊ နောင်မကြာမြင့်မှီ ဤ ထွန်းအလယ်  
 ဌာကျန်းပြုသစ်ဟူသောအမည်နှင့်၊ ရွာတည်ထိုထွန်းကား  
 မ၊ အကျောင်းကျမမှောင်ထွန်းတိုင်စိုက်ခဲ၊ ပြီနောင်စာကြံဂါရှင်



အလိုကျွန်းမှာစာကြီးကပ်ထိုခါခင်နွေသာ၊ နှင့်တွေ့ပါထိန်မတ်  
သည်လိုအာမှာအထားနှင့်စာစွဲကျွန်းမြင်ကာဖြင့် ကသာအဝင်  
အဆတ်ကစာစွဲကျွန်းနှင့်ကျွန်းညှုကြီးဆိုသာ မှအောက်သေး  
ဘူးလားဝောင်ဖိုးအောင်ရဲ့

ဖိုးအောင်ပြော။ ကြိတ်ကြီးတော်ဖြူ။ အစွေကြီးပါ  
တဲ။ ဖိုးအတူဗျာ။ ဟောသည်ဌာနသည်လဟာသောင်  
စွယ်စွန်ကံ။ သဘောနှင့်ချီချီထိုက်အော့။ မိဋ္ဌဗျာသဖြင့်၊ မိန်းမ  
နှစ်ယောက်ပွေ့၊ ဖက်ရုပ်ပြီးတော့ ကမ်းပော်သို့ထင် သွား  
ကော့။ တိုစေမပင်အမြဲမထင်ရှုပ်ပ တဲ။ ငရဲသစ်ငုတ်ဘန်းစင်  
ကံ။ ရံရံ၊ ရှိတိကံ ကျွန်းထော့ထော့ ငြိည့်နေဆိုက်သေ တယ်။  
မှာသည်ရွှေကညင်။ ဟော့ဟို သစ်ပင်ဘဲ။ ညီမောင်ရှင်မင်း  
မှာထဲစာသားရယ်ကြောင့်။ အခင်းမကွာခြော ပွေးပွဲဆူလို့  
အမေဖြူဘူးအောင်တို့ဆိုက်ခဲ့ပြန်ပေါ့။ အထိုက်သင့်အခြေ  
ထွင်လို့။ ရွှေကညင်ထောင်ဘက် ချိန်းရယ်က။ သူတပိုင်းနတ်  
အသွင်ကို။ အမှတ်တင်ထင်ဖောင်းပိုက်ပြုထိုက်ပ။ အစွေ  
ပိုးအမေအကိုထကပါရဲ့ အမယ်လေးချစ်လို့အာခဲ။ ပါးရန်း  
မောင်ရှင်ကြီးလေး။



ရေငံ့ပိုင်ဦးရှင်ကြီး လျာပိုင်နတ်ထပိုင်း အဖြစ်နှင့်  
စောင်းပျိုက်ပြီးပိုလျက်ထွက်လာစေ။ ပြိုတ်ဆိုးကောင်  
ပွေ့လိုထိုက်ပါဘီ။ ကိုဘူးအောင်ဗျာအမေဖြူ။ ဘုံလိုက်ခဲ့ပြန်  
ဘော့ဘပန်ထုန်ရှိုက်ဗျာပါပိုအမယ်လေးကျွန်းရင်အရန်ပိုက်  
ပါလိုခါခါငိုလေ။ မကောင်းထိုက်လေခြင်္သေ့စောင်းပျိုက်ခါ  
ရှာနှိစရယ်နှင့် ဇာသာ ခွေခ ခြံပါလို့လျှောက်သွင် နတ်ဘန်  
သမ္ဘာ ပိုဖြင့်တိုင်းခ ရွှေကညင်က။ ချစ်ငှေစေ မေဖြူပြီရ  
ဘော့။ ခွန်းသဆိုငိုထယ်နေဗျာ ကျွန်းညှုညှု။ ပွေအပူ၊  
လောက်သာကဒါဘီ။ အမေဖြူနတ်နာကြံညှုဖြင့် ကိုဘူး  
အောင်ရင်ညှုရယ်ဘီ။ တွေးမိတိုင်းထင်ပူဖို။ မပြတ်ဆူ။

ဆူပိုထိမ်းအရုပ်ပေါင်း အမယ်လေးနတ်လူမျိုးရယ်တဲ့ကြွတ်  
အကြောင်း။ ဇာတိဦးထုအရှင်ခေကန့်ဟိုင်း။ ရေငံနိဗ္ဗိတိနတ်  
မောင်ဖြစ်ခဲ။ စံနစ်ရန်အတို အမေမြားတို့ကို ရွှေကဲညှင်  
ထောင်အကိုင်းရယ်ကဲ တထိုင်းလူနတ် ရုပ်ဝါဒနည်းကေသာ  
ခြေတာခြေပါလှိုရှက်ပာတယ်မျှတ်နာမပြီပါစေ့နှင့်ကျွန်ဘော်  
ဖါဆံပင်နှစ်ကြောကိုဖြင့်ဗျာ၊ အမယ်လေးတောဝန်အစောင်း  
ဂုဏ်မောင်ရှင်ကြီး နာဗျာ။ ပြောပြီမှကောင်း။

အမေဖြူနတ်သိန် နီ။ ။ ဆူပတ်အင်အယွာမညှိကြ  
ပါနှင့်။ ခုံမျှတ်မျှတ်ကဗျာအရှိပါသဲ။ အမယ်ကေးဆရာကဝိ  
ခေါင်ထ နီခေါင်။ မြေဟန်ခရိုင်ထင်တူလဲအစစ်ကြပါနှင့် ရေ  
ငံနိဗ္ဗိတိနတ်မူအစစ်ကိုလှ။ ရေးထွက်ကာအပွေထူလှို အမေ  
ဖြူသားရှင်ကြီးတို့ရှာ မိုးတောက်လှိုလောင် သိကြားစတိန်  
ဘေ့ နှင့်တီး ဆူထို ပတ္တမြားစိန်ရွှေနှင့်ထိ ဖာလှိုမားဖိုနှင့်တေ  
ကြီးဥာဏ်အရောင်ရယ်အမယ်လေးအယျူပျော်တာကထိန်  
ထန် ပင်းမူမိုးနီရယ်မှောင် တူဒီးအောင်အမေဖြူနှင့် သား  
ဖြစ်လူခေကန့်ရိုင်းသည် ရေငံနိဗ္ဗိတိဦးရှင်ကြီးရယ်တို့ တဆူ  
ဆူ တပူပူနှင့်မသုဉ်းပရ စေ့နှင့်တေ့ ဖီးကန္တာအေးပေ  
ကြောင်းသာပ မွှေးမေတ္တာရေမြွန်ခေါင်းရယ်နှင့်တော် အ  
မယ်လေးလောင်းဘလက်ငင်း။



စာရေးသူခံးဖ် နီယိမ်းဆရာကိုပောင်ကြီး။  
ရန်ကုန်မြို့သိန်ကြီးစေးဆိုင်နံပါတ်  
၅၄-စာအုတ်ရှင် တေး၊ နာက။ မေရာ။ ထံထွင်  
ပောင် အတောင်စက္ကရုနိုင်ပါသည်

ရန်ကုန်မြို့-ဘိကုန်တိုင်းစာပုနိပ်ထိုက်